

ลักษณะที่ ๓๔
การตรวจคนเข้าเมือง
บทที่ ๑
ความเบื้องต้น

เนื่องด้วยมีพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ และกฎหมายออกตามความใน มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ออกประกาศใช้แล้ว และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๔๙๓ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๙๗ กับบรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ใช้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ แทน

กระทรวงมหาดไทยจึงได้วางระเบียบเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมืองขึ้นใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ และกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ตลอดทั้งประกาศกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และแพทย์ตรวจคนเข้าเมือง เพื่อให้การได้เป็นไปโดยถูกต้องตามบทกฎหมาย

ส่วนข้อความใดในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ที่เกี่ยวโยงถึงกันแต่ไม่ได้นำมาบัญญัติไว้ในระเบียบนี้ ก็จักต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ นั้น ทุกประการ

ข้อ ๑ คำจำกัดความที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ที่ควรต้องทราบไว้เป็นทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย

"พาหนะ" หมายความว่า ยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจนำบุคคลจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง

"เจ้าของพาหนะ" หมายความว่า ความรวมถึงตัวแทน เจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่า ผู้ครอบครองหรือตัวแทนผู้ครอบครองพาหนะแล้วแต่กรณี

"ผู้ควบคุมพาหนะ" หมายความว่า นายเรือ หรือผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหนะ

"คนประจำพาหนะ" หมายความว่า ผู้ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำหรือทำงานประจำพาหนะ และเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง ให้หมายความรวมถึงผู้ควบคุมพาหนะซึ่งขับพาหนะโดยไม่มีคนประจำพาหนะ

"คนโดยสาร" หมายความว่า ผู้ซึ่งเดินทางโดยพาหนะไม่ว่ากรณีใด ๆ นอกจากผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

"คนเข้าเมือง" หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

"แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง" หมายความว่า แพทย์ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

"เจ้าบ้าน" หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครองบ้านในฐานะเป็นเจ้าของผู้เช่าหรือฐานะอื่นใด ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

"เคหสถาน" หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัย และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม ตามประมวลกฎหมายอาญา

"โรงแรม" หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่ หรือที่พักชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

"ผู้จัดการโรงแรม" หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุม หรือจัดการโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการ พิจารณาคนเข้าเมือง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมตำรวจ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

ข้อ ๒ พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองได้กำหนดถึงประเภทของคนต่างด้าว ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรไว้เป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑ ประเภทเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

๒.๒ ประเภทเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เช่น เข้ามาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล หรือการท่องเที่ยว หรือการเล่นกีฬา ฯลฯ แล้วจะกลับไป เป็นต้น

บทที่ ๒

หนังสือเดินทาง

ข้อ ๑ คนต่างด้าวที่จะเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทย ต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้องและยังสมบูรณ์อยู่ และต้องรับการตรวจลงตราจากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ หรือจากกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีการตรวจลงตราสำหรับคนต่างด้าวบางประเภท ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง คนต่างด้าวดังต่อไปนี้เข้ามาในราชอาณาจักรไทยได้ โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง

๒.๑ ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำหรือทางอากาศ ซึ่งเพียงแต่แวะเข้ามายังท่าสถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักร แล้วกลับออกไป

๒.๒ คนสัญชาติของประเทศซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย เดินทางข้ามพรมแดนไปมาชั่วคราวโดยปกติตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลประเทศนั้น

๒.๓ คนโดยสารรถไฟผ่านแดนซึ่งถือตัวโดยสารตลอดเที่ยวตลอด เพียงแต่ผ่านอาณาเขตประเทศไทยไปนอกราชอาณาจักรตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศนั้น ๆ และรวมตลอดถึงผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะแห่งรถไฟเช่นนั้นด้วย

ข้อ ๒ หนังสือเดินทางที่ถูกต้อง ต้องมีลักษณะดังนี้ คือ

๒.๑ ออกให้โดยรัฐบาลของประเทศที่ผู้ถือสังกัดอยู่

๒.๒ ต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล อาชีพ ตำนินรูปพรรณและรูปถ่ายของผู้ถือ

๒.๓ มีข้อความระบุให้ผู้ถือใช้หนังสือเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยได้หรือระบุให้ใช้เดินทางได้เป็นการทั่วไปและไม่มีข้อความห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรไทย

๒.๔ ต้องเป็นหนังสือเดินทางที่ยังมีอายุใช้ได้สมบูรณ์ขณะที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย

ข้อ ๓ หนังสือเดินทางแบ่งออกเป็น ๕ ชนิด คือ

๓.๑ หนังสือเดินทางทูต (Diplomatic Passport)

๓.๒ หนังสือเดินทางราชการ (Official Passport Service Passport, Passport De Service or Passport De Charge De Mission)

๓.๓ หนังสือเดินทางธรรมดา (Ordinary Passport)

๓.๔ หนังสือเดินทางขององค์การสหประชาชาติ (United Nations Passport)

๓.๕ หนังสือเดินทางหมู่ (Collective Passport)

ข้อ ๔ เอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือระหว่างประเทศให้ใช้เดินทางได้มีหลายชนิด เช่น

๔.๑ Certificate of Identity

๔.๒ Form of Affidavit to be used in lieu of a Passport

๔.๓ Emergency Certificate

๔.๔ Form of Affirmation

๔.๕ Laissez Passer

๔.๖ Certification de Depart

๔.๗ Seaman's Discharge Book ใช้ได้เฉพาะยังมีหน้าที่ประจำเรือ ฯลฯ

บทที่ ๓

การตรวจลงตราหนังสือเดินทาง (VISA)

ข้อ ๑ การตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ตามมาตรา ๑๒(๑) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ มี ๗ ประเภท คือ

- ๑.๑ ประเภททูต
- ๑.๒ ประเภทราชการ
- ๑.๓ ประเภทคนอยู่ชั่วคราว
- ๑.๔ ประเภทนักท่องเที่ยว
- ๑.๕ ประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร
- ๑.๖ ประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๑
- ๑.๗ ประเภทคนเข้าเมืองนอกกำหนดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

เป็นรายปี

ข้อ ๒ การตรวจลงตราให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

๒.๑ การตรวจลงตราประเภททูต (Diplomatic Visa) ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางทูตหรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติที่เทียบเท่าหนังสือเดินทางทูต ขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางการทูตหรือกงสุล หรือเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางราชการตามมาตรา ๓๔(๑) หรือ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย โดยต้องมีหนังสือขออนุญาตจากกระทรวงการต่างประเทศ สถานทูตหรือสถานกงสุลของประเทศผู้ถือหนังสือเดินทางราชการดังกล่าว หรือหนังสือเดินทางขอจากองค์การหรือหน่วยงานสหประชาชาติประกอบด้วย

๒.๒ การตรวจลงตราประเภทราชการ (Official Visa) ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางราชการหรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติที่เทียบเท่าหนังสือเดินทางราชการ ขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางราชการตามมาตรา ๓๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย โดยต้องมีหนังสือขออนุญาตจากกระทรวงการต่างประเทศ สถานทูตหรือสถานกงสุลของประเทศผู้ถือหนังสือเดินทางราชการดังกล่าว หรือหนังสือขออนุญาตจากองค์การหรือหน่วยงานสหประชาชาติประกอบด้วย

๒.๓ การตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๔ (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) และ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย

๒.๔ การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว (Tourist Visa) ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๔(๓) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย

๒.๕ การตรวจลงตราประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร (Transit Visa) ให้ผู้ถือหนังสือเดินทาง ขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๓๔(๘) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ต่อสถานทูตสถานกงสุลไทย

๒.๖ การตรวจลงตราประเภทคนเข้าเมืองมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร (Immigrant Visa) ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย การตรวจลงตราประเภทนี้ สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศจะตรวจลงตราให้แก่คนต่างด้าวที่ประสงค์จะเข้ามามีภูมิลำเนาประจำอยู่ในประเทศไทยภายใต้บังคับแห่งอัตราคนเข้าเมืองที่ประกาศกำหนดเป็นปี ๆ ก่อนที่จะตรวจลงตราประเภทนี้แก่คนต่างด้าวรายใด สถานทูตหรือสถานกงสุลที่รับคำร้องขอตรวจลงตราจะต้องแจ้งให้กองตรวจคนเข้าเมืองพิจารณา ก่อน โดยแจ้งชื่อหนังสือเดินทางของผู้ร้องขอ และผู้รับรองในประเทศไทยมาให้ทราบด้วย

๒.๗ การตรวจลงตราประเภทคนเข้าเมืองนอกกำหนดจำนวนคนต่างด้าว ซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี (Non-Quota Immigrant Visa) ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางขอรับการตรวจลงตราเพื่อกลับเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กองตรวจคนเข้าเมือง โดยต้องมีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เรียบร้อยประกอบด้วย

ให้สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยมีอำนาจตรวจลงตราตามข้อ ๒.๑, ๒.๒, ๒.๓, ๒.๔ และ ๒.๕ ได้ ส่วนการตรวจลงตราตามข้อ ๒.๖ สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยจะตรวจลงตราให้ได้ก็ต่อเมื่อคนต่างด้าวผู้นั้นได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ให้เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรได้แล้ว และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองมีอำนาจตรวจลงตราตามข้อ ๒.๗ ได้

สำหรับการตรวจลงตราให้แก่บุคคลของประเทศที่เป็นคอมมิวนิสต์หรือประเทศบิรวาร หากเป็นผู้ถือหนังสือเดินทางทูตหรือหนังสือเดินทางราชการ สถานทูต สถานกงสุลไทย สามารถตรวจลงตราให้ได้ทันทีเมื่อได้รับหนังสือราชการของประเทศนั้น ร้องขอ แต่ถ้าเป็นผู้ที่จะเข้ามาอยู่ประจำเป็นระยะเวลานาน สถานทูต สถานกงสุลไทยที่ได้รับคำร้องจะต้องแจ้งมาให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาอนุมัติก่อนทุกราย ส่วนผู้ที่ถือหนังสือเดินทางประเภทอื่น สถานทูต สถานกงสุลไทยจะต้องแจ้งมาให้ กองตรวจคนเข้าเมืองพิจารณา ก่อน และจะต้องให้มีผู้รับรองในประเทศไทยด้วย เว้นแต่กรณีจะเข้ามาติดต่อกับส่วนราชการหรือเอกชน โดยมีส่วนราชการรับรองหรือสนับสนุนไม่ต้องให้มีผู้รับรอง

ข้อ ๓ การยกเว้นการตรวจลงตราตามมาตรา ๑๒(๑) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

๓.๑ ผู้ถือหนังสือเดินทางของประเทศที่รัฐบาลของประเทศนั้นได้ทำความตกลงไว้กับรัฐบาลไทย ให้ได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา

๓.๒ ผู้ถือหนังสือเดินทางมาจากประเทศที่ไม่มีสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยตั้งอยู่ให้ได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา

ข้อ ๔ คนต่างด้าวต่างด้าวซึ่งจะเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๔(๑๕) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ จะต้องเข้ามาเพื่อการดังต่อไปนี้

๔.๑ การปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในครอบครัวของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๓๔(๑) (๒) (๕) (๖) (๗) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) และ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ โดยเป็นบิดามารดา คู่สมรส หรือบุตร ของบุคคลดังกล่าว หรือคนรับใช้ส่วนตัว ตามมาตรา ๑๕ (๗) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๔.๒ การให้ความอุปการะหรือรับความอุปการะจากบุคคลสัญชาติไทยหรือบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยเป็นบิดามารดา คู่สมรส หรือบุตรของบุคคลดังกล่าว

๔.๓ การปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การกุศลสาธารณะ

ข้อ ๕ การขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกของคนต่างด้าว (Re- Entry Permit)

๕.๑ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวแล้วหากมีความประสงค์จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรและกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกจะต้องยื่นคำร้องตามแบบ ตม. ๘ ต่อแผนกควบคุมอัตราคนเข้าเมืองด้วยตนเองพร้อมด้วย

๕.๑.๑ รูปถ่ายขนาด ๔x๖ เซนติเมตร จำนวน ๑ รูป

๕.๑.๒ หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง

๕.๑.๓ ค่าธรรมเนียมคนหนึ่งครั้งละ ๓๐๐ บาท สำหรับการยื่นคำร้องขอครั้งเดียว แต่ถ้าขอรับ (Re- Entry Permit) ชนิดใช้ได้หลายครั้งต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มตามจำนวนครั้งที่ขอ และจะไม่คืนค่าธรรมเนียมให้ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตหรือไม่

๕.๒ แผนกควบคุมอัตราคนเข้าเมืองเป็นเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวแล้วจะขอเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก (Re- Entry Permit) ให้ตรวจสอบหลักฐานและถือปฏิบัติดังนี้

๕.๒.๑ หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางจะต้องได้รับการตรวจลงตราและยังมีอายุใช้ได้สมบูรณ์อยู่

๕.๒.๒ ได้ผ่านการตรวจและประทับตราอนุญาตในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองตามประเภทของการตรวจลงตราที่ได้รับมาโดยถูกต้องและเรียบร้อยแล้ว

๕.๒.๓ ยังมีระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเหลืออยู่อีก

๕.๓ ตราที่จะใช้ประทับในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของคนต่างด้าวที่เกี่ยวกับการอนุญาตนั้น ให้ใช้ตราดังต่อไปนี้

IMMIGRATION THAILAND RE-ENTRY PERMIT	
Number	Valid Until
Number of Persons	
Number of Entries	
Length of Stay Until	
Place of Issue BANGKOK	Date of Issue
Category	Immigration officer

๕.๔ ผู้กำกับการ ๑ เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตในคำร้องขอของคนต่างด้าวและให้สารวัตรแผนกควบคุมอัตราคนเข้าเมืองหรือรองผู้กำกับการ ๑ เป็นผู้ลงนามในตรา (Re-entry Permit) และประทับตราประจำตำแหน่งไว้เป็นสำคัญด้วย

ข้อ ๖ การขอยุ่ต่อ ในกรณีที่เดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรและได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม ได้อยู่ครบกำหนดอนุญาตแล้ว หากประสงค์จะยื่นคำขอยุ่ต่อ ให้ยื่นขอยุ่ต่อได้ในประเภทของการตรวจลงตราที่เคยได้รับมาแต่เดิม

ข้อ ๗ การตรวจลงตราประเภทคนเข้าเมืองนอกกำหนดจำนวนคนต่างด้าว ซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี (NON-QUOTA IMMIGRANT VISA) ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางยื่นคำร้องขอรับการตรวจลงตรา ดังนี้.-

๗.๑ สถานที่ยื่นคำร้องขอรับการตรวจลงตรา

๗.๑.๑ ในส่วนกลาง ให้ยื่นคำร้องต่อแผนกตรวจสอบออกใบสำคัญ กองกำกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง

๗.๑.๒ ในส่วนภูมิภาค ให้ยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ณ ด้านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ด้านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ ด้านตรวจคนเข้าเมืองกิ่งอำเภอ ด้านตรวจคนเข้าเมืองตำบล แล้วแต่กรณี

๗.๒ แบบพิมพ์ และหลักฐานการขอรับการตรวจลงตรา

๗.๒.๑ แบบพิมพ์คำร้องขอรับการตรวจลงตราให้ใช้แบบแบบพิมพ์คำร้องตามแบบ ตม.๒๒ ปิโตรปลายผู้ขอขนาด ๔ X ๖ เซนติเมตร จำนวน ๑ รูป ในกรณีหนังสือเดินทางมีบุตรร่วมอยู่ด้วยให้หมายเหตุชื่อบุตรผู้ร่วมเดินทางไว้เป็นหลักฐานด้วย

๗.๒.๒ หลักฐานการขอรับการตรวจลงตรา ผู้ขอรับการตรวจลงตราจะต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางที่ถูกต้องและยังมีอายุใช้สมบูรณ์อยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เรียบร้อยแล้ว และสลักหนังสือแจ้งออกยังมีอายุใช้ได้อยู่

๗.๓ ผู้มีอำนาจอนุญาต

๗.๓.๑ ในส่วนกลาง ให้ผู้กำกับการ ๑ หรือผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตในคำร้องขอรับการตรวจลงตราของคนต่างด้าว และเมื่อผู้กำกับการ ๑ หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนอนุญาตแล้ว ให้สารวัตรแผนกตรวจสอบออกใบสำคัญหรือรองผู้กำกับการ ๑ เป็นผู้ลงนาม ในตรา (NON-QUOTA IMMIGRANT VISA) และประทับตราตำแหน่งพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้เป็นสำคัญด้วย

๗.๓.๒ ในส่วนภูมิภาค ให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ หรือหัวหน้าด่านที่มียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตในคำร้องขอรับการตรวจลงตราของคนต่างด้าว ลงนามในตรา (NON-QUOTA IMMIGRANT VISA) และประทับตราตำแหน่งพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้เป็นสำคัญเช่นเดียวกับการปฏิบัติในส่วนกลาง

๗.๔ ตราที่ประทับ

๗.๔.๑ สำหรับตรา (NON-QUOTA IMMIGRANT VISA) ที่ใช้ประทับในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของคนต่างด้าว ให้ใช้ตราดังต่อไปนี้

๗.๕ อัตราค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมคนหนึ่งครั้งละ ๓๐๐ บาท สำหรับการยื่นคำร้องขอครั้งเดียว แต่ถ้าขอรับ (NON-QUOTA IMMIGRANT VISA) ชนิดใช้ได้หลายครั้ง ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มตามจำนวนครั้งที่ขอ

๗.๖ การปฏิบัติอื่นๆ

๗.๖.๑ กำหนดระยะเวลาการใช้การตรวจลงตราประเภทนี้ ให้กำหนดใช้เท่ากับกำหนดเวลาอนุญาตในรายการสลักหลังแจ้งออกครั้งสุดท้าย และไม่เกินกำหนดอายุการใช้ของหนังสือเดินทาง

๗.๖.๒ ในกรณีที่คนต่างด้าว ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร และกลับเข้ามาอีก โดยมีได้ขอรับการตรวจลงตรา NON-QUOTA IMMIGRANT VISA ในหนังสือเดินทางแต่อย่างใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจพบนัดให้ คนต่างด้าวไปรายงานตัวที่ แผนกตรวจสอบออกใบสำคัญหรือด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ด่านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ ด่านตรวจคนเข้าเมืองกิ่งอำเภอ หรือด่านด่านตรวจคนเข้าเมืองตำบล แล้วแต่กรณีโดยไม่ชักช้า และให้แผนกตรวจสอบออกใบสำคัญ หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ด่านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ ด่านตรวจคนเข้าเมืองกิ่งอำเภอ หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองตำบลจัดการให้คนต่างด้าวผู้นั้นยื่นคำร้องขอรับการตรวจลงตราประเภท NON-QUOTA IMMIGRANT VISA ย้อนหลังโดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามระเบียบ และเมื่อได้ตรวจลงตราให้แล้ว ให้ขีดคร่อมโดยให้ใช้คำว่า “ ใช้แล้ว ” แล้วปล่อยตัวเป็นผู้เข้ามาในราชอาณาจักรมีเอกสารสมบูรณ์ต่อไป

ข้อ ๘ การเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา

๘.๑ การเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา หมายถึง การเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางให้แก่คนต่างด้าวจากประเภทนักท่องเที่ยว (Tourist Visa) หรือประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร (Transit Visa) แล้วแต่กรณี ให้เป็นประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa)

๘.๒ คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร โดยได้รับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวหรือประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร หากมีความประสงค์ขอเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราเป็นประเภทคนอยู่ชั่วคราว ให้ยื่นคำขอเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราตามแบบแนบท้ายคำสั่งนี้ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องตามบัญชีแนบท้ายคำสั่งนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาและชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราวตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การยื่นคำขอตามวรรคแรก ให้ยื่นก่อนระยะเวลาการได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุดลงไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๘.๓ ให้ งาน ๓ กองกำกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง ๑ มีหน้าที่และรับผิดชอบดำเนินการรับคำขอเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราตลอดจนพิจารณาดำเนินการรวบรวมหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘.๒ เสนอผู้มีอำนาจอนุญาตตามข้อ ๘.๔ สั่งการภายใน ๑๕ วันทำการ นับแต่รับคำขอเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา

เฉพาะกรณีการยื่นขอเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราเพื่อประกอบธุรกิจ ให้ประสานงานกับกองงานคนต่างด้าว กรมการจัดหางาน หรือตรวจสอบหลักเกณฑ์การอนุญาตการขอรับใบอนุญาตทำงานตามที่กองงานคนต่างด้าว กรมการจัดหางานกำหนดไว้เสียก่อน

ในกรณีที่คนต่างด้าวยื่นคำขอเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา ก่อนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุดลงไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีความเห็นว่าไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นได้ก่อนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุดลง ให้คนต่างด้าวนั้นยื่นคำขออนุญาตเพื่ออยู่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไป พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราการขออยู่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวอีกส่วนหนึ่งด้วย

๘.๔ ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา

๘.๕ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘.๔ พิจารณาอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๘.๓ ปฏิบัติดังนี้

๘.๕.๑ ประทับตรา “NON-IMMIGRANT VISA” ตามที่กำหนดในข้อ ๘.๖ ลงในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของคนต่างด้าว โดยให้สารวัตรงาน ๓ กองกำกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง ๑ หรือผู้รักษาราชการแทน หรือรองสารวัตรผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ลงนามพนักงานเจ้าหน้าที่ (Immigration officer) ในตราและประทับตราประจำส่วนราชการพร้อมกับลงวันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราเป็นประเภทคนอยู่ชั่วคราว

๘.๕.๒ ทำเครื่องหมายขีดคร่อมส่วนบนของตรา “NON-IMMIGRANT VISA” ตามที่กำหนดในข้อ ๖ และประทับตรา “USED” ไว้ในช่องที่ขีดคร่อม พร้อมกับลงวันที่ได้รับอนุญาตไว้ใต้เครื่องหมายขีดคร่อมนั้น

๘.๕.๓ บันทึกหมายเหตุว่า “ผู้นี้ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา ตามคำสั่ง สตม.ลงวันที่.....” โดยให้ สารวัตรงาน ๓ กองกำกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง ๑ หรือผู้รักษาราชการแทน หรือรองสารวัตรผู้ที่ได้รับมอบหมาย ลงนามกำกับไว้ พร้อมกับบันทึกวัน เดือน ปี ที่ได้หมายเหตุไว้เป็นหลักฐาน

๘.๖ ตราที่จะใช้ประทับในหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของคนต่างด้าว ให้ใช้ตราตามแบบที่กำหนดนี้ และให้เรียกตรา “NON-IMMIGRANT VISA” มีขนาดกว้าง ๕.๕ ซม. และยาว ๗ ซม. และตรา “STAY PERMIT” มีขนาดกว้าง ๒.๕ ซม. และยาว ๔ ซม. ตามลำดับ

ตรา NON-IMMIGRANT VISA

NON-IMMIGRANT VISA

 IMMIGRATION BUREAU THAILAND NO...../..... Category..... This visa must be utilized On the date of its issuance (Singed)..... Immigration officer Date.....
--

ตรา STAY PERMIT

IMMIGRATION BUREAU SUB DIV.๑ IMM.DIV.๑ ADMITTED..... UNTIL..... SIGNED.....

๘.๗ แบบคำขอเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา “Application for Change of Visa” ให้ใช้
ตามแบบ ตม.๘๖ ทำระเบียบนี้

การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว

ข้อ ๑ คนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑.๑ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปีภายในกำหนดจำนวน ซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๑.๒ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรนอกกำหนดจำนวน ซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

ข้อ ๒ ประกาศกำหนดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปีนั้น กองตรวจคนเข้าเมือง มีหน้าที่จัดทำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีภายในจำนวนไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กล่าวคือ มิให้เกินประเทศละหนึ่งร้อยคนต่อปี และสำหรับคนไร้สัญชาติมิให้เกินห้าสิบคนต่อปี

เพื่อประโยชน์แห่งการกำหนดจำนวนคนต่างด้าวบรรดาอาณานิคมของประเทศหนึ่งร่วมกัน หรือแต่ละอาณาจักร ซึ่งมีการปกครองของตนเองให้ถือเป็นประเทศหนึ่ง

ข้อ ๓ คนต่างด้าวผู้มีสิทธิยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร คือ

๓.๑ ผู้ที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) และได้รับอนุญาตให้อยู่ชั่วคราวระยะยาวติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๓ ปี แต่ถ้าน้อยกว่า ๓ ปี คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองอาจอนุญาตให้ยื่นคำขอเป็นเฉพาะรายได้ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร

๓.๒ ผู้ที่ได้ยื่นคำขอรับการตรวจลงตราประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร (Immigrant Visa) จากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ

ข้อ ๔ การปฏิบัติในการรับคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

๔.๑ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากประสงค์จะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอตามแบบ (ตม.๙) โดยให้เสียค่าธรรมเนียมหนึ่งพันบาท พร้อมด้วยรูปถ่าย ๔ x ๖ เซนติเมตร จำนวน ๑ รูป

๔.๒ แผนกควบคุมอัตราคนเข้าเมือง กองกำกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง ด้านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ด้านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ ด้านตรวจคนเข้าเมืองกิ่งอำเภอ และด้านตรวจคนเข้าเมืองตำบล เป็นเจ้าหน้าที่ในการรับคำร้องมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๔.๓ ตราที่จะใช้ประทับในหนังสือเดินทางของคนต่างด้าวในการรับคำร้องตามข้อ ๔.๒ ใช้ตราประทับดังนี้

APPLICATION FOR RESIDENT STATUS
IS UNDER THE CONSIDERATION OF
THE IMMIGRATION COMMISSION AND
EXTENSION OF STAY IS PERMITTED
UP TO.....
SIGNED.....
IMMIGRATION OFFICER
.....

และอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่รอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ในครั้งแรก มีกำหนด ๙๐ วัน แต่หากในขณะที่มายื่นคำขอ ถ้าคนต่างด้าวนั้นได้รับอนุญาตให้อยู่ชั่วคราวระยะยาวไว้แล้ว ก็ให้อนุญาตอยู่รอฟังผลจนถึงวันที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

๔.๔ เมื่อคนต่างด้าวอยู่ครบกำหนดตามข้อ ๔.๓ แล้ว แต่ยังไม่ทราบผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ให้คนต่างด้าวนั้นยื่นคำขออยู่ต่อตามแบบ (ตม.๒๕) สำหรับตราที่จะใช้ประทับในหนังสือเดินทางของคนต่างด้าวเกี่ยวกับการขออยู่ต่อใช้ตราประทับ ดังนี้

EXTENSION OF STAY IS PERMITTED
UP TO.....
SIGNED.....
IMMIGRATION OFFICER
...../...../.....

และอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่รอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ได้ครั้งละ ๖๐ วัน การยื่นคำร้องขออยู่ต่อกรณีนี้ผู้ยื่นคำร้องขอไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

๔.๕ อำนาจในการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่รอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ตามข้อ ๔.๓ และ ๔.๔ ในส่วนกลางสารวัตรแผนกควบคุมอัตรา คนเข้าเมืองเป็นผู้อนุญาต สำหรับในส่วนภูมิภาคให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด หรือตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ หรือตรวจคนเข้าเมืองกิ่งอำเภอ หรือตรวจคนเข้าเมืองตำบลแล้วแต่กรณีเป็นผู้อนุญาต

ข้อ ๕ ให้จัดทำบัญชีคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกำหนดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศเป็นรายปี (แบบ ตม.๒๖) ขึ้นไว้แต่ละสัญชาติ เพื่อควบคุมคนต่างด้าวแต่ละสัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เป็นรายปีเป็นปี ๆ ไป จะทำเป็นเล่มเดียว สำหรับหลายสัญชาติหรือให้ได้ใช้หลายปีก็ได้ โดยให้ปรากฏรายละเอียดดังนี้ เลขที่ (โควตาที่.....โดยอนุโลม) ชื่อตัว ชื่อสกุล อายุ พาหนะที่ เข้ามา วันเดือนปีที่เข้ามาจากที่ใด ผู้รับรองหรือเข้ามาทางด่านใดหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เลขที่ วันเดือนปี ออกที่ใด รายการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง เลขที่ วันเดือนปี ที่ได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ เลขที่ วันเดือนปี ที่ใด ผู้ลงบัญชี สารวัตรแผนก ผู้บังคับการ และหมายเหตุ

ข้อ ๖ การมีถิ่นที่อยู่ประเภทนอกกำหนดจำนวน ซึ่งรัฐมนตรีประกาศนั้นไม่จำกัดจำนวน แต่ให้จัดทำบัญชีควบคุมขึ้นไว้เป็นปี ๆ แต่ละสัญชาติ โดยให้ปรากฏตามข้อความรายละเอียดทำนองเดียวกับบัญชีผู้ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี

ข้อ ๗ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรทั้ง ๒ ประเภทดังกล่าวให้ลงบัญชีไว้แล้วแต่กรณี ดังนี้

๗.๑ กรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตอยู่ในต่างประเทศ ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรผ่านทางสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย ให้ลงบัญชีไว้ตามประเภทดังกล่าวแล้วแต่กรณี หากยังไม่มีรายละเอียดที่จะลงครบถ้วนตามรายการก็ให้ลงรายการที่จำเป็นไว้ก่อน เช่น ชื่อ ชื่อสกุล อายุ เมื่อได้ทราบรายละเอียดแล้วให้ลงให้

ครบถ้วนในภายหลัง การลงบัญชีนี้ให้เจ้าหน้าที่ผู้ลงบัญชีตรวจสอบให้ถูกต้องแล้วเสนอให้เจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีตรวจสอบลงชื่อกำกับไว้ และให้ประทับตราที่กำหนดไว้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งอนุญาตให้คนต่างด้าวมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ข้อความในตราประทับให้มีข้อความปรากฏชื่อ ชื่อสกุล ผู้ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร สัญชาติ เลขที่ ปีที่ได้รับอนุญาตให้ผู้บังคับการหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนลงชื่อกำกับไว้ แล้วรอเรื่องไว้ เมื่อผู้ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และมารายงานตัวขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ก็ให้โอนเรื่องพร้อมด้วยตัวคน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่จัดการตามพิธีการต่อไป

ในกรณีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเดินทางเข้ามาทางด่านตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาค และมีความประสงค์จะขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในส่วนภูมิภาคให้เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ณ ด่านตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาค รายงานกองตรวจคนเข้าเมืองทราบ เพื่อขอทราบเลขที่และขออนุญาตออกใบสำคัญหรือดำเนินการตามพิธีการ เมื่อกองตรวจคนเข้าเมืองได้ทราบและตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าคนต่างด้าวที่ได้เดินทางเข้ามาเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรก็ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองนั้น ๆ ทราบเลขที่และอนุญาตให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบพิธีการได้

๗.๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร อยู่ในราชอาณาจักรแล้วและยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เมื่อได้รับคำสั่งอนุญาตแล้ว ให้จัดการลงบัญชีตามประเภทแล้วแต่กรณี โดยถือปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๗.๑ โดยอนุโลม

ข้อ ๑ คนต่างด้าวต่อไปนี้ที่จะต้องจัดให้มีการประกันคือ

๑.๑ คนต่างด้าวที่เป็นบุคคลต้องห้าม ซึ่งจะต้องจัดให้มีการประกันตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๑.๒ คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในฐานะคนประจำพาหนะโดยใช้เอกสารการเดินทางที่ถูกต้อง ในเมื่อมีการลดเพิ่มหรือสับเปลี่ยนคนประจำพาหนะตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๑.๓ คนต่างด้าวที่เป็นบุคคลต้องห้ามเพื่อรอการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรที่ต้องมีการประกันตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๑.๔ คนต่างด้าวที่ต้องมีการประกันตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒ การจัดให้มีการประกันนี้ ให้จัดทำตามแบบ ตม.๒๑ ก. หรือ ตม.๒๑ ข. แล้วแต่กรณี โดยให้จัดทำเป็นรายบุคคลปิดอากรแสตมป์ ๑๐ บาท และให้ขีดฆ่าอากรแสตมป์ลงวันเดือนปีให้สมบูรณ์ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ข้อ ๓ การกรอกข้อความในสัญญาประกัน ให้ใช้เขียนหรือพิมพ์ติดก็ได้โดยให้กรอกข้อความให้ครบถ้วน และลงชื่อผู้เขียนหรือผู้พิมพ์ไว้ด้วย ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอกข้อความต้องเรียกเก็บค่าเขียนฉบับละ ๒ บาท นำส่งเป็นผลประโยชน์ การขีดฆ่าแก้ไขต้องให้ผู้กรอกข้อความในสัญญาลงชื่อกำกับทุกครั้งไป

ข้อ ๔ การประกันนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจะให้ประกันโดยเชื่อหลักทรัพย์หรือวางเงินสด หรือหนังสือค้ำประกันธนาคารเป็นหลักประกันก็ได้ ภายในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๔.๑ ในกรณีที่ผู้ประกันเป็นองค์การที่รัฐบาลมีหุ้นส่วนอยู่ด้วย หรือธนาคารจะให้ประกันโดยเชื่อหลักฐานก็ได้

๔.๒ ในกรณีอื่นๆ นอกจากที่กล่าวใน ๔.๑ ให้ผู้มีอำนาจในการให้ประกันใช้ดุลยพินิจโดยจะวางเงินสดหรือเชื่อหลักฐานตามแต่จะเห็นสมควร

ข้อ ๕ การประกันโดยวางเงินสด หรือหนังสือค้ำประกันธนาคาร ให้เรียกค่าประกันดังต่อไปนี้

๕.๑ สำหรับคนต่างด้าวที่เป็นบุคคลต้องห้าม ตามข้อ ๑.๑ ให้เรียกค่าประกันไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท

๕.๒ สำหรับคนต่างด้าวที่จะต้องจัดให้มีประกัน ตามข้อ ๑.๒ ให้เรียกค่าประกันไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท

๕.๓ สำหรับคนต่างด้าวที่เป็นคนต้องห้ามเพื่อรอการส่งกลับตามข้อ ๑.๓ ให้เรียกค่าประกันไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๖ ในกรณีที่คนต่างด้าวซึ่งมีประกันอยู่แล้ว มีพฤติการณ์อันน่าสงสัยหรือส่อเจตนาที่จะประวิงเวลาไม่กลับออกไปนอกราชอาณาจักร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งให้กลับออกไปแล้วและไม่กลับออกไป หรือผู้ประกันเองแสดงท่าทีหรือมีอุบายจะช่วยเหลือให้ลูกประกันของตนอยู่ในราชอาณาจักรโดยการประวิงเวลาด้วยประการใดๆ ก็ดี ในกรณีที่เชื่อหลักทรัพย์ จะเปลี่ยนเป็น ให้วางเงินสดก็ได้ ในกรณีที่วางเงินสดอยู่แล้ว จะเรียกค่าประกันให้สูงขึ้นอีกก็ได้ โดยให้ถือปฏิบัติดังนี้

๖.๑ คนประจำพาหนะในขั้นต้นได้มีการประกันโดยการวางเงินสด หากปรากฏภายหลังได้ยื่นคำร้องขอยุ้ชั่วคราวต่อไปอีกในกรณีจำเป็น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลที่จะให้อยู่ชั่วคราวต่อไป หรือแสดงท่าทีให้เห็นว่าเป็นการประวิงเวลา อาจไม่กลับออกไป หรือได้มีคำสั่งยกคำร้องแล้ว ได้ยื่นคำอุทธรณ์ ก็ให้เพิ่มประกันทุกครั้งที่ยื่นคำร้องในอัตราคนละ ๕๐,๐๐๐ บาท

๖.๒ คนประจำพาหนะในขั้นต้นได้มีประกันไว้โดยเชื่อหลักทรัพย์ (ไม่ใช่เงินสด) เมื่อยื่นคำร้องขอยุ้ชั่วคราวต่อ และพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าไม่มีเหตุผลที่จะให้อยู่ต่อไปอีก ทุกๆ ครั้งที่มีการยื่นคำร้อง ซึ่งพิจารณาเห็นว่าไม่สมควรอนุญาตหรือมีคำสั่งยกคำร้องแล้วยื่นคำร้องขออุทธรณ์ ก็ให้เพิ่มประกันตาม อัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๖.๑

ข้อ ๗ การประกันโดยเชื่อหลักฐาน (ไม่ต้องวางเงินสด) นั้น ให้กำหนดเบี้ยปรับในอัตราธรรมดาสำหรับคนประจำพาหนะไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท ส่วนบุคคลต้องห้ามซึ่งเป็นผู้ใหญ่ไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท และเด็กอายุไม่เกิน ๑๒ ปี ให้ปรับครึ่งหนึ่งของอัตราผู้ใหญ่

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจในการให้ประกันเห็นสมควรจะกำหนดอัตราให้สูงกว่าที่กำหนดไว้นี้ก็ได้อีก

ข้อ ๘ เงินสดที่วางประกันในขั้นต้นก็ดี หรือเงินสดที่วางในภายหลังก็ดี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับเงินให้ผู้ประกัน และในกรณีที่วางเงินสดเพิ่มนั้น ให้หมายเหตุในสัญญาที่ทำไว้ โดยแสดงให้เห็นว่าได้วางเงินสดไว้เป็นหลักประกัน รวมยอดเงินเป็นเท่าใดและให้คู่สัญญาลงชื่อกำกับไว้ พร้อมด้วยพยานบุคคลเป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ เงินสดที่วางประกันให้นำส่งเป็นประเภทเงินฝาก เมื่อหมดข้อผูกพันตามสัญญาแล้ว ให้ผู้ประกันร้องขอถอนเงินประกันคืน เมื่อกองตรวจคนเข้าเมืองพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้วางเงินประกันข้อผูกพันตามสัญญาแล้วให้ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จ่ายเงินค่าประกันคืนแก่ผู้วางเงินประกันโดยเร็ว

บทที่ ๖

การตรวจบุคคลและพาหนะทั่วไป

(“บทที่ ๖” ทั้งบท แก้ไขโดย ระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยการตรวจบุคคลและพาหนะทั่วไป (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๘ ลง ๑๑ ต.ค. ๓๘)

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจบุคคลและพาหนะทั้งปวง ที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร หรือพาหนะใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ารับคนโดยสารเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่พาหนะนั้นได้ใช้ในราชการโดยเฉพาะของรัฐบาลไทยหรือของรัฐบาลต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยแล้ว

ข้อ ๒ เพื่อประโยชน์ในการตรวจตามข้อ ๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจบุคคลและพาหนะทั้งปวงที่จะออกไปหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะรับคนโดยสารออกไปนอกราชอาณาจักรด้วย เว้นแต่ในกรณีที่พาหนะนั้นได้ใช้ในราชการโดยเฉพาะของรัฐบาลไทยหรือของรัฐบาลต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยแล้ว

ข้อ ๓ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ กำหนดหน้าที่ให้บุคคลและผู้ควบคุมพาหนะที่นำคนโดยสารเข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักรต้องเข้าหรือออกตามช่องทางที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๔ บุคคลหรือพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรตามข้อ ๓ ต้องผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจคนเข้าเมืองตามช่องทางที่รัฐมนตรีประกาศ

ข้อ ๕ เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะต้องแจ้งกำหนดวัน และเวลาที่พาหนะจะเข้ามาถึงหรือออกจากท่า สถานี หรือตำบลในราชอาณาจักร ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งควบคุมท่า สถานี หรือตำบลนั้น ๆ ก่อนที่พาหนะนั้นจะเข้ามาถึงหรือออกจากท่า สถานี หรือตำบล ภายในกำหนดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศไว้ตามแบบพิมพ์แบบ ตม.๒

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามความในวรรคแรก ให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะไปรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ใกล้ที่สุดกับเส้นทางที่เข้ามา ภายหลังที่พาหนะนั้นเข้ามาถึงราชอาณาจักรโดยมิชักช้า

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งพาหนะเข้ามาหรือออกไปตามความในวรรค ๑ หรือ ๒ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รีบไปทำการตรวจพาหนะนั้นให้ทันตามกำหนดวันและเวลาที่ได้รับแจ้งไว้

ข้อ ๖ การตรวจตราตามปกติ ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเริ่มทำการตรวจพาหนะและคนโดยสาร

/ให้ตรวจดู...

ให้ตรวจดูบัญชีคนโดยสารและบัญชีคนประจำพาหนะที่เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะได้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๒๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เสียก่อนว่าได้แยกและกรอกข้อความตามรายการในบัญชีนั้นๆ ว่าถูกต้องหรือไม่ หากมีข้อบกพร่องเล็กน้อยและแสดงให้เห็นว่า มิได้มีเจตนาละเลยหรือฝ่าฝืน ก็ให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะจัดการแก้ไขให้ถูกต้องแล้วจึงทำการตรวจ ต่อไป

บัญชีคนโดยสารและบัญชีคนประจำพาหนะ ที่เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคแรกนั้น ให้ใช้แบบบัญชีดังต่อไปนี้ คือ

๖.๑ พาหนะทางอากาศ ให้ยื่นบัญชีคนโดยสารและบัญชีคนประจำพาหนะ (PASSENGER MANIFEST AND CREW MANIFEST) ตามแบบที่กำหนดในอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนสากลขององค์การการบินพลเรือนสากล (INTERNATION CIVIL AVIATION ORGANIZATION) ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี อยู่

๖.๒ พาหนะทางบก ให้ยื่นบัญชีคนโดยสารและบัญชีคนประจำพาหนะตามแบบ ตม.๕๒ หรือ ตม.๕๓ แล้วแต่กรณี

๖.๓ พาหนะทางน้ำ ให้ยื่นบัญชีคนโดยสารและคนประจำพาหนะตามแบบ ตม.๓/๑ และ ตม.๔/๑ (PASSENGER LIST AND CREW LIST)

ข้อ ๗ คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร มีหน้าที่ต้องรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของด่านตรวจคนเข้าเมืองประจำเส้นทางนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจรายการเกี่ยวกับคนต่างด้าวลงในบัญชีคนโดยสาร แบบบัญชี ตม.๕๒ หรือ ตม.๕๓ เฉพาะที่เดินทางเข้ามาทางรถยนต์หรือทางเท้า แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ คนต่างด้าวทุกคนรวมทั้งคนสัญชาติไทย เมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะ โดยสารพาหนะประเภทใดหรือเดินเท้าเข้ามา มีหน้าที่ต้องกรอกรายการในบัตร ตม.๖ (ARRIVAL CARD) คนละ ๑ ฉบับยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ใบสำคัญถิ่นที่อยู่หรือใบแทนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ในกรณีที่เป็คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว) ของตนแล้วแต่กรณีเพื่อทำการตรวจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจรายการในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ใบสำคัญถิ่นที่อยู่หรือใบแทนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ เมื่อเห็นว่าถูกต้อง และแพทย์ตรวจคนเข้าเมืองได้ตรวจโรคแล้วไม่ปรากฏมีโรคต้องห้ามเข้าเมืองข้อใดข้อหนึ่งที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตราหรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาเข้า ตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือในใบสำคัญถิ่นที่อยู่หรือใบแทนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ แล้วให้คืนหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ใบสำคัญถิ่นที่อยู่หรือใบแทนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้แก่ผู้ถือไปและให้ประทับตราขาเข้าในบัตร ตม.๖ (ARRIVAL CARD) ที่เก็บไว้ด้วย

สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์ของไทย ซึ่งผ่านการตรวจจากเครื่องตรวจหนังสือเดินทางอัตโนมัติแล้ว ให้ยื่นบัตร ตม.๖ (ARRIVAL CARD) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องประทับตราหรือ

ติดแผ่นปะ(Sticker)ตราขาเข้าในหนังสือเดินทาง และไม่ต้องประทับตราขาเข้าในบัตรตม.๖ (ARRIVAL CARD)

ข้อ ๙ การตรวจบัตร ตม.๖ (ARRIVAL CARD) สำหรับผู้โดยสารมิให้ใช้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

๙.๑ ผู้ถือบัตรอนุญาตผ่านแดน (BORDER PASS) ที่ออกให้ตามความในมาตรา ๑๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๙.๒ คนโดยสารรถไฟผ่านแดนถือตัวทอดเดียวตลอด เพียงแต่ผ่านอาณาเขตประเทศไทย ออกไปนอกราชอาณาจักร ตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลประเทศนั้น รวมทั้งผู้ควบคุมและ คนประจำพาหนะรถไฟนั้นๆ ด้วย

๙.๓ ผู้โดยสารเครื่องบินหรือเรือซึ่งเพียงแวะท่าอากาศยานนานาชาติหรือท่าเรือภายในประเทศแล้วผ่านออกไปกับเครื่องบินหรือเรือลำเดียวกัน

ข้อ ๑๐ การตรวจคนโดยสารประเภทต่าง ๆ ที่เดินทางเข้ามาและออกไปนอกราชอาณาจักรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาต โดยประทับตราหรือติดแผ่นปะ(Sticker)ซึ่งมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ตราตรวจหนังสือเดินทางชนิดตราประทับ

๑๐.๑.๑ ตราขาเข้า มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้าง ๒.๕ เซนติเมตร ยาว ๔ เซนติเมตร เส้นขอบตราใช้เป็นตัวเลขแทนโดยรอบทั้ง ๔ ด้าน และใช้อักษรนำหน้า ดังต่อไปนี้

(๑) ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ใช้อักษร A หน้าตัวเลข
(๒) ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าเรือกรุงเทพ ใช้อักษร W หน้าตัวเลข
(๓) ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ใช้อักษร S หน้าตัวเลข และให้ใช้ชื่อด่าน “SUARNABHUMI AIRPORT THAILAND”

(๔) ด้านตรวจคนเข้าเมืองนอกเหนือจาก (๑) , (๒) และ (๓) ใช้อักษร B หน้าตัวเลขและ ให้ใช้ชื่อด่านของแต่ละด่านด้วย เช่น “PHUKET AIRPORT THAILAND”

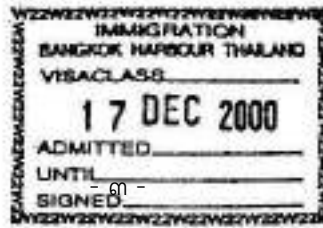
สำหรับในช่อง VISA CLASS ถ้าเป็นคนไทยให้เขียนคำว่า “คนไทย” ถ้าเป็นคนต่างด้าวมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยให้เขียนคำว่า “คนภายใน” ตามตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) ตัวอย่างตราขาเข้า ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ

/(ข) ตัวอย่าง...

(ข) ตัวอย่างตราขาเข้า ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าเรือกรุงเทพ

(ค) ตัวอย่างตราขาเข้า ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

(ง) ตัวอย่างตราขาเข้า ด้านตรวจคนเข้าเมืองนอกเหนือจาก (๑) (๒)

และ (๓)

๑๐.๑.๒ ตราขาออก มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขอบด้านล่าง ยาว ๕ เซนติเมตร ด้านเฉียงยาว ๓.๕ เซนติเมตร ทั้ง ๒ ด้าน เส้นขอบตราใช้เป็นตัวเลขรหัสแทนโดยรอบทั้ง ๓ ด้าน เช่นเดียวกับตราขาเข้าโดยด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ มีคำว่า “IMMIGRATION” และ “BANGKOK THAILAND” ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าเรือกรุงเทพ มีคำว่า “IMMIGRATION” และ “BANGKOK HARBOUR” และด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีคำว่า “IMMIGRATION” และ “SUARNABHUMI AIRPORT THAILAND” สำหรับด้านตรวจคนเข้าเมืองที่มีที่ตั้งอยู่ตามจังหวัดต่างๆ ให้ใช้ชื่อด้านของแต่ละด้านเช่น “PHUKET AIRPORT THAILAND” ตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

(๑) ตัวอย่างตราขาออก ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ

/ (๒) ตัวอย่าง...

(๒) ตัวอย่างตราขาออก ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าเรือกรุงเทพ

(๓) ตัวอย่างตราขาออก ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

(๔) ตัวอย่างตราขาเข้า ด้านตรวจคนเข้าเมืองนอกเหนือจาก (๑) (๒)

และ (๓)

๑๐.๒ ตราตรวจหนังสือเดินทางชนิดแผ่นปะ(Sticker)

๑๐.๒.๑ ตราขาเข้า มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้าง ๔ เซนติเมตร ยาว ๕ เซนติเมตร ด้านบนมีรูปครุฑ และตัวอักษรภาษาไทย “สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง” ภาษาอังกฤษ “IMMIGRATION BUREAU” ประกอบด้วยข้อมูลวันเดินทางเข้า วันหมดอายุ ประเภทการอนุญาต และระยะเวลาอนุญาต ตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

/๑๐.๒.๒ ตราขาออก...

๑๐.๒.๒ ตราขาออก มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้าง ๔ เซนติเมตร ยาว ๕ เซนติเมตร ด้านบนมีรูปครุฑ และตัวอักษรภาษาไทย “สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง” ภาษาอังกฤษ “IMMIGRATION BUREAU” ประกอบด้วยข้อมูลวันเดินทางเข้า วันหมดอายุ ประเภทการอนุญาต และระยะเวลาอนุญาต ตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

หมวด ๒

ขั้นตอนการตรวจคนโดยสารที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๑ ขั้นตอนการตรวจคนโดยสารที่เข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ

๑๑.๑ ตรวจหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ใบสำคัญถิ่นที่อยู่หรือใบแทนใบสำคัญถิ่นที่อยู่

๑๑.๒ การตรวจโรคต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๑๑.๓ ตรวจคนต่างด้าว หากปรากฏว่าผู้ใดยังมิได้ปลูกฝีป้องกันไข้ทรพิษ หรือฉีดวัคซีนป้องกันโรค ก็ให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองทำการปลูกฝีหรือฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคนั้น

๑๑.๔ ตรวจบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติไว้

๑๑.๕ ตรวจและสังเกตพฤติกรรมของบุคคลที่เข้ามาว่าจะเป็นคนที่เป็นภัยต่อสังคมหรือเป็นคนที่น่าจะก่อเหตุร้ายหรืออันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชนหรือราชอาณาจักรไทย

๑๑.๖ ตรวจและสังเกตพฤติกรรมของบุคคลที่เข้ามาเพื่อค้าประเวณี เพื่อประกอบกิจการที่ขัดต่อ ศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรือเพื่อการค้าหญิงและเด็กหญิงตามกฎหมายว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง

/๑๑.๗ ตรวจและ...

๑๑.๗ ตรวจสอบและสังเกตพฤติการณ์ของบุคคลที่เข้ามาเพื่อการค้ายาเสพติดให้โทษ หรือ การลักลอบหนีภาษีศุลกากร

๑๑.๘ ตรวจสอบบุคคลต่างด้าวที่ไม่มีเงิน หรือปัจจัยในการยังชีพตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย

๑๑.๙ ตรวจสอบบุคคลที่รัฐมนตรีมีคำสั่งมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรไทย ตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๑๑.๑๐ ตรวจสอบบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรไทย ซึ่งมีกฎหมาย หรือระเบียบ การหรือคำสั่งของทางราชการสั่งให้ตรวจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบัญชีรายชื่อคนต่างด้าวประเภทที่ทาง การสั่งให้ คอยตรวจโดยแยกเป็นสัญชาติ พร้อมด้วยให้มีรายการระบุว่าหากตรวจพบ ให้จัดการอย่างไร วัน เดือนปีที่พบเข้ามา และได้จัดการอย่างไรไว้ประจำด่านตรวจคนเข้าเมืองทุกแห่งด้วย

ข้อ ๑๒ การตรวจคนโดยสาร กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบคนโดยสารซึ่งเป็นคนต่างด้าวผู้ใด ว่าเป็นคนต้องห้ามหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า จะต้องห้ามไม่ให้เข้ามาในราชอาณาจักรไทย ตามพระราช บัญญัติคนเข้า เมือง พ.ศ.๒๕๒๒ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของ หรือผู้ควบคุมพาหนะจัดการควบคุม คนต่างด้าวนั้นไว้ใน พาหนะหรือสถานที่ใดเพื่อตรวจสอบก่อน หากมีลักษณะเป็นคนต้องห้ามมิให้เข้ามาภายในราชอาณาจักรไทย ก็ให้มี คำสั่งแจ้งเจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะนำกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๑๓ คนต่างด้าวผู้ใด ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่า เป็นคนต้องห้ามมิให้เข้ามาใน ราชอาณาจักรตามความในมาตรา ๑๒ (๑), (๒), (๓), (๔), (๗), (๘), (๙) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะสั่งให้กักตัวผู้นั้นไว้ในพาหนะหรือสถานที่ใดเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

“ข้อ ๑๓ ทวิ หากคนต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามความในมาตรา ๑๒ (๑) แห่ง พระราชบัญญัติตรวจคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เป็นกรณีใช้หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางปลอม หรือเป็นกรณีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางสูญหายหรือถูกทำลายในระหว่างเดินทางเข้ามาใน ราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีใช้หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางปลอม ให้ยึดหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางนั้นไว้ และออกเอกสารตามแบบ ตม. ๘๔ ท้ายระเบียบนี้ ให้แก่คนต้องห้ามมิให้ เข้ามาในราชอาณาจักรนั้น แล้วดำเนินการตามข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ สำหรับหนังสือเดินทางหรือเอกสาร ใช้แทนหนังสือเดินทางปลอมที่ยึดไว้ เมื่อดำเนินการตามกฎหมายเสร็จสิ้นแล้ว ให้ส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบของประเทศนั้น ๆ ต่อไป

(๒) กรณีหนังสือเดินทางสูญหายหรือถูกทำลายในระหว่างเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

/ให้ออกเอกสาร...

ให้ออกเอกสารตามแบบ ตม. ๘๕ ทำระเบียบนี้ให้คนต่างด้าวนั้น แล้วดำเนินการตามข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ หรือ ข้อ ๑๗ ต่อไป” (“ข้อ ๑๓ ทวิ” เพิ่มโดยระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ลง วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒)

ข้อ ๑๔ คนต่างด้าวผู้ใดซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองตรวจพบว่าเป็นคนต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๒ (๔), (๕) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะสั่งให้กักตัวคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ ณ โรงพยาบาล ซึ่งแพทย์ตรวจคนเข้าเมืองกำหนดหรือสถานที่ใดก็ได้ ให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองหมายเหตุในบัญชีคนโดยสารหรือบัญชีคนประจำพาหนะแล้วแต่กรณีว่า คนต่างด้าวผู้นั้นเป็นโรคต้องห้ามประเภทใด แล้วลงลายมือชื่อวัน เดือน ปี ไว้ในบัญชีดังกล่าว

ข้อ ๑๕ คนต่างด้าวผู้ใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าเป็นคนต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร ให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือตามแบบ ตม.๓๕ ให้คนต่างด้าวผู้นั้นๆ ทราบและให้ทำหลักฐานการรับทราบคำสั่งไว้ ถ้าคนต่างด้าวผู้นั้นไม่พอใจในคำสั่ง อาจยื่นคำอุทธรณ์ตามแบบ ตม. ๑๑ ต่อรัฐมนตรี ตามมาตรา ๒๒ ภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ได้รับทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ยกเว้นกรณีที่เป็นคนต่างด้าวต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๒ (๑) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ห้ามมิให้อุทธรณ์ คนต่างด้าวผู้ใดยื่นคำอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีดังกล่าวในวรรคต้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่รอการส่งตัวคนต่างด้าวผู้นั้นๆ ไว้ จนกว่าจะมีคำสั่งของรัฐมนตรีในกรณีนั้น คำร้องขออุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีดังกล่าว ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งหรืองาน ๑ (คนต้องห้าม) กองกำกับการ ๕ กองบังคับการอำนวยการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแล้วแต่กรณี แล้วให้ผู้รับคำร้องรับทำการสอบสวนสาเหตุที่ร้องขออุทธรณ์โดยเร็วเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ยื่นอุทธรณ์ คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด แต่ถัรัฐมนตรีมิได้มีคำสั่งภายใน ๗ วัน นับแต่วันยื่นอุทธรณ์ ให้ถือว่ารัฐมนตรีมีคำสั่งว่าคนต่างด้าวผู้นั้นไม่เป็นผู้ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๒

ข้อ ๑๖ คนต่างด้าวที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าเป็นคนต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามความในข้อ ๑๒ ให้จัดการควบคุมไว้ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจพบมีอำนาจสั่งการได้ก็ให้ส่งตัวกลับออกไปกับพาหนะที่นำเข้ามาโดยทำหนังสือมอบตัวแบบ ตม.๓๔ ให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะควบคุมตัวไว้ และนำออกไปกับพาหนะที่นำเข้ามา

ข้อ ๑๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งคำสั่งส่งกลับแล้วและคนต่างด้าวไม่ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจัดการส่งคนต้องห้ามเข้าเมืองออกไปกับพาหนะที่นำเข้ามาทันทีหรือหากไม่อาจส่งกลับกับพาหนะที่นำเข้ามาได้ ก็ให้ส่งออกไปกับพาหนะอื่นโดยเร็ว ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติในการส่งกลับกรณีไม่สามารถออกไปกับพาหนะที่นำเข้ามาได้ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่นำเข้ามาเป็นผู้เสีย ในกรณีคนต่างด้าวยื่นคำร้องขออุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ก็ให้รอการส่งกลับไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลการพิจารณาและคำสั่งของรัฐมนตรี แล้วจัดการไปตามคำสั่งดังกล่าว กับให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะนำคนต่างด้าวและรับผิดชอบในการนำตัวคนต่างด้าวผู้นั้นกลับมาตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ รับทราบไว้ด้วย

หมวด ๓

การตรวจคนโดยสารขาเข้าและขาออก

การตรวจคนโดยสารขาเข้า

ข้อ ๑๘ การตรวจคนโดยสารประเภทต่างๆ ที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาต โดยประทับตราหรือติดแผ่นปะ(Sticker)ตราขาเข้า ดังต่อไปนี้

๑๘.๑ การตรวจคนต่างด้าวทุกประเภทยกเว้นคนต่างด้าวตาม ๑๘.๒ , ๑๘.๓ และ ๑๘.๔ หากไม่ ปรากฏว่ามีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เมื่อคนต่างด้าวได้ผ่านการตรวจแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาตโดยประทับตราหรือติดแผ่นปะ(Sticker)ตราขาเข้าตาม นัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑ (๑), (๒), (๓)หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ หรือติดแผ่นปะ(Sticker)ตาม ๑๐.๒.๑ แล้วแต่กรณี

๑๘.๒ การตรวจคนต่างด้าวที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทคนเข้ามาถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร (IMMIGRANT VISA) หากไม่ปรากฏว่ามีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เมื่อคนต่างด้าวได้ผ่านการตรวจแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาตโดยประทับตราหรือติดแผ่นปะ(Sticker)ตราขาเข้าตาม นัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑ (๑), (๒), (๓)หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ หรือติดแผ่นปะ(Sticker)ตาม ๑๐.๒.๑ แล้วแต่กรณี

๑๘.๓ การตรวจบุคคลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑๘.๓.๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบบุคคลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้ตรวจสอบหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางว่าได้รับการตรวจลงตราหรือไม่ หากพบว่าการตรวจลงตราให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาตโดยประทับตราหรือติดแผ่นปะ(Sticker)ตราขาเข้าตาม นัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑ (๑), (๒), (๓)หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ หรือติดแผ่นปะ(Sticker)ตาม ๑๐.๒.๑ แล้วแต่กรณี ลงในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของผู้นั้น สำหรับระยะเวลาการอนุญาตให้เป็นไปตามประเภทของการตรวจลงตรา

๑๘.๓.๒ กรณีตาม ๑๘.๓.๑ หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองตรวจสอบแล้ว พบว่าหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางไม่ได้รับการตรวจลงตรา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่าบุคคลผู้นั้นถือสัญชาติใด เป็นคนชาติของประเทศที่มีความตกลงยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง

/ทูตและหนังสือ...

ทูตและหนังสือเดินทางราชการกลับประเทศไทย หรือเป็นคนชาติที่ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา หรือคนชาติที่สามารถขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางช่องทางตรวจคนเข้าเมืองที่รัฐมนตรีกำหนด ถ้าปรากฏว่าเป็นคนชาติที่ได้รับสิทธิตามกรณีดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาตโดยประทับตราหรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาเข้าตามนัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑ (๑), (๒), (๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ หรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตาม ๑๐.๒.๑ แล้วแต่กรณี ลงในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของผู้ขึ้น ส่วนระยะเวลาอนุญาตให้เป็นไปตามข้อตกลงหรือตามที่ได้รับการยกเว้น หรือตามที่ได้รับการตรวจลงตราแล้วแต่กรณี

๑๘.๓.๓ ในกรณีที่ตรวจพบบุคคลซึ่งได้รับการอำนวยความสะดวกตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่เดินทางออกไปแล้วเดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางว่าบุคคลผู้นั้นได้ขอสงวนสิทธิตามที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร (RE-ENTRY VISA) ไว้ก่อนที่จะเดินทางออกไปหรือไม่ หรือได้รับการตรวจลงตราหรือไม่ หากปรากฏหลักฐานว่าได้มีการขอสงวนสิทธิดังกล่าวหรือได้รับการ ตรวจลงตรา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาตโดยประทับตราหรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาเข้าตาม นัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑ (๑), (๒), (๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ หรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตาม ๑๐.๒.๑ แล้วแต่กรณี ลงในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางแล้วอนุญาตให้บุคคลผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปเท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้ตามสิทธิเดิม

การตรวจบุคคลประเภทนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกเป็นกรณีพิเศษ

๑๘.๔ การตรวจคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ประจำในประเทศไทยอยู่ก่อนแล้วได้รับอนุญาตให้เดินทางออกไปต่างประเทศ และเดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรภายในเวลากำหนด ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่และแพทย์ตรวจคนเข้าเมืองตรวจ แล้วไม่พบว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามความในมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาตโดยประทับตราหรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาเข้าตาม นัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑ (๑), (๒), (๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ หรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตาม ๑๐.๒.๑ แล้วแต่กรณี

๑๘.๕ การตรวจผู้ถือหนังสือเดินทางไทยหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางไทยหรือเอกสารอื่นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้ คือ

๑๘.๕.๑ ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยที่กระทรวงการต่างประเทศออกให้ เมื่อได้ผ่านการตรวจแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาตโดยประทับตราขาเข้าตามนัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑.๑ (๑)(๒)(๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ

/๑๘.๕.๒ ผู้ถือหนังสือ...

๑๘.๕.๒ ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยที่ออกไปต่างประเทศเป็นเวลานาน ได้ขอเปลี่ยนหนังสือเดินทางจากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ และมีหมายเหตุในหนังสือเดินทางว่าออกให้แทนหนังสือเดินทางฉบับเดิม เลขที่ ลงวัน เดือน ปีใด เมื่อได้ผ่านการตรวจแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจอนุญาตโดยประทับตราขาเข้าตามนัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑.๑ (๑)(๒)(๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ

๑๘.๕.๓ ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยที่ออกไปต่างประเทศเป็นเวลานาน ได้ขอเปลี่ยนหนังสือเดินทางจากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศแต่ไม่ได้หมายเหตุว่า “ได้ออกให้แทนหนังสือเดินทางฉบับเดิมที่กระทรวงการต่างประเทศออกให้” หรือออกให้โดยเป็นเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางหรือเอกสารที่ทางการประเทศอื่นออกให้แก่ผู้มีสัญชาติไทย เช่น CERTIFICATE OF IDENTITY หรือผู้ถือหนังสือเดินทางไทยที่หมดอายุ หรือผู้ถือหนังสือเดินทางไทยที่ถูกยกเลิกแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและพิจารณาในการตรวจอนุญาตผู้ตรวจโดยประทับตราขาเข้าตามนัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑.๑ (๑)(๒)(๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ

สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางไทยที่หมดอายุ หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางหรือเอกสารที่ทางการประเทศอื่นออกให้แก่ผู้มีสัญชาติไทย เช่น CERTIFICATE OF IDENTITY ซึ่งถูกทางการต่างประเทศจับกุม ส่งตัวกลับเข้ามาในราชอาณาจักรแต่ไม่มีหลักฐานดำเนินคดีและมีพฤติการณ์ต้องสงสัยให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้เดินทางมีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานครให้เก็บหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางส่งกองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และนัดหมายให้ไปฟังผลการพิจารณา ณ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

(๒) กรณีผู้เดินทางมีภูมิลำเนานอกเขตกรุงเทพมหานครให้เก็บหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางส่งด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ผู้เดินทางมีภูมิลำเนาอยู่หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองใกล้เคียง และนัดหมายให้ไปฟังผลการพิจารณา ณ ด่านตรวจคนเข้าเมืองนั้นๆ

ตาม (๑)และ (๒) เพื่อความสะดวกผู้เดินทางอาจร้องขอพนักงานเจ้าหน้าที่ให้นัดหมายฟังผลการพิจารณา ณ สถานที่ทำการด่านตรวจคนเข้าเมืองแห่งใดก็ได้

เมื่อกองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองได้พิจารณาและมีคำสั่งว่าเป็นคนสัญชาติไทยแล้ว ก็ให้ประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑.๑ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ ในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้

/แทนหนังสือ...

แทนหนังสือเดินทางนั้น ๆ และในบัตร ตม.๖ (ARRIVAL CARD) จากนั้นจึงส่งบัตร ตม.๖ (ARRIVAL CARD) ไปยังศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

๑๘.๕.๔ ผู้ถือหนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์ของไทย ซึ่งผ่านการตรวจจากเครื่องตรวจหนังสือเดินทางอัตโนมัติและได้ยื่นบัตร ตม.๖ (ARRIVAL CARD) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ต้องประทับตราขาเข้า

การตรวจคนโดยสารขาออก

ข้อ ๑๙ คนโดยสารที่ออกไปนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจ ดังต่อไปนี้

๑๙.๑ ตรวจหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของคนโดยสาร (รวมทั้งคนสัญชาติไทย) และบัตร ตม.๖ (DEPARTURE CARD) ซึ่งคนโดยสารกรอกยื่นว่าถูกต้องหรือไม่ หากเห็นว่าถูกต้อง

๑๙.๑.๑ กรณีเป็นคนต่างด้าว ให้ประทับตราขาออกตาม ๑๐.๑.๒ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ หรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตาม ๑๐.๒.๒ แล้วแต่กรณี ลงในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง พร้อมกับให้ประทับตราขาออกไว้ใน บัตร ตม.๖ (DEPARTURE CARD) ด้วย

๑๙.๑.๒ กรณีเป็นคนสัญชาติไทย ให้ประทับตราขาออกตาม ๑๐.๑.๒ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ ลงในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง และในบัตร ตม.๖ (DEPARTURE CARD) ด้วย

๑๙.๒ เฉพาะท่าอากาศยานนั้น การตรวจคนโดยสารผ่านลำ (TRANSIT) และ ผ่านเปลี่ยนลำ (TRANSFER) ซึ่งผู้โดยสารไม่ต้องกรอกบัตร ตม.๖ ขาออก (DEPARTURE CARD) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางว่าตรงกับบัญชีคนโดยสารผ่านหรือไม่ และเมื่อตรวจสอบ เห็นตรงกันแล้วก็ให้อนุญาตให้คนโดยสารออกไปได้โดยไม่ต้องประทับหรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาออกแต่อย่างใด เพียงแต่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจลงลายมือชื่อกับ วัน เดือน ปี ที่ตรวจไว้ในบัญชีดังกล่าวแต่อย่างเดียว

๑๙.๓ การตรวจตาม ๑๙.๑ และ ๑๙.๒ ให้ตรวจสอบบัญชีคนโดยสาร (PASSENGER LIST) ว่าตรงกันหรือไม่ หากเห็นว่าตรงกันก็ให้ลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจกับ วัน เดือน ปี ที่ตรวจไว้ในบัญชีคนโดยสารนั้นด้วย

๑๙.๔ การตรวจคนโดยสารขาออกเฉพาะท่าอากาศยาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองทำการตรวจรับรองบัญชีคนโดยสารให้แก่ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

/๑๙.๕ การตรวจปล่อย...

๑๙.๕ การตรวจปล่อยพาหนะทางอากาศออกจากท่าอากาศยาน ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์ของไทย ซึ่งผ่านการตรวจจากเครื่องตรวจหนังสือเดินทางอัตโนมัติและได้ยื่นบัตร ตม.๖ (DEPARTURE CARD) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจอนุญาตให้ออกไปนอกราชอาณาจักร โดยไม่ต้องประทับตราขาออก

ข้อ ๒๐ การตรวจรถไฟด่วน กรุงเทพฯ – บัตเตอร์เวอร์ธ อาศัยอำนาจตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย กำหนดช่องทางอนุญาตให้สถานีรถไฟหาดใหญ่ถึงสถานีรถไฟปางเบชาร์ตลอดเส้นทางให้เป็น อำนาจรับผิดชอบของด่านตรวจคนเข้าเมืองปางเบชาร์โดยใช้ที่ทำการสถานีรถไฟปางเบชาร์ในเขตประเทศมาเลเซีย เป็นที่ปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองไทย และพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง มาเลเซีย ในการตรวจอนุญาตให้บุคคลเดินทางออกนอกราชอาณาจักรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางว่าถูกต้องหรือมีการแจ้งยกเลิกการใช้หรือไม่ เมื่อได้ตรวจสอบถูกต้องแล้วให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับหรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาออก ตามนัยข้อ ๘ โดยประทับตราขาออกตาม ๑๐.๑.๒ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ หรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาออกตาม ๑๐.๒.๒ แล้วแต่กรณี กรณีที่มีเหตุจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่อาจจะขึ้นไปตรวจบนรถไฟได้ภายใน เขตอำนาจหน้าที่

หมวด ๔

การตรวจพาหนะ

การตรวจพาหนะขาเข้า

ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางอากาศ

ข้อ ๒๑ ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางอากาศตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติให้ไม่ต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เฉพาะผู้ควบคุม พาหนะและคนประจำพาหนะ ซึ่งแวะเข้ามายังท่า สถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักรแล้วกลับออกไป ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารอื่นที่แสดงว่าเป็นผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะแทน หากไม่มีเอกสารเช่นนั้น ผู้ ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะสามารถแสดงหนังสือเดินทางได้ ก็ให้ตรวจดู หลักฐานจากหนังสือเดินทางว่า เป็นผู้มีหน้าที่ประจำพาหนะทางอากาศในหน้าที่ใด โดยตรวจสอบบัญชีคน ประจำพาหนะ (CREW MANIPLES) เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีดังกล่าวต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ณ ท่า สถานี ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองในช่องทางที่พาหนะทางอากาศ เข้ามาถึงทันที เมื่อตรวจสอบมีหลักฐานว่าเป็นผู้

/ควบคุมพาหนะ...

ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะทางอากาศถูกต้องแล้ว ให้ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางอากาศนั้นๆ ลงลายมือชื่อในแบบพิมพ์ ตม. ๓๖ ไว้ เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับการตรวจสอบ เมื่อผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะได้แจ้งเพื่อกลับออกไปนอกราชอาณาจักร กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบคนประจำพาหนะซึ่งเป็นคนต่างด้าวผู้ใดว่าเป็นคนต้องห้ามมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะต้องห้ามไม่ให้เข้ามาในราชอาณาจักรไทยตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับผู้โดยสาร ตามนัยข้อ ๑๒ โดยอนุโลม

ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำ

ข้อ ๒๒ ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัญชีประจำพาหนะ (CREW LIST) ซึ่งเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะมีหน้าที่ยื่นตามมาตรา ๒๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมท่า หรือสถานที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง (ตามแบบ ตม.๔/๑) โดยตรวจสอบกับบัตรประจำตัวคนเรือที่เรียกว่า (SEAMAN'S BOOK หรือเอกสารหนังสือเดินทางก็ได้ และให้ตรวจสอบบัญชีรายชื่อลูกเรือประจำเรือ (SHIP ARTICLE) ของพาหนะทางน้ำด้วย (ถ้ามี)

เมื่อตรวจสอบมีหลักฐานว่าเป็นผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะทางน้ำถูกต้องแล้ว ให้ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำนั้นๆ ลงลายมือชื่อในแบบพิมพ์ ตม.๓๖ ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบ เมื่อผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะแจ้งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะทางน้ำที่เดินทางระหว่างท่าเรือต่างประเทศเข้ามายังท่าในราชอาณาจักรไทย หากมีความจำเป็นจะต้องขึ้นจากเรือก็ให้ยื่นคำร้องตามแบบ ตม.๓๓ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารและแพทย์ตรวจคนเข้าเมืองได้ตรวจแล้ว ไม่ปรากฏว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ก็อนุญาตให้ขึ้นจากเรือได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือสำคัญประจำตัวตามแบบ ตม.๑ ไว้เป็นหลักฐานโดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องกลับออกไปกับพาหนะที่นำเข้ามา หากผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะเป็นคนต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติเช่นเดียวกับคนโดยสารตามนัยข้อ ๑๒ โดยอนุโลม

การยื่นคำร้องขอยุ่ต่อ ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำเป็นคนต่างด้าวประเภทคนอยู่ชั่วคราว ตามมาตรา ๓๔(๙) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ มีสิทธิอยู่ชั่วคราวได้เท่าที่ พาหนะที่ตนประจำทำการอยู่นั้นได้แวะเข้ามายังท่าในราชอาณาจักรไทย ตามมาตรา ๓๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๓๐ วัน แต่หากมีความจำเป็นก็อาจยื่นคำร้องขออนุญาตอยู่ต่อไปได้อีก โดยให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะมีหนังสือรับรองแจ้งความจำเป็นและเหตุผลพร้อมทั้ง นำหลักฐานมาแสดงด้วย เมื่อครบกำหนดอนุญาตแล้ว เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะนั้นประจำทำงานอยู่จะต้องส่งตัวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยให้เจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะนั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเอง

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันเชื่อได้ว่า คนประจำพาหนะผู้ใดมีพฤติการณ์เป็นคนต้องห้ามเข้าเมือง ตามมาตรา ๑๒(๗), (๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ก็สั่งไม่อนุญาตให้ขึ้นจากพาหนะทาง

/น้ำนั้น แล้วแจ้ง...

นำนั้น แล้วแจ้งเหตุให้ผู้ควบคุมพาหนะทราบ เพื่อให้ควบคุมตัวไว้ในพาหนะและยึดเอกสารประจำตัวของผู้นั้นไว้ และคืนให้เมื่อพาหนะนำคนประจำพาหนะนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร เมื่อดำเนินการเรียบร้อยแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานข้อเท็จจริงให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมืองทราบด้วย

ข้อ ๒๓ ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ รถไฟด่วนกรุงเทพฯ-บัตเตอร์เวอร์ธ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองเรียกบัตรประจำตัวประจำพาหนะ (IDENTIFICATION CERTIFICATE OF STAFF OF INTERNATIONAL EXPRESS TRAIN BETWEEN THAILAND AND MALAYSIA) มาทำการตรวจสอบให้ตรงกับบัญชีรายชื่อในบัญชี ตม.๕๒ โดยไม่ต้องประทับหรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาเข้าแต่อย่างใด หากคนประจำพาหนะรถไฟถือเอกสารเข้าเมืองขาดอายุ ก็ให้ประทับหรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาเข้าให้อยู่ชั่วคราวในหนังสือเดินทางที่ยังไม่ขาดอายุแทน โดยประทับตราขาเข้าตาม ๑๐.๑.๑ (๔) และลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจหรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตราขาเข้าตาม ๑๐.๑.๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ ผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะทางบก (รถยนต์ รถจักรยานยนต์) กรอกแบบฟอร์มตามแบบ ตม.๒ และ ตม.๓ พร้อมกับนำตัวคนโดยสารและบัตร ตม.๖ ของคนโดยสารมายื่นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจเช่นเดียวกับการตรวจหนังสือเดินทางทั่วไป และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผู้ควบคุมพาหนะไปจัดการการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๒๕ การใช้บัญชีคนโดยสารและบัญชีคนประจำพาหนะทางบก เฉพาะระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๒๕.๑ ให้ใช้บัญชีคนโดยสารตามแบบ ตม.๕๒ ลงรายการสำหรับผู้ควบคุมพาหนะและคนโดยสารที่ใช้หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางไว้ในบัญชีคนโดยสารดังกล่าวด้วยกัน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่กรอกรายการคนประจำพาหนะและคนโดยสารลงในบัญชีเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ควบคุมพาหนะทางบก เช่น รถยนต์ รถไฟ ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของรายการในบัญชีคนโดยสารและให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองลงลายมือชื่อไว้ด้วย

๒๕.๒ ผู้ถือบัตรอนุญาตผ่านแดนตามความตกลงว่าด้วยการจราจรชายแดนระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย ให้แยกลงบัญชีคนโดยสารตามแบบ ตม.๕๓ และให้ผู้ควบคุมพาหนะและแพทย์ตรวจคนเข้าเมืองลงลายมือชื่อไว้ด้วย

๒๕.๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คัดสำเนาบัญชีคนโดยสารตามแบบ ตม.๕๒ และ ตม.๕๓ ส่งสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง พาหนะละ ๑ ชุด

การตรวจพาหนะขาออก

/ข้อ ๒๖ การตรวจ...

ข้อ ๒๖ การตรวจพาหนะทางอากาศขาออก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๒๖.๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพาหนะทางอากาศตรวจคนประจำพาหนะทางอากาศโดยให้ลงลายมือชื่อในบัญชี ตม.๓๖ และตรวจสอบให้ตรงกับชื่อในบัญชีคนประจำพาหนะทางอากาศ (CREW MANIFEST) หากตรงกันแล้วก็อนุญาตให้ออกไปกับพาหนะทางอากาศนั้น

๒๖.๒ หากคนประจำพาหนะผู้ใดไม่ออกไปกับพาหนะที่นำเข้ามาให้ผู้ควบคุมพาหนะยื่นบัญชีตามแบบ ตม.๕ แล้วอนุญาตให้เปลี่ยนเครื่องบินลำอื่นออกไปได้ หากคนประจำพาหนะผู้ใดจะเดินทางกลับ

ออกไปกับพาหนะลำเดิมที่เดินทางเข้ามา ก็อนุญาตให้เดินทางออกไปกับพาหนะนั้น

ข้อ ๒๗ การตรวจพาหนะทางน้ำขาออก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๒๗.๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม.๔/๑) ที่ผู้ควบคุมพาหนะยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ว่าตรงกับบัตรประจำตัวลูกเรือหรือไม่ หากตรงกันก็ให้ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะลงลายมือชื่อในช่องต้นทางขาออกในบัญชี ตม.๓๖ ซึ่งคนประจำพาหนะนั้นได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในช่องแรกต้นทางขาเข้าเมื่อขณะที่พาหนะเดินทางเข้ามาไว้ทุกคน แล้วคืนบัตรประจำตัวคนเรือ (SEMAN'S BOOK) พร้อมเก็บคำร้องขออนุญาตตามแบบ ตม.๓๓ และหนังสือสำคัญประจำตัวแบบ ตม.๑ ซึ่งได้ออกให้ไว้

๒๗.๒ คนประจำพาหนะคนใดจะไม่เดินทางกลับออกไปกับพาหนะที่นำเข้ามาไม่ว่าเพราะเหตุใด ให้สั่งเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะส่งตัวคนประจำพาหนะนั้นไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า เพื่อดำเนินการยื่นแบบขอลดคนประจำพาหนะ (ตม.๕) ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ต่อไป

๒๗.๓ กรณีเรือออกไปแะตามด่านตรวจคนเข้าเมืองชายฝั่งในราชอาณาจักรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจ ณ ท่าเรือต้นทางมอบเอกสาร ตม.๓/๑, ตม.๔/๑, และ ตม.๖ จำนวน ๑ ชุด ให้กับผู้ควบคุมพาหนะเพื่อนำไปยื่นกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ **ด่านตรวจคนเข้าเมืองปลายทาง** ดำเนินการตามขั้นตอนของการตรวจออก แล้วส่งคืนหลักฐานมายังด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าเรือต้นทางต่อไป

ข้อ ๒๘ การตรวจคนประจำพาหนะรถไฟด่วนระหว่างกรุงเทพมหานครกับประเทศมาเลเซีย ให้เรียกบัตรประจำตัวคนประจำพาหนะตรวจสอบให้ตรงกับบัญชีคนประจำพาหนะขาเข้า โดยไม่ต้องประทับตราในบัตรประจำตัวคนประจำพาหนะรถไฟด่วนแต่อย่างใด

ข้อ ๒๙ การตรวจพาหนะทางบก ยกเว้นการตรวจรถไฟ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๒๙.๑ ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางบกและพาหนะอื่นๆ นอกจากรถไฟ เช่น รถยนต์ ฯลฯ เมื่อจะออกไปนอกราชอาณาจักรไทยจะต้องยื่นบัตร ตม.๖ (DEPARTURE CARD) และหนังสือเดินทาง

/ หรือเอกสาร...

หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง และผ่านการตรวจอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ของด่านตรวจคนเข้าเมือง ประจำเส้นทาง พนักงานเจ้าหน้าที่จะประทับตราตรวจในหนังสือเดินทางหรือเอกสาร ใช้แทนหนังสือเดินทางและบัตร ขาออก ตามข้อ ๑๐.๒ แล้วคืนหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางพร้อมด้วยบัตรขาเข้า ตม.๖ (ARRIVAL CARD) ที่ตอนที่ ๒ (กรณีที่เป็นคนไทย) ซึ่งกรอกรายการแล้ว ให้แก่คนประจำพาหนะผู้นั้นไป

ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำและทางอากาศ ตามมาตรา ๑๓ แห่ง พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ดังนั้นบุคคลประเภทนี้จึงต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือ เดินทางเช่นเดียวกับคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

๒๙.๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม.๔) ที่ผู้ควบคุมพาหนะ ยื่นตามมาตรา ๒๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ และเมื่อเห็นว่าถูกต้องก็ให้ลงลายมือชื่อ ตรวจใน บัญชีคนประจำพาหนะ เช่นเดียวกับการตรวจบัญชีคนประจำพาหนะทางน้ำหรือทางอากาศ

๒๙.๓ การตรวจพาหนะทางบก (รถยนต์ รถจักรยานยนต์) ขาออก กรณีผู้ควบคุมพาหนะ ได้มอบเครื่องหมายอันเป็นหลักฐานว่าได้ทำประกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.๒๕๓๕ ไว้ และเครื่องหมายนั้นได้หมดอายุแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรวบรวมส่งให้กับพาณิชยจังหวัดที่ ด่านตรวจคนเข้า เมืองนั้นตั้งอยู่ หรือหน่วยงานพาณิชยที่อยู่ใกล้เคียง

ข้อ ๓๐ การแจ้งกำหนดวันเวลาพาหนะเข้าและออกตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้า เมือง พ.ศ.๒๕๒๒ และการแจ้งขออนุญาตตามแบบ ตม.๓๓ ให้คนโดยสารกับคนประจำพาหนะ มิให้ใช้แก่พาหนะ ทางบกที่เดินทางเข้าและออกราชอาณาจักร

ข้อ ๓๑ เมื่อตรวจพบคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๓๔ แห่ง พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ปลายทาง ตรวจหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางว่าได้ออกไปตามกำหนดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ คนเข้าเมืองอนุญาตหรือไม่หากออกไปภายในกำหนดเวลาดังกล่าวก็ให้ประทับตราขาออกตาม ๑๐.๑.๒ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) กับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ วัน เดือน ปี และชื่อพาหนะที่ตรวจ หรือติดแผ่นปะ (Sticker) ตาม ๑๐.๒.๒ แล้วแต่กรณี ลงในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง และให้ประทับตราขาออกไว้ใน บัตร ตม.๖ (DEPARTURE CARD) ด้วย แล้วรวบรวมบัตร ตม.๖ (DEPARTURE CARD) ส่งสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

กรณีคนต่างด้าวประเภทนี้ได้แจ้งแก่พนักงานตำรวจท้องที่ที่ตนพักก่อนเดินทางออกไป นอกราชอาณาจักร และพนักงานตำรวจท้องที่ออกไปแจ้งการย้ายหรือหมายเหตุใบแจ้งย้ายให้คนต่างด้าวถือไปแสดง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ณ ด่านปลายทาง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจเก็บและรวบรวมไว้ในหลักฐาน การเดินทางออกของคนต่างด้าวผู้นั้น

/ ข้อ ๓๒ ในการตรวจ...

ข้อ ๓๒ ในการตรวจคนต่างด้าวที่ได้มารายงานตัวเพื่อเดินทางออก ณ ด่านปลายทาง ยกเว้น กรุงเทพมหานคร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองผู้ตรวจจัดทำบัญชีตามแบบ ตม.๔๘ โดยให้มี รายการที่ได้ ตรวจพบคนต่างด้าว ชื่อใด สัญชาติ เชื้อชาติ อายุ เพาใด ถิ่นหนังสือเดินทางหรือเอกสารอะไร ออกให้ที่ไหนและ เดินทางเข้ามาทางไหน ออกไปทางไหน เมื่อ วัน เดือน ปี โดยพาหนะอะไร ใครเป็นผู้ตรวจพบแล้วเก็บบัญชีไว้ เป็นหลักฐานเพื่อตรวจสอบ

(ข้อ ๘ และ ๑๐ ของหมวด ๑ และข้อ ๑๘,๑๙ และ ๒๐ ของหมวด ๓ และข้อ ๒๓ และ ๓๑ ของหมวด ๔ บทที่ ๖ การตรวจบุคคลและพาหนะทั่วไป ของ ลักษณะที่ ๓๔ การตรวจคนเข้าเมือง แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ได้แก่ไซโดยระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วย ประมวลระเบียบ การตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๔ การตรวจคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๓)

หน้าที่แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

ข้อ ๑ แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองที่เป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เมื่อมีคำสั่งให้มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับกองตรวจคนเข้าเมือง ด้านตรวจคนเข้าเมืองในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคให้ปฏิบัติราชการตามคำสั่งระเบียบแบบแผนของกองตรวจคนเข้าเมือง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ข้อ ๒ แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองนอกจากจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแล้ว ให้ปฏิบัติราชการด้านสาธารณสุข ตามที่กระทรวงสาธารณสุขมอบหมายด้วยแต่ทั้งนี้ ต้องไม่ให้เกิดการเสียหายแก่ราชการของกองตรวจคนเข้าเมือง

ข้อ ๓ แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง มีหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ

๓.๑ ตรวจคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรตามช่องทางด้านตรวจคนเข้าเมืองว่ามีโรคต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือไม่

๓.๒ ฉีดวัคซีนป้องกันโรคหรือปฏิบัติการอย่างอื่นตามวิชาการแพทย์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อตามที่กฎหมายบัญญัติแก่คนต่างด้าวที่ยังมิได้กระทำการเช่นนั้น ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรตามช่องทางด้านตรวจคนเข้าเมือง โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๓.๓ รักษาพยาบาลคนต่างด้าวที่ป่วย ซึ่งอยู่ในการควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

๓.๔ ตรวจโรคคนต่างด้าวที่ยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๓.๕ ตรวจคนต่างด้าวที่ป่วย ซึ่งระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรครบกำหนด และยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ขออนุญาตอยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราวต่อไปเพื่อพักรักษาตัว

๓.๖ ทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำเดือนเสนอตามระเบียบ

ข้อ ๔ เมื่อตรวจพบว่าคนต่างด้าวซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรตามช่องทางด้านตรวจคนเข้าเมืองที่มีลักษณะเป็นโรคต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร หรือสงสัยว่าจะเป็นโรคต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งจะต้องตรวจโดยละเอียดต่อไป เพื่อประกอบการวินิจฉัยโรคขั้นสุดท้าย ตามมาตรา ๑๒ (๔), (๕) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองผู้ทำการตรวจ ทำบันทึกการตรวจและความเห็นแจ้งหัวหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ของด้านตรวจคนเข้าเมือง เพื่อพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองต่อไป

ข้อ ๕ คนต่างด้าวที่เป็นโรคต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ตามมาตรา ๑๒ (๔) และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๒๒) คือ

๕.๑ วิกฤจริต

๕.๒ โรคเรื้อน

๕.๓ วัณโรคในระยะอันตราย

๕.๔ โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

๕.๕ โรคยาเสพติดให้โทษ

๕.๖ โรคซิฟิลิสในระยะที่ ๓

ข้อ ๖ คนต่างด้าวที่เป็นโรคต้องห้ามมิให้เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๔ (๒) และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๒๓) คือ

๖.๑ เป็นผู้ไม่สามารถประกอบการหาเลี้ยงชีพได้เพราะกายพิการ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

๖.๒ โรคเรื้อน

๖.๓ วัณโรคในระยะอันตราย

๖.๔ โรคเท้าช้าง

๖.๕ โรคยาเสพติดให้โทษ

๖.๖ โรคพิษสุราเรื้อรัง

๖.๗ โรคซิฟิลิสในระยะที่ ๓

ความในมาตรา ๔๔ (๒) มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวที่เป็นบิดา มารดา สามี ภริยา หรือบุตรของบุคคล ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร และมีฐานะที่จะเลี้ยงดูซึ่งกันและกันได้

ข้อ ๗ การตรวจโรคต้องห้ามตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๒ (๔) และมาตรา ๔๔ (๒) มีดังนี้

๗.๑ วิกลจริต การตรวจให้สังเกตกิริยาท่าทาง คำพูด และอารมณ์ของบุคคลนั้นมีอาการแสดงทางจิตและประสาท ฯลฯ

๗.๒ โรคเรื้อน การตรวจร่างกายมีผื่น เหนือ ดวงขาวตามผิวหนัง เส้นประสาทใต้ผิวหนัง โต และประสาทใต้ผิวหนังโตและมีอาการชา แขนขาลีบ นิ้วเท้าหงิก กุด หรือมีแผล ฯลฯ

๗.๓ วัณโรคในระยะอันตราย การตรวจร่างกายมีไข้ ไอ หน้าอกพองแห้ง เสียงแหบ ต่อมมน้ำเหลืองที่คอโต ฯลฯ

๗.๔ โรคเท้าช้าง การตรวจร่างกายมีไข้ ต่อมมน้ำเหลือง

และต่อมน้ำเหลืองอักเสบ มีแผลหรือฝีที่ต่อมน้ำเหลือง ลูกอัณฑะอักเสบและโต แขน ขา เต้านม อวัยวะเพศโตมากผิดปกติ ฯลฯ

๗.๕ โรคยาเสพติดให้โทษ การตรวจร่างกาย ร่างกายซูบผอม มีอาการตื่นเต้น นอนไม่หลับ มักพบรอยแผลฉีดยาเข้าหลอดเลือดดำตามบริเวณแขน ขา มือ ส้น ตัว ส้น อาจมีอาการชัก ม่านตาขยาย ฯลฯ

๗.๖ โรคซิฟิลิสในระยะที่ ๓ การตรวจร่างกาย มีอาการแสดงทางจิตและประสาท รวมทั้งระบบการไหลเวียนของเลือด อาทิเช่น มีเส้นเลือดใหญ่โป่ง มีแผลเรื้อรังของอวัยวะต่างๆ เช่น กระดูกฝุ่กร่อน เป็นต้น

๗.๗ กายพิการ เป็นผู้ไม่สามารถประกอบการหาเลี้ยงชีพได้ ให้ตรวจวินิจฉัยว่ามีร่างกายพิการ ซึ่งทำให้บุคคลนั้นไม่สามารถประกอบการหาเลี้ยงชีพได้ เช่น คนตาบอด ๒ ข้าง แขนหรือขาด้วน แขนหรือขาลีบใช้การไม่ได้ เป็นต้น

๗.๘ จิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ เป็นผู้ไม่สามารถประกอบการหาเลี้ยงชีพได้ การตรวจเช่นเดียวกับการตรวจวิกลจริต

๗.๙ โรคพิษสุราเรื้อรัง มีอารมณ์แปรปรวน ซึม ไม่มีความเชื่อมั่นตัวเอง ขาดสติสัมปชัญญะในการควบคุมตัวเอง การตรวจร่างกาย มีการแสดงทางจิตและประสาท มือสั่น ได้ยินเสียงคนพูด และเกิดภาพหลอน ชอบแยกตัวเองอยู่ตามลำพัง ซ้ำๆ ซึม อยากดื่มเหล้า มีอาการเป็นปรีภักซ์กับผู้อื่น อาจทำร้ายตนเองอย่างปัจจุบันทันด่วน ฯลฯ

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องตรวจโรคคนต่างด้าวโดยละเอียด เพื่อประกอบการวินิจฉัยโรคขั้นสุดท้ายตามข้อ ๓.๔ และ ๓.๕ อาทิเช่น ต้องอาศัยการตรวจจากฝ่ายชันสูตรโรค(ห้องปฏิบัติการ) หรือจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้พิจารณาสั่งดำเนินการ

ข้อ ๑ คนอยู่ชั่วคราว คือ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราวแล้วจะกลับออกไปโดยหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางได้รับการตรวจลงตราประเภทคน อยู่ชั่วคราว (NON-IMMIGRANT VISA) รวมทั้งคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยหนังสือเดินทางหรือเอกสาร ใช้แทนหนังสือเดินทางได้รับการยกเว้นไม่ต้องรับการตรวจลงตราและได้รับอนุญาตให้อยู่ในฐานะคนอยู่ชั่วคราว

ข้อ ๒ อนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ แต่ระยะเวลาที่จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรให้กำหนดดังนี้

๒.๑ ไม่เกินหนึ่งปี สำหรับกรณีคนต่างด้าวที่เข้ามาเพื่อธุรกิจ การศึกษาหรือดูงาน การปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชนการเผยแพร่ศาสนาที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์หรือฝึกสอนในสถาบันการค้นคว้าหรือสถาบันการศึกษาในราชอาณาจักร การปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒.๒ ไม่เกินสองปี สำหรับกรณีคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อการลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ ตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็นสำหรับกรณีคนต่างด้าวที่เข้ามาเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล การปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒.๔ ตามกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาเห็นสมควรสำหรับกรณีคนต่างด้าวที่เข้ามาเพื่อการลงทุนหรือการอื่นที่เกี่ยวกับการลงทุนภายใต้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

ในกรณีคนต่างด้าวมีเหตุจำเป็นจะ ต้องอยู่ในราชอาณาจักรเกินระยะเวลาที่กำหนดใน ๒.๑ และ ๒.๒ ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี และเมื่อได้อนุญาตแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองเพื่อทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายในเจ็ดวันนับแต่วันอนุญาต

การขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปแต่ละครั้ง ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบ ตม. ๗ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงในระหว่างรอฟังคำสั่งให้คนต่างด้าวนั้นอยู่ในราชอาณาจักรไปพลางก่อนได้

ให้หน่วยงานหรือด่านตรวจคนเข้าเมือง ที่ให้บริการงานขอยู่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Extension) ดำเนินการจัดเก็บลายพิมพ์นิ้วมือและภาพถ่ายคนต่างด้าว เพื่อเป็นข้อมูลในการตรวจสอบและยืนยันตัวบุคคลสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้อยู่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวครั้งต่อไป

ข้อ ๓ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากมีพฤติการณ์ที่สมควรเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ให้อธิบดีหรือคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ได้อนุญาตไว้นั้นได้ไม่ว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้อนุญาต

ในกรณีที่มิคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตคนต่างด้าวซึ่งถูกเพิกถอนการอนุญาตอาจยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองได้คำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองให้เป็นที่สุด แต่ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต คำสั่งของคณะกรรมการฯ ให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามวรรคสองให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ได้รับทราบยื่นคำสั่งของอธิบดี โดยให้ยื่นคำร้องตามแบบ ตม. ๑๒ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อมีการเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคแรก ให้ทำหนังสือแจ้งแก่คนต่างด้าวตามแบบ ตม. ๘๓ ในกรณีที่ไม้อาจส่งหนังสือเช่นว่านี้แก่คนต่างด้าว เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปิดไว้ ณ ที่พักของคนต่างด้าวที่แจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ครบกำหนดสี่สิบแปดชั่วโมง ให้ถือว่าคนต่างด้าวนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๔ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามความในข้อ ๑ และได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามความในข้อ ๒ แล้ว จะต้องปฏิบัติดังนี้

๔.๑ ไม่ประกอบอาชีพหรือรับจ้างทำงาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย ถ้ากรณีใดมีกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายนั้น

๔.๒ พักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลสมควรไม่สามารถพักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แจ้งการเปลี่ยนที่พักอาศัยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ ตม. ๒๗ ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เข้าพักอาศัย

๔.๓ แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นพักอาศัยภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ย้ายไป ในกรณีที่เปลี่ยนที่พักอาศัย และถ้าที่พักอาศัยใหม่อยู่ต่างท้องที่กับสถานีตำรวจท้องที่เดิม คนต่างด้าวนั้นต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่ไปพักอาศัยใหม่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ไปถึงด้วย การแจ้งให้แจ้งตามแบบ ตม. ๒๘

๔.๔ ถ้าเดินทางไปจังหวัดใดและอยู่ในจังหวัดนั้นเกินกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง ให้คนต่างด้าวนั้นแจ้งแก่เจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ไปถึงการแจ้งให้แจ้งตามแบบ ตม. ๒๘

๔.๕ ถ้าอยู่ในราชอาณาจักรเกินเก้าสิบวัน คนต่างด้าวนั้นต้องมีหนังสือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กองตรวจคนเข้าเมือง ทราบถึงที่พักอาศัยของตนโดยมิชักช้าเมื่อครบระยะเวลาเก้าสิบวัน และต่อไปให้กระทำเช่นเดียวกันทุกระยะเก้าสิบวัน ถ้าท้องที่ใดมีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่จะแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองแห่งนั้นก็ได้

การแจ้งที่พักอาศัย คนต่างด้าวอาจไปแจ้งด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ผู้อื่นนำหนังสือหรือมีหนังสือแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองหรือเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่ผู้รับแจ้งแล้วแต่กรณีออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้ดำเนินการส่งเอกสารการรับแจ้งและใบรับแจ้งไปยังงาน ๑ กองกำกับการ ๔ กองบังคับการอำนวยการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองโดยมิชักช้า หนังสือแจ้งและใบรับแจ้งให้ใช้ตามแบบ ตม.๔๗ ทั้งนี้ หากคนต่างด้าวยื่นคำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปตามแบบ ตม.๗ ให้ถือว่าเป็นการแจ้งที่พักอาศัยสำหรับระยะเวลาการอยู่ในราชอาณาจักรครบเก้าสิบวันในครั้งแรกโดยอนุโลม

ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองกำหนดวิธีการปฏิบัติเพื่อให้คนต่างด้าวแจ้งที่พักอาศัยตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

๔.๖ เมื่อจะออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๕ การแจ้งตามข้อ ๔.๓ และ ๔.๔ มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการบางประเภท ดังต่อไปนี้

๕.๑ การปฏิบัติหน้าที่ทางทูต

๕.๒ การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ

๕.๓ การท่องเที่ยว

๕.๔ การเล่นกีฬา

๕.๕ ธุรกิจ

๕.๖ การลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง

๕.๗ การลงทุนหรือการอื่นเกี่ยวกับการลงทุนภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

๕.๘ การเดินทางผ่านราชอาณาจักร

๕.๙ การเป็นผู้ควบคุมพาหนะ หรือคนประจำพาหนะที่เข้ามายังท่าสถานีหรือท้องที่ในราชอาณาจักร

๕.๑๐ การศึกษาหรือดูงาน

๕.๑๑ การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ หรือฝึกสอนในสถาบันการค้นคว้าหรือสถาบันการศึกษาในราชอาณาจักร

๕.๑๒ การปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ ๖ เจ้าบ้าน เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถานหรือผู้จัดการโรงแรม ซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่ที่บ้าน เคหสถาน หรือโรงแรมนั้นตั้งอยู่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัย ถ้าท้องที่ใดไม่มีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่นั้น

ในกรณีที่บ้าน เคหสถานหรือโรงแรมที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัยตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

การแจ้งเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว เจ้าบ้าน เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการโรงแรม อาจไปแจ้งด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ผู้อื่นนำหนังสือหรือมีหนังสือแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือแจ้งผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองก็ได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง หรือเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่ผู้รับแจ้งแล้วแต่กรณี ออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้ดำเนินการส่งเอกสารรับแจ้งไปยังงาน ๑ กองกำกับการ ๔ กองบังคับการอำนวยการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองโดยมิชักช้า หนังสือแจ้งและใบรับแจ้งให้ใช้ตามแบบ ตม. ๓๐ หรือ ตม. ๓๑ หรือแบบรับแจ้งทางระบบอินเทอร์เน็ตของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าก่อนเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กลับเข้ามาราชอาณาจักรได้อีก ถ้าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ยังมีเหลืออยู่ให้อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้ เท่าระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่นั้น การขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรให้คนต่างด้าวยื่นคำร้องขอตามแบบ ตม.๘ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวหากประสงค์จะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอตามแบบ ตม. ๙ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองในท้องที่ตนอยู่ หรือที่กองตรวจคนเข้าเมืองแล้วแต่กรณี

คนต่างด้าวซึ่งได้ยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หากกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวสิ้นสุดลงในระหว่างการพิจารณาคนต่างด้าวผู้นั้นอาจยื่นคำขอ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองแห่งเดียวกันนั้น ตามแบบ ตม.๖๕ เพื่ออยู่ในราชอาณาจักรต่อไปจนถึงวันได้รับทราบผลการพิจารณา การยื่นคำขอนี้ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ข้อ ๙ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากประสงค์จะร้องขอพิสูจน์ว่าเป็นคนสัญชาติไทยให้ยื่นคำขอแบบ ตม. ๑๐ และเสียค่าธรรมเนียมเข้าเมืองแล้วแต่กรณี ในระหว่างรอฟังคำสั่งให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรไปพลางก่อนได้

ข้อ ๑๐ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เมื่อได้แจ้งความประสงค์ว่าจะพักอยู่ ณ ที่ใด คนต่างด้าวนั้นต้องไปพักอาศัย ณ ที่ซึ่งได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองแจ้งตามแบบ ตม. ๖๑ ไปให้ตำรวจท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นไปพักอาศัยอยู่ทราบโดยด่วน

ข้อ ๑๑ เมื่อตำรวจท้องที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองแล้วต้องไปตรวจดูว่าคนต่างด้าวที่ได้รับแจ้งนั้นได้พักอาศัยอยู่ตามสถานที่ที่แจ้งนั้นจริงหรือไม่ แล้วรีบแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองทราบทันทีตามแบบ ตม. ๖๒

ข้อ ๑๒ เมื่อตำรวจท้องที่ตรวจสอบปรากฏว่าคนต่างด้าวนั้นมิได้พักอาศัยอยู่ตามสถานที่ที่แจ้ง และถ้าสืบทราบว่าคนต่างด้าวนั้นไปพักอาศัยอยู่ที่อื่นภายในท้องที่เดียวกัน ก็ให้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองทราบ และให้หมั่นคอยตรวจตราพฤติกรรมและความเคลื่อนไหวของคนต่างด้าวที่มีตัวพักอาศัยอยู่นั้นโดยใกล้ชิด หากปรากฏว่ามีพฤติกรรมน่าสงสัยหรือเชื่อได้ว่าเป็นคนอันตราย หรือเป็นคนที่น่าจะก่อเหตุร้ายหรืออันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชนหรือราชอาณาจักรไทย ให้รีบแจ้งให้กองตรวจคนเข้าเมืองทราบ กับสำเนาหนังสือนั้นแจ้งให้ตำรวจสันติบาลทราบด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อคนต่างด้าวแจ้งเปลี่ยนที่พักอาศัยใหม่ต่อตำรวจท้องที่ ให้ตำรวจท้องที่นั้นหมายเหตุบัญชีแจ้งย้ายไปอยู่ในท้องที่ใหม่ พร้อมกันนั้นให้ทำบันทึกเอกสารตามแบบ ตม. ๖๑ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองได้แจ้งไว้ในขั้นต้น แล้วส่งให้ตำรวจท้องที่ที่คนต่างด้าวไปอยู่ใหม่กับออกใบรับการแจ้งย้ายออกตามแบบ ตม. ๖๓ ให้คนต่างด้าวถือไปแสดงเป็นหลักฐานเมื่อเวลาไปแจ้งย้ายเข้าในท้องที่ใหม่นั้นด้วย สำหรับตำรวจท้องที่ที่คนต่างด้าวไปพักอาศัยใหม่เมื่อได้รับการแจ้งย้ายแล้วก็ให้ออกใบรับการแจ้งย้ายเข้าแก่คนต่างด้าวนั้นถือไว้เป็นหลักฐาน แล้วเก็บใบรับการแจ้งย้ายออกนั้นติดไว้กับข้าวใบรับการแจ้งย้ายเข้าและแจ้งการเปลี่ยนแปลงที่พักอาศัยของคนต่างด้าวด้วยแบบ ตม. ๖๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่ได้แจ้งไว้ในขั้นต้นทราบทันที ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ใหม่ต่อไปอีก ก็ให้กระทำดังกล่าวข้างต้นทุกครั้งไปจนกว่าคนต่างด้าวนั้นจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๔ เพื่อให้การควบคุมตรวจลงตราติดตามความเคลื่อนไหวของคนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ชั่วคราวในท้องที่เป็นไปโดยใกล้ชิด ให้ตำรวจท้องที่แต่ละสถานีจัดทำบัญชีจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรไทย และได้มาแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับแจ้งการเดินทางออกและลงบัญชีไว้แล้วแจ้งเรื่องการเดินทางออกนี้ให้พนักงานที่ด่านปลายทางที่คนต่างด้าวนั้นจะเดินทางออกไปทราบ เพื่อให้ทำการตรวจให้ออกไป ในกรณีเช่นนี้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด่านปลายทางได้ตรวจให้คนต่างด้าวนั้นๆ เดินทางออกไปแล้วให้รีบแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แจ้งให้ทำการตรวจออกทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ ถูกยกเลิกไปแล้ว (ไม่ปรากฏข้อความเดิม)

ข้อ ๑๖ คนต่างด้าวซึ่งได้ยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ภายหลังได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นเจ้าของเรื่องในชั้นต้นกับแผนกทะเบียนและสถิติ กองกำกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมืองทราบ และในขณะเดียวกันให้แจ้งให้ตำรวจท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นพักอาศัยอยู่ครั้งสุดท้ายทราบด้วย

ข้อ ๑๗ คนต่างด้าวซึ่งได้ยื่นคำขอพิสูจน์ว่าเป็นคนสัญชาติไทย ภายหลังได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นคนไทยแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นเจ้าของเรื่องแผนกทะเบียนและสถิติกองกำกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง และตำรวจท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นพักอาศัยอยู่ครั้งสุดท้ายทราบในขณะเดียวกัน ในส่วนกลางให้แจ้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในส่วนภูมิภาคให้แจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ เพื่อรับตัวเข้าทะเบียนบ้านต่อไป

ข้อ ๑ นักท่องเที่ยว คือ คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาและพำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทย ชั่วระยะเวลาหนึ่งเพื่อเป็นการท่องเที่ยว โดยถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว (Tourist Visa)

ข้อ ๒ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวตามความในข้อ ๑ จะอนุญาตให้พำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทยไม่เกิน ๙๐ วัน จากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจขั้นต้นแล้ว จะต้องเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรไทยหากมีความจำเป็นจะต้องขอยืดต่อไปอีกก็ควรจะเป็นกรณีดังต่อไปนี้

๒.๑ มีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยไม่สามารถเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรไทยได้

๒.๒ เข้ามาปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจซึ่งหากไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นอยู่ต่อจะเกิดการเสียหายต่อราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นกรณีที่เข้ามาปฏิบัติงานอันเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย โดยรัฐบาลหรือหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจเชื้อเชิญให้เข้ามา โดยมีใช้เป็นกรณีเข้ามาแสวงหางานทำ

๒.๓ เข้ามาเพื่ออยู่กับสามีซึ่งเป็นคนสัญชาติไทยและได้ยื่นคำร้องขอเข้าถือสัญชาติไทยตามสามีไว้กับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องไว้แล้ว และขอยืดต่อเพื่อรอฟังผลการพิจารณาเกี่ยวกับสัญชาติ

๒.๔ ในกรณีที่คนต่างด้าวซึ่งเคยมีสัญชาติไทยมาก่อนและขอยืดต่อเพื่อเป็นการเยี่ยมญาติพี่น้องในราชอาณาจักรไทย

๒.๕ ในกรณีคนต่างด้าวอ้างว่าเป็นคนสัญชาติไทยและมีความประสงค์จะขอพิสูจน์สัญชาติว่าเป็นคนสัญชาติไทย

การยื่นคำร้องขอพำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทยต่อไปอีกตาม ๒.๑, ๒.๒, ๒.๓ และ ๒.๔ คนต่างด้าวจะต้องยื่นคำขอตามแบบ (ตม.๗) พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับ ๒.๕ ให้ยื่นคำขอพิสูจน์สัญชาติตามแบบ (ตม.๑๐) พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๓ ในกรณีที่คนต่างด้าวประเภทนักท่องเที่ยวได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทยตามข้อ ๒.๑, ๒.๒, ๒.๓ และ ๒.๔ ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคคลประเภทคนอยู่ชั่วคราวโดยอนุโลม

สำหรับข้อ ๒.๕ เมื่อมีการยื่นคำร้องขอพิสูจน์สัญชาติตาม แบบ (ตม.๑๐) และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ หรือที่กองตรวจคนเข้าเมือง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งคำขอพิสูจน์สัญชาติของคนต่างด้าวให้กับแผนกคนอยู่ชั่วคราว กองกำกับการ ๓ กองตรวจคนเข้าเมืองพิจารณาดำเนินการต่อไปโดยอนุโลม

ข้อ ๔ ในกรณีคนต่างด้าวประเภทนักท่องเที่ยวได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทยตามข้อ ๒ ยกเว้น ๒.๕ หากมีพฤติการณ์ที่สมควรเพิกถอนการอนุญาต ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคคลประเภทคนอยู่ชั่วคราวโดยอนุโลม

คนเดินทางผ่าน

ข้อ ๑ คนเดินทางผ่านราชอาณาจักร คือ คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยเพื่อผ่านหรือรอเดินทางออกไปยังอีกประเทศหนึ่ง โดยถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางและจะต้องได้รับการตรวจตราประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร (Transit Visa)

ข้อ ๒ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักรตามความในข้อ ๑ จะอนุญาตให้พำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทยเพื่อรอเดินทางไปยังอีกประเทศหนึ่งอันเป็นจุดหมายปลายทางไม่เกิน ๓๐ วัน จากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจในขั้นต้น หากมีความจำเป็นจะต้องขอยืดออกไปอีกก็ควรจะเป็นกรณี ดังต่อไปนี้

๒.๑ มีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยไม่สามารถเดินทางออกนอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น

๒.๑.๑ การเจ็บป่วยกะทันหันและมีแพทย์โรงพยาบาลของทางราชการลงความเห็นว่า เป็นอุปสรรคต่อการเดินทาง

๒.๑.๒ พาหนะที่คนต่างด้าวจะเดินทางเกิดมีอุปสรรคไม่สามารถเดินทางได้หรือการนัดหยุดงานของพนักงานบริษัทการบิน

๒.๒ กรณีเข้ามาปฏิบัติงานให้กับหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จะต้องมีความจำเป็นพิเศษเกี่ยวกับผลประโยชน์ของประเทศชาติ

การยื่นคำขอพำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทยต่อไปอีกตามความในข้อนี้ให้ยื่นคำขอตามแบบ (ตม.๗) พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๓ คนต่างด้าวทุกสัญชาติยกเว้นสัญชาติคอมมิวนิสต์หรือเครือคอมมิวนิสต์ ที่มีสัมพันธภาพทางทูตกับประเทศไทยที่ประสงค์จะเดินทางผ่านราชอาณาจักรไทยไปประเทศอื่น แต่เดินทางเข้ามาโดยหนังสือเดินทางไม่ได้รับการตรวจลงตรา ให้ผ่อนผันให้ผ่านเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่เวลาที่เดินทางเข้ามา ส่วนคนต่างด้าวในสังกัดสัญชาติคอมมิวนิสต์ หรือเครือคอมมิวนิสต์ที่ไม่มีสัมพันธภาพทางทูตกับประเทศไทย หรือคนไร้สัญชาติ หรือคนต่างด้าวที่ถือเอกสารการเดินทางประเภท ซี.ไอ. ของรัฐบาลฮ่องกง หรือเอกสารการเดินทางอื่นที่รัฐบาลไทยไม่รับรอง ห้ามมิให้เดินทางเข้ามาโดยหนังสือเดินทางไม่ได้รับการตรวจลงตรา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากกองตรวจคนเข้าเมืองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๔ การปฏิบัติเกี่ยวกับคนเดินทางผ่านราชอาณาจักรอื่นใด อันมิได้วางระเบียบไว้ให้น่าระบียบที่ใช้ปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทที่ ๑๑

ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

ข้อ ๑ ผู้ควบคุมพาหนะ หมายความว่า นายเรือหรือผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหนะ

คนประจำพาหนะ หมายความว่า ผู้ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำหรือทำงานประจำพาหนะและเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง ให้หมายความรวมถึงผู้ควบคุมพาหนะซึ่งขับขี่พาหนะโดยไม่มีคนประจำพาหนะ

ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะที่เข้ามายัง ท่า สถานี หรือตำบลในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แล้วก็เดินทางกลับออกไปนี้ ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หากมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีการตรวจลงตรา (VISA) ทั้งนี้ ยกเว้นพาหนะทางบก (เฉพาะรถยนต์)

ข้อ ๒ ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ ตามความในข้อ ๑ จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกิน ๓๐ วัน และถ้ามีเหตุจำเป็นก็ให้อนุญาตต่อไปได้อีกไม่เกินหนึ่งปี

ข้อ ๓ ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ชั่วคราว ภายหลังมีความจำเป็นจะอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปอีกจากที่ได้รับอนุญาตไว้ในขั้นต้นก็ดี หรือจะขอยู่ในราชอาณาจักรไทยในฐานะเป็นคนเข้าเมือง หรือจะร้องขอพิสูจน์ว่าเป็นสัญชาติไทยก็ดี ให้ยื่นคำร้องขอตามแบบที่กำหนดไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองในท้องที่ซึ่งตนอยู่แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะที่เป็นคนต่างด้าว เมื่อมิได้กลับออกไปพร้อมกับพาหนะที่เข้ามาให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแล้วแต่กรณี นำตัวไปมอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เพื่อจัดการให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองกำหนดไว้ ในกรณีที่คนประจำพาหนะขัดขืนไม่ยอมให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำตัวมามอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะอาจใช้อำนาจจับตัวผู้นั้นได้ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ข้อ ๕ การปฏิบัติเกี่ยวกับผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะอื่นใดอันมิได้วางระเบียบไว้ให้นำระเบียบที่ใช้ปฏิบัติแก่คนเดินทางผ่านราชอาณาจักรมาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทที่ ๑๒
คนต่างด้าวที่ได้รับการยกเว้น

คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร ตราบเท่าที่อยู่ในฐานะดังต่อไปนี้ ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของคนต่างด้าวที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ นอกจากการปฏิบัติหรือการต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ (๑) (๔) และ (๕) และมาตรา ๑๘ วรรคสอง

ข้อ ๑ บุคคลในคณะผู้แทนทางทูต ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร หรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักร เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น

ข้อ ๒ พนักงานฝ่ายกงสุลและลูกจ้างฝ่ายกงสุล ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร หรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักร เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น

ข้อ ๓ บุคคลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศ โดยความเห็นชอบของรัฐบาลไทยให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร

ข้อ ๔ บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร เพื่อรัฐบาลไทยตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ

ข้อ ๕ หัวหน้าสำนักงานองค์การหรือทบวงการระหว่างประเทศที่มีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินการในประเทศไทย หรือซึ่งรัฐบาลได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว และรวมถึงพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่นซึ่งองค์การหรือทบวงการเช่นนั้น แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร เพื่อองค์การหรือทบวงการดังกล่าว หรือเพื่อรัฐบาลไทยตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับองค์การหรือทบวงการระหว่างประเทศนั้น

ข้อ ๖ คู่สมรส หรือบุตร ซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนหนึ่งแห่งครัวเรือนของบุคคลตามข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ หรือ ข้อ ๕

ข้อ ๗ คนรับใช้ส่วนตัว ซึ่งเดินทางจากต่างประเทศเพื่อมาทำงานประจำเป็นปกติ ณ ที่พักอาศัยของบุคคลตามข้อ ๑ หรือบุคคลซึ่งได้รับเอกสิทธิเท่าเทียมกันกับบุคคลซึ่งมีตำแหน่งทางทูตตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือกับองค์การหรือทบวงการระหว่างประเทศ

ในกรณีตามข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบถาม และขอข้อมูลหลักฐานเพื่อสอบสวนว่าบุคคลซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น เป็นผู้ได้รับการยกเว้นตามมาตรา

การปฏิบัติแก่คนต่างด้าวที่ไม่มีสนธิสัญญากับประเทศไทยหรือคนต่างด้าวบางจำพวก

ข้อ ๑ คนต่างด้าวซึ่งสังกัดสัญชาติที่ไม่มีสนธิสัญญากับรัฐบาลไทย เมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการแก่ผู้นั้นให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยคนเข้าเมืองและให้รับหนังสือแจ้งให้ตำรวจสันติบาลทราบโดยเร็ว เมื่อตำรวจสันติบาลได้รับทราบจากกองตรวจคนเข้าเมืองแล้ว ดำเนินการสืบสวนพฤติการณ์ของผู้นั้น เมื่อทางสืบสวนปรากฏว่าผู้นั้นมีพฤติการณ์เป็นที่น่าสงสัย เชื่อว่าไม่น่าไว้วางใจ ก็ให้รับรายงานให้กรมตำรวจทราบ เมื่อกรมตำรวจพิจารณาและสั่งการประการใดก็ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งนั้น และแจ้งให้กองตรวจคนเข้าเมืองทราบด้วย

ข้อ ๒ สำหรับคนต่างด้าวตามข้อ ๑ หากเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยทางชายแดนต่างจังหวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรในท้องที่นั้นๆ โดยแจ้งให้สารวัตรใหญ่หรือสารวัตร หรือผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด ทราบเพื่อสอดส่องพฤติการณ์ต่อไป แล้วรับรายงานกองตรวจคนเข้าเมืองทราบด้วย

ข้อ ๓ คนต่างด้าวสังกัดสัญชาติโซเวียตรัสเซีย และประเทศในกลุ่มคอมมิวนิสต์หรือบริวารคอมมิวนิสต์ เช่น โปแลนด์ โรมาเนีย เชโกสโลวาเกีย ฯลฯ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบเดินทางเข้ามา หรือออกไปนอกราชอาณาจักรไทย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งกองตำรวจสันติบาล และกรมประมวลข่าวกลางทราบ การแจ้งให้ใช้แบบ ตม.๓๗

ข้อ ๔ บุคคลสัญชาติโซเวียตรัสเซีย และสัญชาติในเครือคอมมิวนิสต์ หรือบริวารคอมมิวนิสต์ ดังกล่าวในข้อต้นนั้นให้พึงเข้าใจว่า ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นบุคคลที่ได้รับการอำนวยความสะดวกซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบ หรือเข้ามาในประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือคนที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หรือเป็นบุคคลต้องห้ามเข้าเมือง หรือเป็นบุคคลที่จะเดินทางผ่าน โดยหนังสือเดินทางได้รับการตรวจลงตราหรือได้รับการผ่อนผันไม่ต้องรับการตรวจลงตราก็ตาม ให้ถือว่าเป็นบุคคลที่จะต้องแจ้งให้กองตำรวจสันติบาล และกรมประมวลข่าวกลางทราบ

ข้อ ๕ การอนุญาตให้บุคคลในสัญชาติประเทศคอมมิวนิสต์ หรือบริวารคอมมิวนิสต์ซึ่งไม่มีสัมพันธไมตรีกับประเทศไทย เข้ามาประเทศไทยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

๕.๑ ผู้ที่จะเข้ามาประชุมเกี่ยวกับสหประชาชาติและกระทรวงการต่างประเทศเห็นสมควร

๕.๒ คณะทูตของประเทศดังกล่าว ที่จะผ่านประเทศไทยในหน้าที่ราชการตามความจำเป็น การผ่านนี้จะอนุญาตให้ได้ไม่เกิน ๑๕ วัน และเมื่อเดินทางเข้ามาถึงแล้วต้องมีผู้ติดตามคอยสอดส่องโดยใกล้ชิด

๕.๓ สำหรับบุคคลธรรมดาที่จะเข้ามาเพื่อธุรกิจหรือทัศนายนั้น ตามปกติจะไม่อนุญาตให้เดินทางเข้ามา เว้นแต่จะมีความจำเป็นพิเศษ ซึ่งกองตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้วินิจฉัย

๕.๔ กรณีที่เดินทางผ่านราชอาณาจักรต้องมีผู้รับรองในประเทศไทย และกองตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ แต่เฉพาะรายที่จำเป็นจริงๆ และให้ผู้ติดตามคอยสอดส่องความเคลื่อนไหวด้วย

ทั้งนี้ ถ้าเป็นกรณีที่กระทรวงต่างประเทศอนุญาตให้เข้ามา จะได้แจ้งเรื่องของผู้นั้นให้กรมตำรวจทราบโดยด่วน บุคคลที่กล่าวนี้ เมื่อเดินทางเข้ามาประเทศไทย รวมทั้งที่กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้อนุญาตในการติดตามสอดส่องดูแลพฤติการณ์ความเคลื่อนไหวในระหว่างอยู่ในประเทศไทยเป็นหน้าที่ของกองตำรวจสันติบาล และในส่วนกลางให้สารวัตรแผนกควบคุมอัตราคนเข้าเมือง กองกำกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง เป็นผู้แจ้งให้กองตำรวจสันติบาลทราบ ส่วนในภูมิภาคให้ด่านตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาคแจ้งโดยตรงไปยังกองตำรวจสันติบาล และให้รายงานกองตรวจคนเข้าเมืองทราบด้วย

การออกใบสำคัญและใบแทนใบสำคัญ

ข้อ ๑ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่และใบแทนซึ่งออกให้แก่คนต่างด้าว มีอยู่ ๔ ชนิด คือ

- ๑.๑ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๕)
- ๑.๒ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๖)
- ๑.๓ ใบแทนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๗)
- ๑.๔ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ยกเว้นค่าธรรมเนียม (ตม.๑๖ ย.ว.)

ข้อ ๒ ค่าธรรมเนียมในการออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่และใบแทนและการขอหลักฐานการแจ้งออกมีดังนี้ คือ (ถ้าสมัยแล้ว ต้องดูอัตราค่าธรรมเนียมจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ.๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒)

๒.๑ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๖) ออกตามมาตรา ๔๗ ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นคู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของคนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

๒.๒ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๖) ออกตามมาตรา ๕๑ ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

๒.๓ การขอหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐(๑) ครั้งละ ๓๐๐ บาท

๒.๔ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๕) ตามมาตรา ๕๐(๒) ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

๒.๕ เอกสารที่ออกให้ตามมาตรา ๕๒ (ตม.๑๗) ฉบับละ ๕๐๐ บาท

ข้อ ๓ การขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ แบบ ตม.๑๖ ย.ว. และ ตม.๑๕ ให้ยื่นคำร้องตามแบบ ตม.๑๘ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง พร้อมด้วยรูปถ่ายของผู้ขออนุญาต ๔X๖ ซม. ครึ่งตัวหน้าตรงไม่สวมหมวก จำนวน ๔ รูป หากขอรับใบแทนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ตม.๑๗ ให้ยื่นคำร้องขอตามแบบ ตม.๒๐

ข้อ ๔ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ที่ออกให้นั้น ให้ออกตามแบบ ตม.๑๕ และ ตม.๑๖ แล้วแต่กรณี กล่าวคือ ถ้าเป็นการขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ตามความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้ออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๖) ปกสีน้ำเงินแก่

แต่ถ้าหากเป็นการขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามความในมาตรา ๕๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้ออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๕) ปกสีแดง

ข้อ ๕ การออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๕) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสอบสวนจนได้หลักฐานแน่ชัดว่าเป็นผู้ที่ได้เข้ามาในราชอาณาจักรผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่และมีถิ่นที่อยู่เป็นประจำอยู่ในราชอาณาจักรมาโดยชอบ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาแล้วเห็นเป็นการสมควรจึงให้เสนอขอรับอนุมัติจากกองตรวจคนเข้าเมืองเพื่อออกใบสำคัญให้ต่อไป

ข้อ ๖ การออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ยกเว้นค่าธรรมเนียม (ตม.๑๖ ย.ว.) ตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ต่อไปนี้

๖.๑ การออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ยกเว้นค่าธรรมเนียมนี้ให้เป็นหน้าที่ของแผนกตรวจสอบ ออกใบสำคัญ กองกำกับการ ๑ ดำเนินการเพียงแห่งเดียว ส่วนด้านตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาคต่างๆ ห้าม ออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ประเภทนี้โดยเด็ดขาด เว้นแต่ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมืองจะสั่งการเป็นอย่างอื่น เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

๖.๒ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีได้อนุญาตให้คน ต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเป็นคนมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรนอกเหนือจากประกาศกำหนดคนต่างด้าว เป็นรายปี (ไม่เกี่ยวกับโควตา) และยกเว้นค่าธรรมเนียมแล้ว (ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒) ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไปดำเนินการ โอนเรื่องให้แผนกตรวจสอบออกใบสำคัญดำเนินการ ต่อไป

๖.๓ การออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมตามระเบียบนี้ให้แผนกตรวจสอบ ออกใบสำคัญจัดการ ดังนี้

๖.๓.๑ ให้มีหมายเหตุข้อความยกเว้นค่าธรรมเนียมไว้ในหน้า ๔ ของใบสำคัญถิ่นที่ อยู่ด้วยสีแดงว่า “ยกเว้นค่าธรรมเนียมรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดย อนุมัติของคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ เดือน ปี” และให้หมายเหตุข้อความเช่นเดียวกันนี้ให้ปรากฏในคำร้องแบบ ตม.๑๘ ทั้งสองฉบับที่ด้านหน้าคำร้องทางซ้ายมือ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบสำคัญลงชื่อตำแหน่งและ วันที่ เดือน ปี ที่ออกใบสำคัญ กำกับไว้ใต้ข้อความนั้นด้วยทุกแห่ง

๖.๓.๒ เลขที่ของใบสำคัญถิ่นที่อยู่ประเภทนี้ ให้ออกเลขที่เรียงตามลำดับด้วยปี ที่ออกเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากจากเลขที่ในใบสำคัญถิ่นที่อยู่ชนิดเสียค่าธรรมเนียม และให้ทำสมุดจ่ายใบสำคัญ เป็นพิเศษโดยเฉพาะและให้เพิ่มอักษร ย.ว. ต่อจากคำว่าเลขที่ในคำร้อง ตม.๑๘ กับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ด้วย เพื่อให้เห็นได้ง่าย เช่น เลขที่ ย.ว.๑/๒๕๒๒ เป็นต้น (อักษร ย.ว.ย่อมาจากคำว่า “ยกเว้นค่าธรรมเนียม”)

ข้อ ๗ การยื่นคำร้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๕ และ ตม.๑๖) ในกรณีที่เป็นผู้เยาว์อายุต่ำกว่า ๑๒ ปี จะต้องให้บิดามารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครองแล้วแต่กรณี เป็นผู้ยื่นแทนและ ให้แสดงให้ชัดว่าเกี่ยวข้องกับอย่างใด ในทำคำร้องกับให้ผู้กระทำแทนลงนามหรือพิมพ์ลายนิ้วมือหัวแม่มือขวา และให้พิมพ์ลายนิ้วมือหัวแม่มือขวาของผู้เยาว์ไว้ด้วย

ข้อ ๘ คนต่างด้าวที่เป็นผู้เยาว์อายุตั้งแต่ ๑๒ ปีขึ้นไป แต่ยังไม่บรรลุนิติภาวะให้ทำการยื่นคำร้อง ด้วยตนเองโดยให้บิดา มารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครองแล้วแต่กรณีลงนามหรือพิมพ์ลายนิ้วมือ หัวแม่มือขวากำกับไว้ภายใต้ชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ร้องไว้พร้อมกับแสดงให้ชัดว่าเกี่ยวข้องกับอย่างไรด้วย

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หากปรากฏว่าเรื่องของคนต่างด้าวผู้ใดในต้นเรื่องของผู้นั้น ได้มีการพิมพ์ลายนิ้วมือไว้ ก็ให้พิมพ์ลายนิ้วมือขวาของคนต่างด้าวนั้น ๆ ลงในคำร้องด้วยทุกราย ถึงแม้ว่า คนต่างด้าวนั้นจะเซ็นชื่อได้ก็ตาม

ข้อ ๑๐ คำร้องทุกฉบับถ้าคนต่างด้าวเซ็นชื่อเป็นภาษาจีนหรือภาษาอื่นใด ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจะอ่านได้ ก็ให้เขียนชื่อของผู้นั้นเป็นภาษาไทยกำกับ และให้พิมพ์ลายนิ้วมือหัวแม่มือขวาไว้ในคำร้อง ด้วยหมึกสีดำให้ชัดเจนด้วย

ข้อ ๑๑ กรณีคนต่างด้าวยื่นคำร้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๗ ปกสีขาว) จากที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองที่ออกใบสำคัญและเป็นกรณีที่คนต่างด้าวยื่นคำร้องขอรับใบแทนใบสำคัญฉบับเดิมชำรุดหรือได้ใช้ไปไม่มีที่ว่างสำหรับสลักหลัง ซึ่งเป็นการขอรับใบแทนหรือเปลี่ยนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ใหม่แทนฉบับเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับคำร้องพิจารณาหลักฐานเรื่องเดิมที่ผู้นั้นเคยรับใบสำคัญฯ และใบสำคัญฯ เดิมยังมีอายุใช้ได้ (ไม่ขาดอายุ) เมื่อได้ตรวจสอบหลักฐานถูกต้องแล้วในส่วนกลางให้เสนอผู้กำกับการ หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน เป็นผู้พิจารณาส่งอนุญาต ในส่วนภูมิภาคให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด หรือตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ ที่เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นผู้พิจารณาส่งอนุญาตแล้ว จึงให้ออกใบแทนใบสำคัญฯ แล้วแต่กรณีให้ได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ยื่นคำร้องขอรับใบแทนใบสำคัญฯ เดิมที่สูญหาย ก็ให้สอบสวนถึงเหตุผลที่ใบสำคัญฯ นั้นสูญหาย ในกรณีหลังให้ส่งสำนวนการสอบสวนและใบรับแจ้งความของหาย หรือใบรับคำร้องทุกข์จากตำรวจท้องที่พร้อมด้วยหลักฐานการตรวจสอบไปยังกองตรวจคนเข้าเมืองเพื่อพิจารณาก่อนเมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงจะออกใบแทนใบสำคัญให้ได้

ข้อ ๑๒ เมื่อคนต่างด้าวยื่นคำร้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๗) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมิใช่เป็นที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองที่เคยออกใบสำคัญฯ ฉบับเดิม ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำร้องนั้นดำเนินการสอบสวนดังกล่าวในข้อ ๑๑ แล้วสอบถามหลักฐานไปยังที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองแห่งเดิมที่ออกใบสำคัญฯ เพื่อให้ตรวจสอบหลักฐานว่าได้เคยออกใบสำคัญฯ นั้นให้จริงหรือไม่ และให้ขอคำร้องเดิมมาประกอบเรื่อง กับให้ตรวจสอบหลักฐานการเข้า-ออกป็นนอกราชอาณาจักรให้ทราบด้วย แล้วรวบรวมเอกสารพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนไปขออนุมัติต่อกองตรวจคนเข้าเมืองเพื่อพิจารณาสั่งการ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงออกใบสำคัญฯ ให้ ทั้งนี้ไม่ว่าเป็นกรณีที่ใบสำคัญฯ ฉบับเดิมชำรุดหรือได้ใช้ไปไม่มีที่ว่างสำหรับสลักหลังหรือสูญหาย

ข้อ ๑๓ เนื่องด้วยปรากฏว่าใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าวที่นำมาขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานการแจ้งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก ปรากฏว่าใบสำคัญฯ ซึ่งออกให้ก่อนใช้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๔๘๐ เป็นกระดาษแผ่นเดียว ซึ่งส่วนมากมักเลอะเลือน เนื่องจากเป็นเวลานานมาแล้ว และในกรณีที่ออกใบสำคัญให้แก่มคนต่างด้าวอายุตั้งแต่ ๑๒ ขึ้นไปนั้น รูปถ่ายที่ปิดในใบสำคัญฯ สมัยนั้น ไม่แน่ชัดว่าเป็นรูปถ่ายตรงกับตัวจริงของผู้ถือใบสำคัญฯ หรือเป็นคน ๆ เดียวกันหรือไม่ และมักขาดรุ่งริ่ง จึงพิจารณาเห็นว่าลักษณะของใบสำคัญฯ ดังกล่าวนี้น่าจะถือได้ว่าเป็นใบสำคัญฯ ที่ชำรุดได้และมักขาดรุ่งริ่ง จึงพิจารณาเห็นว่าลักษณะของใบสำคัญฯ ดังกล่าวนี้น่าจะถือได้ว่าเป็นใบสำคัญฯ ที่ชำรุดได้

ข้อ ๑๔ ในกรณีดังกล่าวข้างต้นนี้ เมื่อมีคนต่างด้าวนำใบสำคัญถิ่นที่อยู่ซึ่งมีอายุใช้ได้มาขอทำหลักฐานการแจ้งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก ถ้าปรากฏว่าเป็นใบสำคัญฯ ที่ชำรุด ก็ให้แนะนำให้เจ้าของผู้ถือใบสำคัญฯ นั้น ขอรับใบแทนใบสำคัญฯ (ตม.๑๗) เสียใหม่ แล้วจึงทำหลักฐานการแจ้งออกให้

ข้อ ๑๕ การแจ้งเรื่องคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้เป็นคนมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรให้นายทะเบียนคนต่างด้าวท้องที่ ที่คนต่างด้าวเข้าไปมีภูมิลำเนาอยู่ทราบ เพื่อดำเนินการออกใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวให้ถือระเบียบปฏิบัติดังนี้

๑๕.๑ เมื่อคนต่างด้าวผู้ใดได้รับอนุญาตให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยโดยได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ตาม.๑๖ หรือ ตม.๑๖ ย.ว. แล้วแต่กรณี ในส่วนกลางให้เป็นหน้าที่ของแผนกตรวจสอบออกใบสำคัญ กองกำกับการ ๑ เป็นผู้แจ้งนายทะเบียนคนต่างด้าวท้องที่ทราบ สำหรับในส่วนภูมิภาคให้ตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งได้ออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๖ หรือตม.๑๖ ย.ว.) นั้นๆ แจ้งให้นายทะเบียนคนต่างด้าวแห่งท้องที่ที่คนต่างด้าวมีภูมิลำเนาทราบ การแจ้งให้นายทะเบียนคนต่างด้าวท้องที่ทราบตามความในข้อนี้ให้แจ้งตามแบบ ตม.๖๖

๑๕.๒ เมื่อตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาคแห่งใดได้ออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๖ หรือ ตม.๑๖ ย.ว.) หรือได้ทำพิธีการเข้าเมืองให้แก่คนต่างด้าว และได้แจ้งให้นายทะเบียนคนต่างด้าวท้องที่ทราบตามความในข้อ ๑๕.๑ แล้ว ในวันรุ่งขึ้นให้รับส่งคำร้องแบบ ตม.๑๘ พร้อมกับสำเนาหนังสือที่ได้แจ้งไปยังนายทะเบียนคนต่างด้าวท้องที่นั้นไปให้แผนกตรวจสอบออกใบสำคัญโดยเร็ว

๑๕.๓ ในกรณีที่คนต่างด้าวอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร บิดามารดาหรือผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครองได้ยื่นคำร้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ในนามของคนต่างด้าวผู้นั้นร่วมกับบิดามารดาหรือผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองให้ทำบันทึกหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เป็นคนมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามแบบ ตม.๖๗

๑๕.๔ ภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือนให้แผนกตรวจสอบออกใบสำคัญรวบรวมรายการตามข้อ ๑๕.๑ และ ๑๕.๒ แห่งระเบียบนี้ส่งไปให้กองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากร ทราบตามแบบ ตม.๖๘

๑๕.๕ กรณีที่มีคนต่างด้าวถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๖) ไปขอให้นายทะเบียนคนต่างด้าวออกใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ให้นายทะเบียนตรวจสอบหลักฐานการแจ้งคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองจากกองตรวจคนเข้าเมือง หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาคที่ออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้น ๆ เสียก่อน ซึ่งในทางปฏิบัติกองตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาคจะแจ้งในหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้ออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๖) เมื่อได้รับแจ้งและตรวจสอบถูกต้องแล้ว จึงออกใบสำคัญประจำตัวให้ไป ห้ามมิให้ออกใบสำคัญประจำตัวก่อนได้รับแจ้งจากกองตรวจคนเข้าเมือง หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาคโดยเด็ดขาด หากมีกรณีเป็นที่สงสัยให้รีบติดต่อสอบถามไปทางกองตรวจคนเข้าเมือง หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมินาคนั้น ๆ แล้วแต่กรณี เพื่อตรวจสอบหลักฐานการออกใบสำคัญให้ถูกต้องต่อไป

๑๕.๖ เมื่อนายทะเบียนคนต่างด้าวท้องที่ได้แจ้งเลขที่ วัน เดือน ปี และสถานที่ออกใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวให้แก่คนต่างด้าวคนใดมาให้ตรวจคนเข้าเมืองแห่งใดทราบแล้ว ให้ตรวจคนเข้าเมืองแต่ละแห่งที่ได้รับแจ้งนั้นหมายเหตุรายละเอียดที่ได้รับแจ้งนี้ไว้ในคำร้องแบบ ตม.๑๘ ของคนต่างด้าว นั้น ๆ พร้อมทั้งหมายเหตุไว้ในสมุดจ่ายใบสำคัญฯ ให้เป็นหลักฐานอีกด้วย และให้รับแจ้งให้กองตรวจคนเข้าเมืองทราบรายละเอียดดังกล่าวนี้ด้วยทุกราย

ข้อ ๑๖ คนต่างด้าวสัญชาติจีน หรือเชื้อชาติจีนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศและมายื่นคำร้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๕) เพื่อประสงค์จะเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง มาเก๊า พม่า ลาว เขมร เวียดนาม ก่อนที่จะออกใบสำคัญฯ ให้ทำหนังสือแจ้งกองตำรวจสันติบาลสืบสวนพฤติกรรมเสียก่อน

ข้อ ๑๗ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ฉบับใด ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบและได้วินิจฉัยแล้ว ถ้าเป็นใบสำคัญ ที่ขาดอายุใช้ไม่ได้ ให้ดำเนินการดังนี้

๑๗.๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจพบยึดใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นไว้ แล้วส่งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถ้าเป็นใบสำคัญ ที่ออกให้ ที่กองตรวจคนเข้าเมือง ก็ให้ส่งไปเก็บยังแผนกตรวจสอบออกใบสำคัญ ถ้าเป็นใบสำคัญ ที่ออกให้ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาค ก็ให้ส่งไปเก็บยังที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมินั้นๆ โดยมีชักช้า

๑๗.๒ เมื่อแผนกตรวจสอบออกใบสำคัญ หรือที่ทำการส่วนภูมิภาคแห่งใดได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามข้อ ๑๗.๑ แล้ว ให้ดำเนินการชดเชยใบสำคัญถิ่นที่อยู่ และหมายเหตุในหลักฐานจ่ายว่า “ขาดอายุใช้ไม่ได้” แล้วเก็บรวมเรื่องเดิมไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบต่อไป สำหรับส่วนกลางให้สารวัตรแผนกตรวจสอบออกใบสำคัญ หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นผู้หมายเหตุชดเชยสำหรับส่วนภูมิภาคให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ หรือผู้รักษาราชการแทนแล้วแต่กรณี เป็นผู้หมายเหตุชดเชยแล้วรายงานให้กองตรวจคนเข้าเมืองทราบ

๑๗.๓ กรณีคนต่างด้าวตามข้อ ๑๗.๑ ประสงค์จะมีถิ่นที่อยู่ราชอาณาจักรตามเดิมต่อไปอีก ก็ให้ยื่นคำร้องขอตามแบบ ตม.๑๔ ต่อแผนกที่เกี่ยวข้องตามประเภทของการตรวจลงตราที่คนต่างด้าวผู้นั้นได้รับเข้ามาหรือที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาคแล้วแต่กรณี เมื่อแผนกที่เกี่ยวข้องหรือที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาคแห่งใดได้รับคำร้องไว้แล้ว ให้ทำการสอบสวนถึงสาเหตุความจำเป็น มีเหตุผลและข้อแก้ตัวอันสมควรหรือไม่ แล้วให้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่พร้อมเรื่องเดิมของผู้นั้นรวมเรื่องพิจารณาความเห็นเสนอกองตรวจคนเข้าเมืองต่อไป

ข้อ ๑๘ กรณีคนต่างด้าวเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรแล้วสละภูมิลำเนา ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจพบยึดใบสำคัญถิ่นที่อยู่แล้วส่งไปเก็บยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๗.๑ และ ข้อ ๑๗.๒ ต่อไป โดยให้ชดเชยในใบสำคัญถิ่นที่อยู่ และบันทึกหมายเหตุในหลักฐานการจ่ายว่า “สละภูมิลำเนา” และให้ลงรายละเอียดเกี่ยวกับวัน เดือน ปีที่เดินทางออก และโดยพาหนะใดไว้ด้วยแล้วรายงานให้กองตรวจคนเข้าเมืองทราบ

ข้อ ๑๙ กรณีคนต่างด้าวผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ถึงแก่ความตายให้ผู้ครอบครองนำใบสำคัญถิ่นที่อยู่ไปส่งคืนพนักงานเจ้าหน้าที่และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ส่งไปเก็บยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๗.๑ และ ๑๗.๒ ต่อไป โดยให้ชดเชยใบสำคัญถิ่นที่อยู่และบันทึกหมายเหตุในหลักฐานการจ่ายว่า “ตาย” และให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ถึงแก่ความตายตามสำเนาใบมรณะบัตรไว้ด้วย แล้วรายงานให้กองตรวจคนเข้าเมืองทราบ

ข้อ ๒๐ กรณีคนต่างด้าวถูกเพิกถอนการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดใบสำคัญถิ่นที่อยู่ส่งแผนกตรวจสอบออกใบสำคัญ โดยให้ชดเชยใบสำคัญถิ่นที่อยู่และบันทึกหมายเหตุในหลักฐานการจ่ายว่า “เพิกถอน” รวมทั้งให้บันทึกวัน เดือน ปี ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนไว้ด้วยแล้วรายงานให้กองตรวจคนเข้าเมืองทราบ

ในกรณีที่ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ออกให้ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาค ให้ส่งใบสำคัญถิ่นที่อยู่ไปยังที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมินั้นๆ ดำเนินการตามนัยวรรคแรกโดยมีชักช้า

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่คนต่างด้าวถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ตม.๑๑ เดิมและยังสมบูรณ์อยู่ให้ถือว่าคนต่างด้าวผู้นั้นถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ตม.๑๖ ตามระเบียบใหม่

ข้อ ๑ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้ใช้ได้ตลอดไป ถ้าเจ้าของใบสำคัญฯ นั้น ออกไปนอกราชอาณาจักรให้ถือว่า ใบสำคัญฯ นั้นขาดอายุใช้ไม่ได้ เว้นแต่เมื่อก่อนจะออกไปเจ้าของใบสำคัญฯ ได้นำไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานการแจ้งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้าอีก และผู้นั้นกลับเข้ามาภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานให้

ข้อ ๒ เมื่อผู้ขอสลักหลังแจ้งออกในใบสำคัญที่อยู่ ยื่นคำร้องขอสลักหลังตามแบบ ตม.๑๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หนังสือเดินทาง กับตรวจพิจารณาใบสำคัญฯ ที่นำมาสลักหลังแจ้งออกว่ายังเป็นใบสำคัญฯ ที่ยังสมบูรณ์หรือไม่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจถูกต้องแล้ว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมและออกใบเสร็จรับเงินให้โดยมีต้นขั้วเรียงหน้าลำดับเล่ม เลขที่ เป็นปี ๆ ไป พร้อมกับลงเล่มและเลขที่ใบเสร็จรับเงินไว้เป็นหลักฐานในคำร้องและสมุดสลักหลังแจ้งออก (ในช่องหมายเหตุ) ด้วย

ข้อ ๓ เมื่อได้รับค่าธรรมเนียมถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับส่วนกลาง ได้แก่ ผู้บังคับการ หรือผู้กำกับการ หรือผู้รักษาการแทน สำหรับส่วนภูมิภาค ได้แก่ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ หรือหัวหน้าด่านที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ประทับตราสลักหลังแจ้งออกดังนี้

ที่...../สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
No.....
สลักหลังแจ้งออกวันที่.....
Endorsed on.....
ใช้ได้ถึงวันที่.....
Valid until.....
.....
เจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง
Immigration officer
ผู้นี้แจ้งว่าจะเดินทางออกไป.....
โดย.....วันที่.....

พร้อมกับลงลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้สลักหลังและประทับตราประจำตำแหน่งเป็นสำคัญลงในรายการสลักหลังใบสำคัญถิ่นที่อยู่ดังนี้ด้วย

ข้อ ๔ ค่าธรรมเนียมในการสลักหลังใบสำคัญถิ่นที่อยู่ดังกล่าวนี้ ให้เรียกเก็บเป็นเงิน ๓๐๐ บาท

ข้อ ๕ การสลักหลังใบสำคัญถิ่นที่อยู่ดังกล่าวนี้ให้เจ้าของใบสำคัญฯ มาขอสลักหลังด้วยตนเอง

ข้อ ๖ การสลักหลังให้แก่คนต่างด้าวที่มาขอให้ทำการสลักหลังใบสำคัญถิ่นที่อยู่เมื่อคนต่างด้าวมาขอสลักหลังในวันใด ก็ให้ลง วัน เดือน ปี ในวันที่มาสลักหลัง นั้น

ข้อ ๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบัญชีตามแบบท้ายข้อความในบทนี้ สำหรับ กรอกข้อความในการที่คนต่างด้าวมาขอให้สลักหลังในใบสำคัญถิ่นที่อยู่

ข้อ ๘ เมื่อผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่มาแจ้งขอถอนการสลักหลัง โดยอ้างว่ามีได้เดินทางไปนอกราชอาณาจักร ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขีดฆ่าและบันทึกหมายเหตุ การขีดฆ่าในใบสำคัญให้ชัดเจน กับหมายเหตุในสมุดทะเบียนดังกล่าวในข้อก่อน ๆ แต่ถ้การขอถอนสลักหลังนั้นล่วงเลยเวลา ๑ ปี แล้วนับแต่วันสลักหลังให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสอบสวนแล้วเสนอกองตรวจคนเข้าเมืองพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๙ การสลักหลังแจ้งออกในใบสำคัญถิ่นที่อยู่สำหรับคนต่างด้าวบางสัญชาติ นอกจากปฏิบัติตามระเบียบที่กล่าวข้างต้นแล้ว ให้ถือปฏิบัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๙.๑ คนจีนที่มายื่นคำร้องทำหลักฐานการแจ้งออกเพื่อกลับเข้ามาในประเทศอีก โดยที่ผู้นั้นแสดงความสามารถจะเดินทางไปยังฮ่องกง มาเก๊า พม่า ลาว เขมร เวียดนาม ให้แจ้งกองตำรวจสันติบาล พร้อมส่งคำร้องแบบ ตม.๑๓ ซึ่งปิดรูปถ่ายจำนวน ๑ ฉบับ ไปเพื่อกองตำรวจสันติบาลสืบสวนก่อน เมื่อได้รับอนุญาตจากกองตำรวจสันติบาลแล้ว จึงทำหลักฐานการแจ้งออกให้ได้

๙.๒ คนจีนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย และมายื่นคำร้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๕) เพื่อประสงค์จะเดินทางไป ฮ่องกง มาเก๊า พม่า ลาว เขมร เวียดนาม ก่อนที่จะออกใบสำคัญให้แจ้งกองตำรวจสันติบาลสืบสวนก่อน เช่นเดียวกับข้อ ๙.๑ โดยทำหนังสือแจ้งไปให้กองตำรวจสันติบาลทราบ

๙.๓ คนสัญชาติอื่น (นอกจากจีน) ซึ่งเป็นบุคคลสังกัดชาติที่ไม่มีสัมพันธทางการทูตกับรัฐบาลไทย ถ้าจะเดินทางไปยังประเทศดังกล่าวนี้ให้แจ้งกองตำรวจสันติบาลสืบสวนก่อนแล้วแต่กรณี เช่นเดียวกัน โดยที่บุคคลประเภทนี้กองตำรวจสันติบาลจะต้องสอดส่องดูแลพฤติกรรมและการเคลื่อนไหว

๙.๔ สำหรับด้านตรวจคนเข้าเมืองส่วนภูมิภาค ในกรณีที่คนสัญชาติจีนขอทำหลักฐานการแจ้งออกเพื่อกลับเข้ามาในประเทศไทยอีก ให้รายงานไปกองตรวจคนเข้าเมืองก่อน พร้อมด้วยส่งคำร้องแบบ ตม.๑๓ ซึ่งปิดรูปถ่าย ๑ ฉบับ เพื่อส่งกรมตำรวจสืบสวนก่อนเป็นไปในทำนองเดียวกันกับกรณีคนต่างด้าวยื่นคำร้องขอรับใบสำคัญ (ตม.๑๕) ซึ่งต้องขออนุญาตกองตรวจคนเข้า เมืองอยู่แล้ว สำหรับ ตม.๑๓ ให้ทำขึ้นโดยสมบูรณ์เป็น ๓ หรือ ๔ ฉบับ แล้วแต่กรณี

การกักตัวคนต่างด้าว

ข้อ ๑ ในการตรวจและพิจารณาว่าคนต่างด้าวผู้ใดต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรหรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้นไปพักอาศัยอยู่ ณ ที่ที่เห็นสมควรโดยให้คำรับรองว่าจะมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรับทราบคำสั่ง ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดก็ได้ หรือถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะเรียกประกัน หรือเรียกทั้งประกันและหลักประกันก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกักตัวผู้นั้นไว้ ณ สถานที่ใดตามที่เห็นเหมาะสมเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ก็ได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าบุคคลใดมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำของบุคคลนั้นอาจเป็นประโยชน์แก่กรณีที่สูงส่ง ก็มีอำนาจเรียกบุคคลนั้นมาสอบสวนหรือปฏิญาณตนและให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าคนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการอันระบุในมาตรา ๑๒(๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการนั้น หรือหญิงหรือเด็กคนใดเข้ามาเพื่อการเช่นนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรได้ชั่วคราว โดยสั่งให้บุคคลดังกล่าวมารายงานตนและตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือจะสั่งให้ไปรายงานตนและตอบคำถามของเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานที่ตำรวจท้องที่ที่ผู้นั้นอาศัยอยู่ตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดก็ได้ แต่ระยะเวลาที่กำหนดให้รายงานตนและตอบคำถามต้องห่างกันไม่น้อยกว่าเจ็ดวันต่อครั้ง

ข้อ ๒ การกักตัวคนต่างด้าว พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักไว้ได้เท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี แต่ห้ามมิให้กักเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกกักนั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นจะยืดเวลาเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้เท่าเหตุจำเป็น แต่มิให้เกินเจ็ดวันและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบันทึกเหตุจำเป็นที่ต้องยืดเวลาไว้ให้ปรากฏด้วย

ข้อ ๓ ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะต้องกักตัวคนต่างด้าวเกินกว่ากำหนดเจ็ดวันให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาล ขอให้มียอำนาจกักตัวคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ต่อไปอีกได้ และศาลอาจสั่งให้มียอำนาจกักตัวไว้เท่าที่จำเป็นครั้งละไม่เกินสิบสองวัน แต่ถ้าศาลเห็นสมควรจะสั่งให้ปล่อยตัวไปชั่วคราวโดยเรียกประกันหรือเรียกทั้งประกันและหลักประกันก็ได้

ข้อ ๔ เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้กัก โดยปกติให้นำตัวคนต่างด้าวนั้นไปกักไว้เช่นเดิม

ข้อ ๕ การยื่นคำร้องขอให้ศาลกักตัวคนต่างด้าวทุกครั้ง ในกรุงเทพมหานคร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอเรื่องและเหตุผลเพื่อขอรับความเห็นชอบจากผู้บังคับกองตรวจคนเข้าเมือง หรือผู้รักษาการแทนในราชการส่วนภูมิภาคไปปฏิบัติทำนองเดียวกัน แต่ในเรื่องการให้ความเห็นชอบนั้นให้เป็นหน้าที่ของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด หรือผู้รักษาการแทน และถ้าหากมีกรณีข้อสงสัยให้ติดต่อขอรับคำแนะนำจากพนักงานอัยการประจำศาลที่ร้องขอขึ้น

ข้อ ๖ การยื่นคำร้องต่อศาลขอให้กักตัวคนต่างด้าวนั้น ให้ใช้แบบคำร้องของอัยการ (แบบ อ.ก.๙) พร้อมด้วยบัญชีรายนามคนต่างด้าวและให้นำตัวบุคคลที่จะต้องขออำนาจศาลสั่งกักตัวนั้นไปยังศาลด้วย

ข้อ ๗ คนต่างด้าวซึ่งต้องถูกกักตัวตามอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะปล่อยตัวไปชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ถ้ามีการให้ประกันตัวให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการประกัน

ข้อ ๘ คนต่างด้าวที่ถูกกักตัวตามอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ และได้จัดการแก้ผู้ขึ้นถึงที่สุดแล้ว และมีคำสั่งให้ส่งตัวออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ก็ให้กักตัวไว้ได้ เพื่อรอการส่งกลับโดยไม่ต้องขออนุญาตต่อศาล

ข้อ ๙ การส่งตัวคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ส่งตัวกลับออกไปโดยพาหนะที่นำเข้ามาหรือทางที่เข้ามา

ในกรณีที่ไม้อาจจะส่งตัวกลับออกไปได้ตามความในวรรคก่อน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจส่งกลับออกไปโดยพาหนะอื่นหรือทางอื่นที่สะดวก

ข้อ ๑๐ ค่าใช้จ่ายในการส่งตัวคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะที่นำเข้ามาเป็นผู้เสีย ในกรณีที่ไม่มีปรากฏตัวเจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะ ให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เป็นผู้เสียโดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกค่าใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวกลับจากผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งโดยสิ้นเชิงหรือร่วมกันตามแต่จะเลือก

แต่ถ้าคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะขอกลับโดยพาหนะอื่นหรือทางอื่น โดยยอมเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตก็ได้

ข้อ ๑๑ ค่าใช้จ่ายในการกักตัวคนต่างด้าว ให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะที่นำเข้ามาเป็นผู้เสีย แต่ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ หรือผู้นั้นเข้ามาโดยไม่มีพาหนะให้คนต่างด้าวนั้นเป็นผู้เสีย

ข้อ ๑๒ ค่าใช้จ่ายในการกักตัวคนต่างด้าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บเท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๑๓ เงินที่เรียกเก็บได้นี้ ให้เจ้าหน้าที่ออกใบรับให้แล้วนำส่งคลังเป็นเงินรายได้ตามประเภทที่เก็บได้นั้น ๆ

ข้อ ๑ เมื่อเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ใดทำความผิดต่อพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจออกหมายเรียก หมายจับ หมายค้น หรือจับ หรือค้นหรือควบคุมกักตัวผู้นั้นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองและให้มีอำนาจสอบสวนคดีได้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๒ จากการสอบสวนถ้าปรากฏว่าเป็นผู้มีความผิดอันควรดำเนินคดีก็ให้ส่งเรื่องพร้อมด้วยผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

ข้อ ๓ คนต่างด้าวผู้ใดต้องโทษตามคำพิพากษาของศาลเมื่อพ้นโทษแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำตัวมาเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองหรือส่งตัวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรก็ได้

ในกรณีที่จะต้องเอาตัวคนต่างด้าวมาจัดการตามความในวรรคแรก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งขออายัดตัวคนต่างด้าวนั้นไว้กับพนักงานสอบสวนเป็นหนังสือ

ข้อ ๔ ในกรณีที่คนต่างด้าวผู้ใดยื่นคำร้องขอพิสูจน์สัญชาติต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (ตามแบบ ตม.๑๐) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว แล้วพิจารณาเสนอผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง หรือผู้รักษาราชการแทนเพื่อสั่งการ

ถ้ามีผู้ยื่นคำร้องขอพิสูจน์สัญชาติต่อศาล เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับทราบเรื่องนั้นแล้วให้รวบรวมเรื่องทั้งหมด หรือหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้นั้น (ถ้ามี) เพื่อติดต่อกับพนักงานอัยการ ขอให้ดำเนินการต่อไปตามสิทธิที่จะได้โต้แย้งหรือคัดค้าน

ข้อ ๕ ในกรณีที่คนต่างด้าวที่ยื่นคำอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือต่อคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองตามแบบ ตม.๑๑ หรือ ตม.๑๒ แล้วแต่กรณี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับทำการสอบสวนข้อเท็จจริงและรับพิจารณาแล้วเสนอตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจสั่งการ

ข้อ ๖ ในการสอบสวน ถ้ามีความจำเป็นจะต้องให้เจ้าหน้าที่หน่วยราชการอื่นทำการสอบสวนให้หรือขอหลักฐานจากเจ้าหน้าที่อื่นก็ให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

บทที่ ๑๘
คนต่างด้าวห้ามเข้าเมือง

๕๔

ข้อ ๑ คนต่างด้าวที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นคนต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร คือ

๑.๑ ไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้องและยังสมบูรณ์อยู่ หรือมีแต่ไม่ได้รับการตรวจลงตราในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางเช่นว่านั้น จากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ หรือจากกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องมีการตรวจลงตราสำหรับคนต่างด้าวบางประเภทเป็นกรณีพิเศษ

การตรวจลงตราและการยกเว้นการตรวจลงตราให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

๑.๒ ไม่มีปัจจัยในการยังชีพตามควรแก่กรณีที่จะเข้ามาในราชอาณาจักร

๑.๓ เข้ามาเพื่อมีอาชีพเป็นกรรมกร หรือเข้ามาเพื่อรับจ้างทำงานด้วยกำลังกาย โดยไม่ได้อาศัยวิชาความรู้หรือการฝึกทางวิชาการ หรือเข้ามาทำงานอื่นอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

๑.๔ วิกจริตหรือมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑.๕ ยังมิได้ปลูกฝีป้องกันไข้ทรพิษ หรือฉีควัคซีน หรือปฏิบัติตามอย่างอื่นตามวิชาการแพทย์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อตามที่กฎหมายบัญญัติและไม่ยอมให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองกระทำการเช่นว่านั้น

๑.๖ เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลไทยหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดที่ยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง

๑.๗ มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุขหรือความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศได้ออกหมายจับ

๑.๘ มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าจะเข้ามาเพื่อการค้าประเวณี การค้าหญิงหรือเด็ก การค้ายาเสพติดให้โทษ การลักลอบหนีภาษีศุลกากร หรือเพื่อประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๑.๙ ไม่มีเงินติดตัวหรือไม่มีประกันตามที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๔

๑.๑๐ รัฐมนตรีไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๖

๑.๑๑ ถูกรัฐบาลไทยหรือรัฐบาลต่างประเทศเนรเทศ หรือถูกเพิกถอนสิทธิการอยู่อาศัยในราชอาณาจักรหรือในต่างประเทศมาแล้ว หรือถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยรัฐบาลไทยเสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีได้พิจารณายกเว้นให้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

การตรวจวินิจฉัยโรค ร่างกายหรือจิต ตลอดจนการปฏิบัติการเพื่อป้องกันโรคติดต่อให้ใช้แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

ระเบียบตาม ๑.๑ มิให้ใช้บังคับในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่อง เมื่อรัฐมนตรีโดยอนุมัติของ คณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรภายในเงื่อนไขใดๆ หรือจะ ยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีใด ก็ได้

ระเบียบตาม ๑.๒ และ ๑.๙ มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าว ผู้เป็นบิดา - มารดา - สามี - ภรรยา หรือบุตร ของบุคคลผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและมีฐานะเลี้ยงดูบุคคลเช่นนั้นได้

ข้อ ๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบคนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาใน ราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจสั่งให้คนต่างด้าวนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ โดยมีคำสั่ง เป็นหนังสือตามแบบ ตม.๓๕ และให้ทำดำเนินรูปพรรณและประวัติย่อตามแบบ ตม.๔๑ พิมพ์ลายนิ้วมือ พร้อม ทั้งถ่ายรูปไว้ด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตรวจพบมีอำนาจสั่งให้กลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้

ข้อ ๓ ถ้าคนต่างด้าวผู้นั้นไม่พอใจในคำสั่งอาจุทธรมต่อรัฐมนตรี คำสั่งรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด แต่ถ่ารัฐมนตรีมิได้มีคำสั่งภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ยื่นอุทธรณ์ ให้ถือว่ารัฐมนตรีมีคำสั่งว่าคนต่างด้าวนั้น ไม่เป็น ผู้ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร ตามแบบ ตม.๑๑

ข้อ ๔ การอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ทราบ คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่และให้ทำตามแบบ ตม.๑๑ และเรียกค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ข้อ ๕ เมื่อคนต่างด้าวผู้นั้นได้ยื่นอุทธรณ์แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รอการส่งตัวคนต่างด้าวผู้นั้น ออกไปนอกราชอาณาจักรไว้จนกว่าจะได้มีคำสั่งของรัฐมนตรีในกรณีนั้น

ข้อ ๖ การแจ้งคำสั่งให้คนต่างด้าวผู้ถูกส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรทราบ ต้องทำเป็น หนังสือตามแบบ ตม.๓๕

ข้อ ๗ ในระหว่างดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือระหว่างรอฟังคำสั่งของ รัฐมนตรีแล้วแต่กรณี พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้นไปพักอาศัยอยู่ ณ ที่ที่ เห็นสมควร โดยให้คำรับรองว่าจะมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทราบคำสั่งตาม วัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด ก็ได้ หรือถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะเรียกประกันหรือเรียกทั้งประกันและหลักประกันก็ได้ หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่จะกักตัวผู้นั้นไว้ ณ สถานที่ใดจากที่เห็นเหมาะสมเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ก็ได้

ข้อ ๘ การส่งตัวคนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ แจ้งให้เจ้าของ พาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะทราบ ตามแบบ ตม.๓๔ พร้อมกับนำตัวมอบแก่เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ เพื่อให้ควบคุมคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ในพาหนะหรือให้ส่งตัวไปยังสถานที่ใด เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ควบคุม ไว้ตรวจสอบ หรือให้ส่งตัวออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๙ การส่งตัวคนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร จะเป็นการส่งกลับออกไปโดยพาหนะใด หรือช่องทางใดก็ได้ ตามแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะพิจารณาเห็นสมควร หากขัดข้องไม่อาจส่งตัวคนต่างด้าวผู้นั้น ออกไปได้ก็ให้ติดต่อประสานงานกับสถานกงสุลที่คนต่างด้าวนั้นอยู่ในความดูแล หรือแจ้งเหตุขัดข้องให้ กรมตำรวจ และกระทรวงมหาดไทย เพื่อแจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศทราบ เพื่อติดต่อกับสถาน เอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุล หรือผู้แทนในประเทศไทยที่คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในความดูแลพิจารณา ดำเนินการส่งกลับออกไป

ระเบียบปฏิบัติแก่คนต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง

ข้อ ๑ เนื่องด้วยคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรไทยโดยฝ่าฝืน หรือหลีกเลี่ยงพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองอยู่เนือง ๆ แม้จะมีพนักงานเจ้าหน้าที่คอยตรวจตราอยู่แล้วก็ดี ก็ไม่วายที่จะมีคนต่างด้าวเล็ดลอดหลบหนีเข้ามา และแม้จะมีพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าวคอยควบคุมอยู่อีกส่วนหนึ่งก็ตาม คนต่างด้าวก็ยังหาช่องทางหลีกเลี่ยงและอ้างอิงว่าเป็นคนที่เข้ามาอยู่นานแล้ว หรืออยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง และร้องขอรับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว แม้จะถูกปรับฐานไม่ได้ขอรับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวภายในกำหนดก็ยอมเพราะจำนวนค่าปรับในกรณีนี้น้อยกว่าโทษตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง เมื่อได้รับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวแล้ว ก็ใช้เป็นหลักฐานแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้พ้นจากการสงสัยในข้อหาว่าหลบหนีเข้าเมืองเป็นช่องทางให้คนต่างด้าวหลีกเลี่ยงหลบหนีเข้าเมืองมากขึ้น ฉะนั้นกระทรวงมหาดไทย จึงวางระเบียบปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

๑.๑ ถ้ามีคนต่างด้าวเข้ามาขอรับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือตรวจพบว่ายังไม่มีใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาโดยถ่วงแต่เสียก่อน ถ้าปรากฏว่าเป็นคนเข้ามาใหม่ ก็จะต้องมีหลักฐานคนเข้าเมืองตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแสดงให้เป็นที่พอใจแก่พนักงานพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้เข้ามาโดยชอบ จึงจะออกใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวให้

๑.๒ คนต่างด้าวผู้ใดไม่มีใบสำคัญคนต่างด้าว และไม่มีเอกสารซึ่งแสดงว่าได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองโดยชอบ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จะโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองส่งตัวให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจอื่นๆ จับกุมดำเนินคดีให้พนักงานสอบสวนผู้ดำเนินคดีส่งสำนวนการสอบสวนให้กองตรวจคนเข้าเมืองพิจารณาโดยด่วน โดยไม่ต้องรอให้เสร็จคดีเพื่อพิจารณาว่าพนักงานสอบสวนได้ตั้งข้อหาตรงกับกรกระทำผิดหรือไม่ หากไม่ถูกต้องประการใด กองตรวจคนเข้าเมืองจะได้แนะนำให้ถูกต้องต่อไป

คนต่างด้าวถูกดำเนินคดีตามความในข้อ ๑.๒ ไม่ว่าผลคดีถึงที่สุดจะเป็นประการใด ให้พนักงานสอบสวนผู้ดำเนินคดีคอยติดตามนำตัวส่งมอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองในท้องที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองต่อไป หากไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองในท้องที่ ก็ให้นำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองในท้องที่ที่ใกล้ที่สุด เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองทุกรายไป

ในกรณีที่คนต่างด้าวถูกจำคุก ให้พนักงานสอบสวนมีหน้าที่อายัดตัวและคอยนำตัวส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองเมื่อพ้นโทษแล้ว

๑.๓ การจัดการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองนั้น ให้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบการที่อ้างไว้โดยเคร่งครัด

๑.๔ เมื่อได้ดำเนินการตาม ๑.๓ แล้วถ้าคนต่างด้าวนั้นมีต้องถูกส่งตัวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร จึงให้พิจารณาออกใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวให้

๑.๕ คนต่างด้าวที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยมาก่อนและมีใช้เพียงเดินทางเข้ามานั้นหมายความว่าถึงผู้ที่เดินทางเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยก่อนวันใช้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๔๗๐

ข้อ ๒ ปรากฏว่า คนต่างด้าวบางคนได้กระทำความผิดอาญาบางอย่างหรือใช้อุบายเล่ห์เหลี่ยมหลอกลวงประชาชนในเชิงการค้าหรือด้วยประการใด ๆ ก็ดี หรือเป็นคนล้มละลายโดยการกระทำอันไม่สุจริต บุคคลดังกล่าวนี้มักจะหลบหนีออกไปอยู่นอกราชอาณาจักรไทยพอพ้นกำหนดอายุความที่จะฟ้องร้องหรือล่วงเลยเวลาการลงอาญา หรือคดีนั้นสิ้นสุดลง ก็เดินทางกลับเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยใหม่อีก บุคคลเช่นว่านี้ นับว่าเป็นภัยก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชนอยู่อย่างหนึ่งเป็นการสมควรที่จะไม่ให้บุคคลดังกล่าวนี้กลับเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร จึงได้วางระเบียบไว้ปฏิบัติดังนี้

๒.๑ คนต่างด้าวซึ่งเป็นจำเลย หรือผู้ต้องหาในความผิดอาญาหรือใช้อุบายเล่ห์เหลี่ยมล้มละลาย โดยการกระทำอันทุจริต และหลบหนีออกไปนอกราชอาณาจักร และผู้นั้นเดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาจัดการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง แต่ถ้าปรากฏว่าการกระทำของผู้นั้นยังไม่ขาดอายุความฟ้องร้อง หรือยังไม่ล่วงเลยการลงอาญา หรือมีหมายสั่งจับผู้นั้นอยู่ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดต่อพนักงานสืบสวนเพื่อดำเนินการในกรณีนั้นๆ แก่ผู้นั้นก่อน

๒.๒ ถ้าปรากฏว่าไม่เป็นบุคคลดังกล่าวในข้อ ๑.๑ และผู้นั้นเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรอยู่แล้ว โดยประการใด ๆ ก็ดี หรือจะได้เข้ามาในกาลต่อไปก็ดี โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ทราบว่าเป็นบุคคลดังกล่าวนี้ เมื่อปรากฏตัวบุคคลนั้นในราชอาณาจักรไทย ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจรายงานตามลำดับชั้นจนถึงกรมตำรวจ การรายงานนั้นให้แจ้งพฤติการณ์เกี่ยวกับคนต่างด้าวนั้น เช่น ข้อหา พฤติการณ์ การกระทำ หมายเลขคดี (ถ้ามี) การเข้าเมืองเข้ามาได้อย่างไร มีใบสำคัญหรือเอกสารอย่างไรบ้างหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

คนต่างด้าวอพยพเข้ามาในประเทศไทย

ข้อ ๑ ในเรื่องคนอพยพเข้ามาในราชอาณาจักรไทย กระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่งข้อมความเข้าใจในนโยบายเรื่องนี้ว่า ทางราชการไม่พึงประสงค์จะให้คนต่างด้าวอพยพเข้ามาในราชอาณาจักรเลย จึงให้จังหวัดพยายามหาทางกีดกันและขัดขวาง มิให้คนต่างด้าวอพยพเข้ามาได้เป็นอันขาด หากเป็นการสุจริตที่จะกีดกันได้ ก็ให้จังหวัดรายงานขออนุมัติกระทรวงมหาดไทยทุกคราวไป พร้อมกับแจ้งจำนวนผู้อพยพ เหตุการณ์ที่ทำให้ต้องอพยพ และวิถีทางที่เจ้าหน้าที่กีดกันแล้ว จึงให้ปฏิบัติการตามระเบียบดังกล่าว โดยเคร่งครัด โดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยและเศรษฐกิจของประเทศเป็นสำคัญ ถ้ามีปัญหาขัดข้อง ให้รีบรายงานขอคำสั่งกระทรวงมหาดไทยก่อน

ข้อ ๒ คำว่าอพยพตามระเบียบนี้ หมายถึง ผู้อพยพหลบภัยเนื่องมาจากการจลาจลการรบ หรือ การสงครามและเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการตรวจคนเข้าเมือง

ข้อ ๓ ผู้อพยพแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๓.๑ ผู้ที่รัฐบาลของผู้อพยพได้ติดต่อขอให้อพยพเข้ามาเป็นการล่วงหน้า

๓.๒ ผู้ที่อพยพเข้ามาโดยพลการ

ข้อ ๔ ผู้อพยพโดยปกติไม่ผ่อนผันให้เป็นคนมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เพราะถือว่าเป็นคนต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และโดยนัยดังกล่าวนี้นี้จะต้อง

๔.๑ กักตัวไว้ในฐานะเป็นคนต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือ

๔.๒ ปลดปล่อยชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือ

๔.๓ ผ่อนผันให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นกรณีพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือ

๔.๔ ส่งตัวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๕ ผู้อพยพที่ทางการไม่พึงประสงค์ให้อพยพเข้ามา ให้จัดการส่งตัวกลับออกไปทันที คือ

๕.๑ บุคคลบางประเภทที่ทางการจะพึงกำหนดเป็นคราว ๆ

๕.๒ คนในสังกัดชาติอื่นที่ไม่ใช่ประเทศข้างเคียง ยกเว้นผู้ที่อพยพเป็นทหารหรือแตกทัพ

ข้อ ๖ การปฏิบัติแก่ผู้อพยพเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นทหารหรือพลเรือน

๖.๑ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้ตรวจพบครั้งแรกปลดอาวุธทันที แล้วส่งไปให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ ทหารหน่วยที่ใกล้เคียงยึดรักษาไว้ และรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อสั่งการ

๖.๒ ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้อพยพใดมีพฤติการณ์อันอาจเป็นภัยต่อกฎหมายความมั่นคง หรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร หรือจะกระทำการอันเป็นความผิดต่อกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ตรวจค้น และยึดเอกสารหรือสิ่งของนั้นไว้ แล้วเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อสั่งการ

๖.๓ ให้ทำการสอบสวน ทำคำหาญรูปพรรณและถ่ายรูปของผู้อพยพ ตามแบบรายงานตัวผู้อพยพ (ตม.๗๐) แล้วประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อพิจารณาสั่งการว่าจะสมควรให้อยู่ หรือส่งตัวกลับต่อไป

๖.๔ ทำบันทึกซักถามเพื่อหาข่าวสารต่างๆ ตามที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ในทางการเมืองและการทหาร การซักถามนี้ให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้างานปกครองในท้องที่ตรวจพบและมีผู้บังคับหน่วยทหาร หรือ ตำรวจในท้องที่นั้นเข้าร่วมด้วย โดยปฏิบัติการตามความในบทที่ ๕ เรื่อง ระเบียบจัดการเกี่ยวกับการเมืองของลักษณะที่ ๑๘ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจ ภาคที่ ๑ ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

บันทึกซักถามนี้ ให้เสนอผู้บังคับบัญชาและแจ้งหน่วยที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานรวมกัน ในด้านนี้ทราบเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันโดยไม่ชักช้า

๖.๕ ในการกักตัว จะต้องแยกผู้อพยพเป็นทหารจำพวกหนึ่ง ข้าราชการจำพวกหนึ่ง และพลเรือนอีกจำพวกหนึ่ง โดยไม่ให้ปะปนกัน และโดยเฉพาะผู้อพยพที่มีพฤติการณ์สื่อแสดงว่า จะเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครอง ต้องแยกควบคุมไว้ต่างหาก

๖.๖ การอุปการะในระหว่างกักตัว เช่น อาหาร การรักษาพยาบาล เครื่องนุ่งห่ม เบี้ยเลี้ยง ฯลฯ ให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่นั้น ๆ ดำเนินการตามที่กระทรวงมหาดไทยสั่งการ

๖.๗ สถานที่กักตัวนั้น ให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่พิจารณากำหนดขึ้นให้เหมาะสมแก่สถานการณ์

ข้อ ๗ การปฏิบัติแก่ผู้อพยพที่เดินทางผ่านราชอาณาจักร

๗.๑ ให้ดำเนินการอนุโลมตามข้อ ๖

๗.๒ ให้เดินทางผ่านออกจากราชาอาณาจักรโดยเร็วที่สุด โดยไม่แวะเวียนที่ใด

ข้อ ๘ ค่าใช้จ่ายในการอุปการะแก่ผู้อพยพ ให้ปฏิบัติดังนี้

๘.๑ ผู้อพยพที่เป็นทหาร หรือข้าราชการพลเรือนของรัฐบาลต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลไทยรับรองแล้ว หลบหนีฝ่ายรุกรานหรือฝ่ายจลาจลเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่เสนอเรื่องเพื่อเรียกค่าใช้จ่ายในการอุปการะจากผู้อพยพ แต่ในกรณีที่เดินทางผ่านออกไปอาจจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินได้

๘.๒ ผู้อพยพที่เป็นทหารแล้วหลบหนีราชการทหารเข้ามา ให้เรียกเก็บเงินเบี้ยเลี้ยงที่ทางราชการจ่ายให้ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าเมืองจากผู้นั้น ถ้าผู้นั้นไม่อาจชำระให้ได้ให้เบิกจ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน

๘.๓ ผู้อพยพที่เป็นพลเรือนสามัญ ให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ข้อ ๙ แบบรายงานตัวให้ทำเป็น ๓ ชุด ส่งเก็บที่กระทรวงมหาดไทย ๑ ชุด เก็บที่กองตรวจคนเข้าเมือง ๑ ชุด เก็บรักษาไว้ที่จังหวัดท้องที่ ๑ ชุด

ในการเปลี่ยนแปลงที่กักตัว หรือที่พักอาศัยของผู้อพยพที่ยังมิได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ ให้จังหวัดท้องที่เดิมส่งแบบรายงานตัวของผู้นั้นให้จังหวัดท้องที่ใหม่เก็บรักษาแล้วแจ้งให้กองตรวจคนเข้าเมืองทราบ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้อพยพได้รับการผ่อนผันให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นกรณีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้ปฏิบัติการเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๑ การปฏิบัติแก่ผู้อพยพจากประเทศข้างเคียงเข้ามาในราชอาณาจักรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอที่มีคนอพยพเข้ามาถือปฏิบัติต่อผู้อพยพเป็นไปตามระเบียบการนี้ทุกประการ

ข้อ ๑๒ ในกรณีดังกล่าวในข้อ ๔ และ ๑๑ นอกจากจะเป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ ตรวจคนเข้าเมืองกิ่งอำเภอและตำบล แล้วแต่กรณีเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๑๓ ในการสอบสวนผู้อพยพจากประเทศข้างเคียง ให้สอบสวนให้ได้ความชัดถึงสาเหตุที่อพยพเข้ามาและให้ได้รับความตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ กับให้จัดการพิมพ์ลายนิ้วมือคนละ ๑๐ นิ้ว โดยชัดเจนไว้คนละ ๓ ฉบับด้วย

การปฏิบัติเกี่ยวกับการค้าหญิงและเด็กหญิง

ข้อ ๑ โดยที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พ.ศ.๒๔๗๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมืองเป็นเจ้าพนักงาน ตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิง ฉะนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมืองทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งตั้งประจำทำงานอยู่ ย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิงด้วย

ในส่วนท้องที่ตำบลใดที่ยังมิได้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองไปตั้งประจำทำการอยู่ให้นายอำเภอประจำท้องที่นั้น ๆ เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พ.ศ.๒๔๗๑

ข้อ ๒ ในกรณีทีกล่าวในข้อ ๑ นั้น ถ้าเป็นเรื่องที่จะขอคำสั่งศาล ตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการค้าหญิงและเด็กหญิง และเป็นอำเภอในท้องที่ซึ่งไม่มีศาลตั้งประจำอยู่ ก็ให้นายอำเภอร้องขอไปยังนายอำเภอท้องที่ ซึ่งมีศาลตั้งประจำอยู่ให้จัดการแทน

ข้อ ๓ ผู้ใดนำหรือให้ผู้อื่นนำหญิงหรือเด็กหญิงเข้ามาในราชอาณาจักรไทย เพื่อการรับจ้างให้กระทำความผิดตามกฎหมายก็ดี พาหรือผู้อื่นพาหญิงหรือเด็กหญิงออกไปนอกราชอาณาจักรไทย เพื่อการรับจ้างให้เขากระทำความผิดตามกฎหมายก็ดี รับหรือจำหน่ายหญิงหรือเด็กหญิงโดยมิชอบด้วยกฎหมายโดยที่ตนรู้ว่ามีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการดังว่านั้นก็ดี ผู้นั้นย่อมมีความผิด ถึงแม้กรรมทั้งหลายซึ่งประกอบกันเป็นความผิดนั้นได้กระทำไว้ในประเทศต่างกันก็ตาม

ข้อ ๔ ในการที่จะปฏิบัติตามความดังกล่าวนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจตราหญิงและเด็กหญิงทั้งปวง ซึ่งเข้ามาสู่หรือจะออกไปนอกราชอาณาจักร และเพื่อที่จะทำการตรวจดังกล่าวนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจเข้าไปในพานะใดๆ เว้นแต่พาหนะนั้นๆ ได้ใช้อยู่โดยเฉพาะในราชการของรัฐบาลไทย หรือของรัฐบาลต่างประเทศ

ข้อ ๕ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า ได้มีผู้กระทำความผิดดังกล่าวแล้วในข้างต้น หรือได้มีผู้พยายามที่จะกระทำความผิดดังกล่าวแล้ว ในระหว่างไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่จะกักตัวหญิงหรือเด็กหญิงนั้นไว้ในสถานที่อันสมควรที่ได้จัดไว้สำหรับการนี้ก็ได้

ข้อ ๖ การกักตัวดังกล่าวนี้ จะต้องไม่เกิน ๓๐ วัน นอกจากจะได้ร้องขอคำสั่งต่อศาลชั้นต้น และศาลได้ออกคำสั่งให้กัก ถ้าศาลได้ออกคำสั่งให้ คำสั่งนั้นมีอายุไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ยื่นคำสั่ง และถ้าจำเป็นจะต้องกักตัวไว้ต่อไปอีก ศาลจะต่ออายุคำสั่งให้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอก็ได้

ข้อ ๗ เมื่อได้ความตามทางไต่สวนว่า มีผู้กระทำความผิดดังกล่าวนี้ ให้ส่งตัวหญิงหรือเด็กหญิงนั้นกลับไปยังประเทศเดิม หรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ในการส่งตัวหญิงหรือเด็กหญิงกลับ ถ้าหญิงหรือเด็กหญิงนั้น ไม่สามารถจะเสียค่าเดินทางได้ และทั้งไร้สามีหรือญาติ หรือผู้ปกครอง ซึ่งจะเสียค่าเดินทางให้ได้แล้วรัฐบาลจะเป็นผู้ออกค่าเดินทางให้ จนถึงพรมแดนหรือท่าเรือที่ใกล้ที่สุดที่จะเดินทางไปสู่ประเทศเดิมของหญิงหรือเด็กหญิงนั้น

ข้อ ๙ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้ผู้ใดกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นอาจอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ภายใน ๔๘ ชั่วโมง รัฐมนตรีจะเป็นผู้วินิจฉัยอุทธรณ์นั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีถือว่าถึงที่สุด การยื่นอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

ข้อ ๑๐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงหรือเด็กหญิงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒(๘) และมาตรา ๑๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ด้วย

การปฏิบัติในการช่วยเหลือสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิด
กฎหมายคนเข้าเมือง ของตำรวจตระเวนชายแดน

ข้อ ๑ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องตั้งกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนกำหนดให้ตำรวจตระเวนชายแดนมีหน้าที่ช่วยเหลือตำรวจท้องที่ในการปราบปรามจับกุมสืบสวนผู้กระทำความผิดทางอาญาหรือความผิดอื่นใดเท่าที่ได้มีกฎหมายบัญญัติมอบอำนาจให้กระทำได้โดยไม่ขัดกับกฎหมายที่ได้กำหนดไว้นั้นปรากฏว่าตามชายแดนของราชอาณาจักรไทยได้มีผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยลอบเข้ามาในราชอาณาจักรอยู่เสมอ พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองซึ่งทางการแต่งตั้งอยู่ประจำอยู่ด่านตรวจเข้าเมืองต่าง ๆ ไม่มีกำลังพอที่จะสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดได้ทั่วถึง จึงสมควรที่จะให้ตำรวจตระเวนชายแดนมีส่วนช่วยเหลือในการสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอีกประการหนึ่งด้วย

ข้อ ๒ เฉพาะช่องทางและด่านตรวจคนเข้าเมือง ที่ทางการกำหนดให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองประจำปฏิบัติหน้าที่การงานอยู่แล้วบุคคลย่อมเดินทางเข้าออกโดยจะต้องผ่านช่องทางและผ่านการตรวจคนเข้าเมืองตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอยู่แล้ว ตำรวจตระเวนชายแดนไม่มีหน้าที่เข้าไปช่วยเหลือในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เช่น การตรวจหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของบุคคลที่เดินทางเข้ามาหรือพิธีการอื่น เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง จะได้ร้องขอความช่วยเหลือจากตำรวจตระเวนชายแดน เช่น ขอกำลังให้ช่วยจับกุมผู้กระทำความผิด เป็นต้น จึงให้ตำรวจตระเวนชายแดนหน่วยนั้นๆ ร่วมมือปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำขอร้องภายในข่ายของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ข้อ ๓ เฉพาะเขตซึ่งมิใช่เป็นช่องทางและด่านตรวจคนเข้าเมืองที่กำหนดให้คนต่างด้าวหรือพาหนะเข้ามาในราชอาณาจักร หากคนต่างด้าวคนหนึ่งคนใดหรือพาหนะใดฝ่าฝืนเดินทางเข้ามาก็มีความผิดตามความในมาตรา ๑๑, ๖๒, ๖๓, ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ตำรวจตระเวนชายแดนมีหน้าที่สืบสวนและจับกุมคนต่างด้าว หรือเจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ ผู้กระทำความผิดดังกล่าวนี้ ภายในเขตพื้นที่ซึ่งตนได้รับมอบหมายให้ทำการตระเวนอยู่

ข้อ ๔ เมื่อตำรวจตระเวนชายแดนได้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งกระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ตามนัยที่กล่าวในข้อ ๓ แล้ว ให้ตำรวจตระเวนชายแดนนั้นๆ นำตัวผู้นั้นไปมอบให้พนักงานสอบสวนท้องที่โดยไม่ชักช้าเพื่อดำเนินคดีต่อไป เมื่อเสร็จคดีแล้วพนักงานสอบสวนจะได้ติดต่อกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เพื่อดำเนินการแก่คนต่างด้าวผู้นั้นตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองต่อไป

ข้อ ๕ ให้ตำรวจตระเวนชายแดนทุกเขตรายงานผลของการสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ไปยังกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนและให้กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนรวบรวมเสนอกรมตำรวจชุดหนึ่ง สำเนาให้กองตรวจคนเข้าเมืองทราบด้วยชุดหนึ่งเป็นรายเดือน ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนใหม่ทุกเดือนไป

ข้อ ๖ ให้ผู้บังคับบัญชาตำรวจตระเวนชายแดน ภายในเขตที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่ติดต่อประสานงานกับพนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อทราบช่องทางที่ทางการกำหนดให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรได้ และช่องทางอื่นที่เข้ามาไม่ได้ตลอดจนคำชี้แจงอื่นๆ เพื่อแจ้งให้ตำรวจตระเวนชายแดนในบังคับบัญชาทราบและปฏิบัติการให้เป็นไปโดยถูกต้องตามนโยบายที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และให้พนักงานตรวจคนเข้าเมืองทุกแห่งให้ความสะดวกและความร่วมมืออย่างจริงจังกับตำรวจตระเวนชายแดน

ข้อ ๗ การสืบสวนและจับกุมผู้กระทำความผิดตามนโยบายที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ให้ตำรวจตระเวนชายแดนตระหนักถึงความสัมพันธ์ทางเชื้อชาติ ระหว่างราษฎรไทยตามชายแดนกับราษฎรของประเทศข้างเคียงและสถานการณ์ทางการเมืองด้วย เพื่อปฏิบัติงานสืบสวนและจับกุมให้เป็นไปโดยถ่องแท้ละมุนละไมเหมาะสมแก่สภาพของความผิด และอภัยภัยไมตรีระหว่างประเทศ

พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

ข้อ ๑ กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง คือ

๑.๑ อธิบดีกรมตำรวจ

๑.๒ ข้าราชการในสังกัดกองตรวจคนเข้าเมือง ได้แก่ ผู้บังคับการ รองผู้บังคับการ ผู้กำกับการ รองผู้กำกับการ สารวัตร หัวหน้าแผนก รองสารวัตร ประจำแผนก ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ ตรวจคนเข้าเมืองตำบล หัวหน้าด่าน หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาการแทน และข้าราชการประจำในกองกำกับการ ๒ กองตรวจคนเข้าเมือง และด่านตรวจคนเข้าเมืองในส่วนภูมิภาค

๑.๓ ข้าราชการซึ่งอธิบดีกรมตำรวจสั่งให้ประจำแผนกตรวจพาหนะทางอากาศ กองกำกับการ ๒ กองตรวจคนเข้าเมืองชั่วคราวเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ พ.ศ.๒๕๒๒ เฉพาะอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแผนกตรวจพาหนะทางอากาศ กองกำกับการ ๒ กองตรวจคนเข้าเมือง จนกว่าจะพ้นหน้าที่ราชการดังกล่าว

๑.๔ แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

ข้อ ๒ ในท้องที่อำเภอที่ทางการยังมีได้ขอแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำการโดยเฉพาะ กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศแต่งตั้งให้ข้าราชการตำรวจผู้ดำรงตำแหน่งดังได้ระบุไว้ต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

๒.๑ สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธร

๒.๑.๑ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒.๑.๒ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒.๑.๓ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑.๔ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑.๕ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑.๖ อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

๒.๑.๗ อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม

๒.๑.๘ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

๒.๑.๙ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

๒.๑.๑๐ อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์

๒.๑.๑๑ อำเภอบ้านแพ่ง จังหวัดนครพนม

๒.๑.๑๒ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

๒.๑.๑๓ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

๒.๑.๑๔ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

๒.๑.๑๕ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

๒.๑.๑๖ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

๒.๑.๑๗ อำเภอดอนตาล จังหวัดนครพนม

๒.๑.๑๘ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

๒.๑.๑๙ อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

๒.๒ สารวัตรสถานีตำรวจภูธร

๒.๒.๑ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

๒.๒.๒ อำเภอทุ่งห้วย จังหวัดสตูล

๒.๓ หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรปัลลิก อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

๒.๔ ผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนประจำท้องที่

๒.๔.๑ ตำบลด่าน อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

๒.๔.๒ ตำบลบักได อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติจัดการกับบุคคลต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในฐานะผู้อพยพ หรือผู้ลี้ภัยสงครามหรือการจลาจลเข้ามา กระทรวงมหาดไทยจึงได้ประกาศแต่งตั้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชายแดนที่ติดต่อกับอินโดจีนด้านชายทะเล และจังหวัดที่มีคนอพยพ หรือศูนย์อพยพตั้งอยู่ รวมทั้งนายอำเภอในจังหวัดนั้นๆ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตรวจคนเข้าเมือง ดังต่อไปนี้

๓.๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้รักษาราชการแทนในจังหวัดกระบี่, กาญจนบุรี, จันทบุรี, ชลบุรี, เชียงราย, เชียงใหม่, ตรัง, ตราก, ตาก, นครพนม, นครราชสีมา, นครศรีธรรมราช, นราธิวาส, น่าน, บุรีรัมย์, ประจวบคีรีขันธ์, ปราจีนบุรี, ปัตตานี, พะเยา, พังงา, พัทลุง, เพชรบุรี, ภูเก็ต, แม่ฮ่องสอน, ยะลา, ยโสธร, ระนอง, ระยอง, ราชบุรี, เลย, ศรีสะเกษ, สกลนคร, สงขลา, สตูล, สมุทรปราการ, สมุทรสงคราม, สมุทรสาคร, สุราษฎร์ธานีสุรินทร์, หนองคาย, อุตรธานี, อุตรดิตถ์ และจังหวัดอุบลราชธานี

๓.๒ นายอำเภอหรือผู้รักษาราชการแทนในอำเภอที่ตั้งอยู่ในจังหวัดตาม ๓.๑ เว้นแต่ในจังหวัดนครราชสีมา ให้นายอำเภอสีคิ้วหรือผู้รักษาราชการแทน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เฉพาะที่เกี่ยวกับคนต่างด้าวซึ่งอพยพเข้ามาในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ

หมายเหตุ ดูตามประกาศกระทรวงมหาดไทย

บทที่ ๒๔

ช่องทางและด่านตรวจคนเข้าเมือง

*** ต้องดูตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดที่ตั้งด่านตรวจคนเข้าเมืองและช่องทางให้บุคคลเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรและกำหนดให้บุคคลหรือพาหนะที่จะเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ***

ข้อ ๑ โดยที่เห็นเป็นการสมควรมอบอำนาจ และหน้าที่ซึ่งอธิบดีกรมตำรวจพึงปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ในบางกรณีให้พนักงานเจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมืองทำการแทนในนามอธิบดีกรมตำรวจได้ อธิบดีกรมตำรวจจึงมอบอำนาจไว้ดังต่อไปนี้

๑.๑ การอนุญาตให้ไปทำการตรวจพาหนะ ณ ที่อื่นนอกจากที่อธิบดีประกาศกำหนดตามความในมาตรา ๒๖ วรรคสอง ให้หัวหน้าด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือผู้รักษาการแทนเป็นผู้อนุญาต

๑.๒ การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวไม่เกินกำหนดระยะเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ในส่วนกลางให้ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง หรือผู้รักษาการแทนเป็นผู้อนุญาต สำหรับในส่วนภูมิภาคให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ หรือหัวหน้าด่าน ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ เป็นผู้อนุญาต

๑.๓ การออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามความในมาตรา ๔๗ หรือการออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามความในมาตรา ๕๐(๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับคำร้อง เสนอคำร้องตามแบบ ตม.๑๘ มาขอรับอนุมัติจากผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง หรือผู้รักษาการแทนเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว จึงให้ออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ได้

๑.๔ อำนาจออกหมายเรียก หมายจับ หมายค้น หรืออำนาจจับ ค้น หรือควบคุมผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองหรืออำนาจทำการสอบสวนตามความในมาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในกองตรวจคนเข้าเมือง ผู้มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตอำนาจของตน

ข้อ ๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ จึงมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองซึ่งได้แก่ ผู้บังคับการ รองผู้บังคับการ ผู้กำกับการ รองผู้กำกับการ หัวหน้าแผนก สารวัตรตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด และตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ เป็นผู้ที่มีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งได้ยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองไว้แล้ว แต่กำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้สิ้นสุดลงในระหว่างการพิจารณา ได้อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปจนถึงวันได้รับทราบผลการพิจารณาคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง โดยจะกำหนดเงื่อนไขประการใดก็ได้ ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

ข้อ ๓ เพื่อให้การเนิกรณการกรณีคนต่างด้าวที่กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ได้ดำเนินการไปด้วยความรวดเร็วและเป็นทางปฏิบัติในแนวเดียวกับคณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ อันประกอบด้วยอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรม

๓.๑.๑๖ ความผิดซึ่งกำหนดโทษไว้ตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ถ้าผู้กระทำความผิดเข้ามอตัวเอง หรือมาตามหมายเรียก ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบปรับวันละไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ บาท แต่ถ้าผู้กระทำความผิดถูกจับกุมตัวมาไม่ว่ากรณีใดๆ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบปรับวันละ ๕๐๐ บาท จนกว่าคนต่างด้าวจะเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักร แต่มีให้ปรับเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

๓.๑.๑๗ ความผิดซึ่งกำหนดโทษไว้ตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ถ้าผู้กระทำความผิดเข้ามอตัวเอง หรือมาตามหมายเรียก ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบปรับไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท แต่ถ้าผู้กระทำความผิดถูกจับกุมตัวมาไม่ว่ากรณีใดๆ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบปรับไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท

๓.๑.๑๘ ความผิดซึ่งกำหนดโทษไว้ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เฉพาะกรณีคนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรโดยการอนุญาตสิ้นสุด หรือถูกเพิกถอน และผู้กระทำความผิดดังกล่าวนี้เข้ามอตัวเอง หรือมาตามหมายเรียก ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบปรับตามจำนวนวันที่คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรโดยการอนุญาตสิ้นสุด หรือถูกเพิกถอนวันละ ๑๐๐ บาท แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

๓.๑.๑๙ ความผิดซึ่งกำหนดโทษไว้ตามมาตรา ๘๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ถ้าผู้กระทำความผิดเข้ามอตัวเอง หรือมาตามหมายเรียกให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบปรับไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท แต่ถ้าผู้กระทำความผิดถูกจับกุมตัวมาไม่ว่ากรณีใดๆ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบปรับไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท

๓.๑.๒๐ ในกรณีพิเศษเฉพาะราย ซึ่งพนักงานสอบสวนเห็นสมควรเปรียบเทียบปรับในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ข้างต้น ให้พนักงานสอบสวนเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบดังกล่าวมีคำสั่งให้เปรียบเทียบปรับเท่าใดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น

๓.๑.๒๑ ในการดำเนินการเปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอันว่าด้วยการเปรียบเทียบ

๓.๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ให้ดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ แทนคณะกรรมการเปรียบเทียบได้เฉพาะกรณีคนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรโดยการอนุญาตสิ้นสุด หรือถูกเพิกถอน และถ้าผู้กระทำความผิดได้เข้ามอตัวเอง หรือมาตามหมายเรียกตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองดังต่อไปนี้ ดำเนินการเปรียบเทียบแทนคณะกรรมการเปรียบเทียบได้คือ

๓.๒.๑.๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ในกองกำกับการ ๒ กองตรวจคนเข้าเมือง

๓.๒.๑.๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ในจังหวัดเชียงใหม่ ตาก อุบลราชธานี หนองคาย นครพนม เลย ชลบุรี ตราด สุราษฎร์ธานี ระนอง สงขลา สตูล ภูเก็ต ยะลา และนราธิวาส

๓.๒.๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวในข้อ ๒.๒.๑ ต้องมียศตั้งแต่ ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

๓.๒.๓ อัตราการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามข้อ ๓.๑.๑๘

ระเบียบการเงินและการทำการล่วงเวลา

ข้อ ๑ การเงินของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง คือ เงินรายได้ต่างๆ ที่เรียกเก็บได้จากคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เช่น ค่าธรรมเนียมการขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ค่าปรับผิดสัญญาประกัน ฯลฯ เป็นต้น

ข้อ ๒ เงินรายได้ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เมื่อจัดเก็บได้ให้แต่ละกองบังคับการแต่ละด่านตรวจคนเข้าเมือง นำส่งกองการเงิน กรมตำรวจ หรือคลังจังหวัด หรือคลังอำเภอ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ เงินรายได้ดังกล่าวข้างต้น เมื่อจัดเก็บได้ให้จัดทำบัญชีตามระเบียบกระทรวงการคลัง

ข้อ ๔ การเขียนคำร้องหรือสัญญาประกัน ถ้าผู้ร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขียนก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขียนให้ได้โดยให้เรียกค่าเขียนฉบับละ ๒ บาท และให้ออกใบเสร็จรับเงินไว้เป็นหลักฐานเงินค่าเขียนที่เก็บได้ให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินประเภทค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๕ การเขียนบัญชีคนโดยสาร (แบบ ตม.๓) และบัญชีคนประจำพาหนะ (แบบ ตม.๔) ถ้าเจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะไม่สามารถจะเขียนได้ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขียนให้และให้เรียกค่าเขียนฉบับละ ๑๐๐ บาท เงินค่าเขียนให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดินประเภทค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๖ ค่าอาหารและค่าพาหนะบุคคลต้องห้ามตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

ก. ค่าอาหารให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่สามารเรียกเก็บค่าอาหารจากคนต่างด้าวที่อยู่ในระหว่างรอการส่งกลับตามมาตรา ๕๔ ได้ ก็ให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดินประเภทค่าอาหารผู้ต้องกัก

ข. ค่าพาหนะในการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๕ ให้เรียกเก็บจากเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่นำคนต่างด้าวเข้ามาในกรณีที่ปรากฏเจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะให้เรียกเก็บจากผู้กระทำความผิด ตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ถ้าไม่สามารถเรียกเก็บจากผู้ใดได้ให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณตามระเบียบและหลักเกณฑ์ ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่คนต่างด้าวได้ถูกส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยใช้พาหนะที่ทางราชการจัดให้และทางราชการสามารถเรียกเก็บค่าพาหนะตามวรรคแรกได้ให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดินประเภทค่าพาหนะส่งคนต่างด้าวกลับ

ข้อ ๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องทำการตรวจพาหนะ นอกเวลาราชการ หรือต้องไปทำการตรวจพาหนะ ณ ที่อื่น นอกจากที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๖ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือตามแบบที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ (แบบ ตม.๒) หรือต้องไปนอกสถานที่ทำการเพื่อควบคุมพาหนะไว้ หรือต้องรอเพื่อตรวจพาหนะอันมิใช่ความผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนั้นเสียเงินค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามอัตราและหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจเรือเดินทะเลที่มีขนาด ตั้งแต่ห้าร้อยตันรียีสเตอร์ขึ้นไป นอกเวลาราชการถ้าไม่มีคนโดยสารพาหนะให้เสียครั้งละ ๒๐๐ บาท

ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้นตามรายตัวคนโดยสารคนละ ๑๐ บาท

(๒) การตรวจเรือเดินทะเลหรือเรือใบที่มีขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยตันรียีสเตอร์ขึ้นไปแต่ไม่ถึงห้าร้อยตันรียีสเตอร์ นอกเวลาราชการถ้าไม่มีคนโดยสารพาหนะหนึ่งให้เสียครั้งละ ๑๐๐ บาท

ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้นตามรายตัวคนโดยสาร คนละ ๑๐ บาท

(๓) การตรวจรถยนต์ เรือกลไฟ รวมทั้งเรือพ่วงที่ถูกลากจูงโดยรถยนต์หรือเรือกลไฟนอกจาก (๑) หรือ (๒) นอกเวลาราชการ ถ้าไม่มีคนโดยสารพาหนะหนึ่งให้เสียครั้งละ ๒๐ บาท

ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้นตามรายตัวคนโดยสาร คนละ ๓ บาท

(๔) การตรวจพาหนะทางอากาศนอกเวลาราชการ

ถ้าไม่มีคนโดยสารพาหนะหนึ่งให้เสียครั้งละ ๒๐๐ บาท

ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้นตามรายตัวคนโดยสาร คนละ ๑๐ บาท

(๕) การตรวจรถยนต์ รถไฟ ที่เดินทางผ่านเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรนอกเวลาราชการถ้าไม่มีคนโดยสารพาหนะหนึ่งให้เสียครั้งละ ๒๕ บาท

ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้นตามรายตัวคนโดยสาร คนละ ๕ บาท

(๖) การตรวจพาหนะทางบกอื่นนอกเวลาราชการถ้าไม่มีคนโดยสารพาหนะหนึ่งให้เสียครั้งละ ๑๐ บาท

ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น ตามรายตัวคนโดยสาร คนละ ๓ บาท

(๗) การตรวจพาหนะ ณ ที่อื่นนอกจากที่อธิบดีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๖ วรรคแรก พาหนะหนึ่งให้เสียวันละ ๒๐๐ บาท

(๘) การรอคอยเพื่อตรวจพาหนะใน (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) (๖) อันมิใช่ความผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่วันละ ๒๐๐ บาท

(๙) การไปนอกสถานที่ทำการเพื่อควบคุมพาหนะ พาหนะหนึ่งให้เสียวันละ ๒๐๐ บาท

ข้อ ๘ เงินค่าทำการที่หน่วยงานต่างๆ ในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจัดเก็บได้ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเก็บไว้จ่ายเป็นค่าทำการล่วงเวลา ให้แก่พนักงานสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองผู้ปฏิบัติงานล่วงเวลาได้ทั้งจำนวน

ข้อ ๙ การรับ จ่าย การเก็บรักษาเงินค่าทำการให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๐ ให้นำเงินค่าทำการซึ่งหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจัดเก็บได้ทุกแห่งมารวมกัน เพื่อคำนวณแบ่งจ่ายให้แก่พนักงานสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๑ แห่งระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ให้คำนวณแบ่งจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลาให้แก่พนักงานสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในเดือนหนึ่งๆ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง

แต่ถ้าพนักงานผู้ใดลาพัก ลาป่วย รวมกันเกินกว่า ๑๕ วัน ในเดือนนั้นๆ พนักงานผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับเงินส่วนแบ่ง ส่วนผู้ที่ไปราชการนอกสถานที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาคงให้ได้รับส่วน แบ่งเงินค่าทำการล่วงเวลาเช่นเดียวกับผู้ที่มาปฏิบัติราชการตามปกติ

ข้อ ๑๒ พนักงานสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองซึ่งได้รับเงินค่าทำการล่วงเวลาตามระเบียบนี้แล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามระเบียบของทางราชการอีก

ข้อ ๑๓ การจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลาให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองคำนวณแบ่งจ่ายเป็นรายเดือนจากยอดเงินที่ได้รับในแต่ละเดือนแล้วเสนอผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเพื่อพิจารณาสั่งจ่ายต่อไป

เมื่อได้แบ่งจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลาแล้ว หากมีเงินค่าทำการเหลืออยู่ให้นำเงินส่วนที่เหลือนั้นส่งคลังเป็นเงินรายได้แผ่นดินภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้แบ่งจ่าย

ข้อ ๑๔ ให้อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ที่อธิบดีกรมตำรวจมอบหมาย เป็นผู้สั่งจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลา

ข้อ ๑๕ เมื่อสิ้นเดือนหนึ่งๆ ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจัดทำรายงานการรับจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลา พร้อมทั้งรวบรวมหลักฐานการจ่ายในระหว่างเดือนนั้นส่งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินประจำเขต แล้วแต่กรณี เพื่อตรวจสอบภายใน ๓๐ วัน นับจากวันสิ้นเดือนนั้น

ข้อ ๑๖ เงินค่าทำการล่วงเวลาที่จัดเก็บได้ให้ลงรับในบัญชีไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบของทางราชการ สำหรับกรุงเทพมหานคร ให้นำฝากธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารรัฐวิสาหกิจสำหรับในจังหวัดอื่น ให้นำฝากคลังจังหวัด หรือคลังอำเภอ หรือธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารรัฐวิสาหกิจในจังหวัดนั้น ประเภทเงินนอกงบประมาณ

ข้อ ๑๗ ให้ผู้กำกับการด่านตรวจคนเข้าเมือง รองผู้กำกับการด่านตรวจคนเข้าเมือง สารวัตรด่านตรวจคนเข้าเมือง รองสารวัตรด่านตรวจคนเข้าเมือง แล้วแต่กรณี จัดทำรายงานแสดงวัน เวลา การปฏิบัติงานล่วงเวลาของพนักงานสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในสังกัดไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

ข้อ ๑๘ การจัดส่งรายชื่อพนักงานสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำการล่วงเวลา การแจ้งยอดเงินค่าทำการล่วงเวลาและการส่งหลักฐานการจัดเก็บเงินค่าทำการล่วงเวลา ให้ถือปฏิบัติดังนี้

๑๘.๑ ให้กองบังคับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง ๒ กองตรวจคนเข้าเมือง ๓ และกลุ่มตำแหน่งสืบสวนสอบสวน จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำการล่วงเวลาในแต่ละเดือนส่งให้งาน ๑ (การเงิน) กองกำกับการ ๓ กองบังคับการอำนวยการ เพื่อดำเนินการภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป ส่วนเงินค่าทำการล่วงเวลาที่กองตรวจคนเข้าเมือง ๒ จัดเก็บได้ให้นำส่งเงินพร้อมหลักฐานใบเสร็จรับเงินสี่ชมพูไปที่ งาน ๑ (การเงิน) กองกำกับการ ๓ กองบังคับการอำนวยการ สำหรับกองตรวจคนเข้าเมือง ๓ ให้ทำหนังสือแจ้งยอดเงินค่าทำการล่วงเวลาที่จัดเก็บได้พร้อมรายละเอียดของด่านตรวจคนเข้าเมืองทุกด่านในสังกัดแจ้งแจ้งให้งาน ๑ (การเงิน) กองกำกับการ ๓ กองบังคับการอำนวยการเพื่อรวบรวมยอดเงินไว้ทำการแบ่งจ่ายประจำงวดเดือนต่อไป

๑๘.๒ ให้ด่านตรวจคนเข้าเมือง ในสังกัดกองตรวจคนเข้าเมือง ๓ ทุกด่านแจ้งรายชื่อพนักงานผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำการล่วงเวลากับแจ้งยอดเงินค่าทำการล่วงเวลาที่จัดเก็บได้ในแต่ละเดือน แจ้งให้งาน ๓ (การเงินและพัสดุ) กองกำกับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๓ ทราบภายในวันที่ ๓ ของเดือนถัดไป โดยให้แจ้งทางวิทยุโทรสาร หรือโทรศัพท์แล้วแต่กรณี

สำหรับหลักฐานการจัดเก็บเงินค่าทำการล่วงเวลาที่จัดเก็บได้ (สำเนาใบเสร็จรับเงิน สีมชมพู) ให้จัดส่งให้ งาน ๓ (การเงินและพัสดุ) กองกำกับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๓ ภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป และให้งาน ๓ (การเงินและพัสดุ) กองกำกับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๓ ทำการ ตรวจสอบและจัดเก็บไว้เป็นหลักฐานต่อไป

ข้อ ๑๙ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบยอดเงินค่าทำการ ล่วงเวลาทำหน้าที่ตรวจสอบยอดเงินที่จะ นำมาแบ่งจ่ายประจำงวดเดือน ซึ่งจัดเก็บได้ตามข้อ ๑๘ ว่าถูกต้องตรงกับหลักฐานการ จัดเก็บเงินหรือไม่ เมื่อ ตรวจสอบถูกต้องแล้ว ให้รายงานผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อขออนุมัตินำยอดเงินค่าทำการล่วงเวลาที่ จัดเก็บได้ดังกล่าว มาทำการแบ่งจ่ายให้แก่ พนักงานสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้มีสิทธิต่อไปโดยให้ คณะกรรมการประกอบด้วย

๑๙.๑ ผู้กำกับการ ๓ กองบังคับการอำนวยการ หรือรองผู้กำกับการ ที่ได้รับมอบหมาย

๑๙.๒ สารวัตรงาน ๑ (การเงิน) กองกำกับการ ๓ กองบังคับการอำนวยการ หรือรองสารวัตร ที่ได้รับมอบหมาย

๑๙.๓ สารวัตรงาน ๓ (การเงินและพัสดุ) กองกำกับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๑ หรือรองสารวัตรที่ได้รับมอบหมาย

๑๙.๔ สารวัตรงาน ๓ (การเงินและพัสดุ) กองกำกับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๓ หรือรองสารวัตรที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๐ ให้มีคณะกรรมการแบ่งจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลาทำหน้าที่แบ่งจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลา ตามข้อ ๑๙ ให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลา แก่พนักงานสำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง กรมตำรวจ พ.ศ.๒๕๓๗ โดยให้แบ่งจ่ายภายในประมาณวันที่ ๑๕ ของเดือน โดยให้คณะกรรมการ ประกอบด้วย

๒๐.๑ รองผู้บังคับการอำนวยการ

๒๐.๒ ผู้กำกับการ ๑ กองบังคับการอำนวยการ หรือรองผู้กำกับการที่ได้รับมอบหมาย

๒๐.๓ ผู้กำกับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๑ หรือรองผู้กำกับการที่ได้รับมอบหมาย

๒๐.๔ ผู้กำกับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๓ หรือรองผู้กำกับการที่ได้รับมอบหมาย

๒๐.๕ สารวัตรงาน ๑ (การเงิน) กองกำกับการ ๓ กองบังคับการ หรือรองสารวัตรที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๒๑ ให้แต่ละกองบังคับการ ไปขอรับเงินค่าทำการล่วงเวลาที่แบ่งจ่ายแล้วประจำงวดเดือน พร้อมบัญชีแบ่งจ่ายได้ที่ งาน ๑(การเงิน) กองกำกับการ ๓ กองบังคับการอำนวยการ ประมาณวันที่ ๑๕ ของทุก เดือน เพื่อนำไปจ่ายให้แก่พนักงานในสังกัดแล้วให้ส่งบัญชีแบ่งจ่ายที่ผู้มีสิทธิรับเงินค่าทำการล่วงเวลา ได้ลงลายมือ ชื่อรับเงินไว้ถูกต้องครบถ้วนทุกคนแล้วคืนให้ งาน ๑ (การเงิน) กองกำกับการ ๓ กองบังคับการอำนวยการ ภายใน ๑๐ วัน เพื่อรวบรวมบัญชีแบ่งจ่ายส่งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบตามระเบียบกระทรวงการคลังต่อไป

ในกรณีที่มีการมอบฉันทะรับเงินแทน ให้ส่งใบมอบฉันทะที่ได้รับการอนุมัติแล้วแนบติดกับ บัญชีแบ่งจ่ายให้เรียบร้อยทุกครั้ง

ข้อ ๒๒ ให้งาน ๓ (การเงินและพัสดุ) กองกำกับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๓ จัดส่งเงินค่าทำการล่วงเวลาที่แบ่งจ่ายแล้วประจำงวดให้แก่ด่านตรวจคนเข้าเมือง ในสังกัดกองตรวจคนเข้าเมือง ๓ โดยทางธนาคารหรือโอนเงินผ่านทางธนาคาร สำหรับบัญชีแบ่งจ่ายให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือด่านตรวจคนเข้าเมือง จะจัดเจ้าหน้าที่ไปรับเงินและบัญชีแบ่งจ่ายที่ งาน ๓ (การเงินและพัสดุ) กองกำกับการอำนวยการ กองตรวจคนเข้าเมือง ๓ เองก็ได้ และให้ด่านตรวจคนเข้าเมืองทุกด่าน รับผิดชอบเงินให้แก่ผู้มีสิทธิตามรายชื่อในบัญชีโดยมิชักช้า แล้วให้รีบส่งบัญชีแบ่งจ่ายคืนต้นสังกัดภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเงินและบัญชี หากมีเงินที่ต้องส่งคืนก็ให้รีบส่งคืน ให้แก่ สารวัตรงาน ๑ (การเงิน) กองกำกับการ ๓ กองบังคับการอำนวยการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยจะส่งคืนด้วยตนเองเป็นเงินสดหรือดราฟ หรือจะส่งเงินโดยทางธนาคาร หรือโอนเงินผ่านธนาคารก็ได้

ข้อ ๒๓ การจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลาให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง จัดทำบัญชีการรับจ่ายเงินค่าทำการล่วงเวลา โดยให้ปรากฏ ยศ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง สังกัด ลายมือชื่อ ทั้งของผู้รับเงินและผู้จ่ายเงิน จำนวนเงิน ที่ได้รับและวันที่รับจ่ายเงิน

(ระเบียบกรมตำรวจว่าด้วยระเบียบการเงิน และเงินค่าทำการล่วงเวลา(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๘)

ข้อ ๑ การเก็บเอกสาร แบ่งออกเป็น

๑.๑ บัญชีคนโดยสาร (ตม.๓) และบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม.๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แยกเก็บเป็นพาหนะเรียงกันไปเป็นเดือนๆ โดยแยกบัญชีคนโดยสารเป็นประเภทหนึ่ง และบัญชีคนประจำพาหนะเป็นอีกประเภทหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบและหมายเหตุในบัญชี

๑.๒ การเก็บบัตรขาเข้า-ออก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แยกเก็บบัตรขาเข้าและออกทุกสัญชาติแยกเก็บตามประเภทพาหนะเรียงตามลำดับ วันที่ เว้นแต่บัตรคนสัญชาติไทย บัตรคนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และบัตรคนสัญชาติจีนแยกเก็บแต่ละประเภทเช่นเดียวกัน เพื่อสะดวกในการตรวจสอบ

ข้อ ๒ คำขอรับใบสำคัญต่างๆ ให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เก็บไว้ ณ สถานที่ออกใบสำคัญฉบับหนึ่ง และอีกฉบับหนึ่งให้ส่งเก็บทางกองตรวจคนเข้าเมือง

ข้อ ๓ การเก็บคำขอต่างๆ ให้แยกเก็บเป็นประเภทตามแบบคำขอนั้นๆ

ข้อ ๔ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ทั้งแบบ ตม.๑๕, ตม.๑๖ และ ตม.๑๗) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าขาดอายุใช้ไม่ได้จะเป็นกรณีคนต่างด้าวเดินทางออกไปแล้วกลับเข้ามาโดยไม่มีหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีก หรือมี แต่มิได้กลับเข้ามาภายในกำหนดหรือถูกเพิกถอนหรือสละภูมิลำเนาหรือตาย ให้เก็บส่งไปยัง แผนกตรวจสอบออกใบสำคัญ หรือยังที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองที่ออกใบสำคัญนั้น ๆ

ข้อ ๕ สัญญาประกันถ้าเกี่ยวกับเรื่องใดให้เก็บรวมไว้กับเรื่องนั้น ถ้าสัญญานั้นมีอากรแสตมป์ปิดอยู่ด้วย เมื่อคู่สัญญาปฏิบัติตามสัญญาครบถ้วนแล้วก็ให้ทำการปรับอากรแสตมป์เสียก่อนจึงเก็บได้

ข้อ ๖ หนังสือแจ้งการเปลี่ยนที่พักอาศัย การย้ายที่พักอาศัยการเดินทางไปอยู่ต่างจังหวัดเกินสิบสี่ชั่วโมง และการอยู่ในราชอาณาจักรเกินเก้าสิบวันของคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และการแจ้งของเจ้าบ้าน เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเคหสถานหรือผู้จัดการโรงแรม ซึ่งรับคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัยนั้น ให้แผนกทะเบียนและสถิติเป็นผู้เก็บเอกสารการแจ้งและจัดให้มีสมุดควบคุมการแจ้งไว้เป็นหลักฐานด้วย

การเก็บหนังสือแจ้งให้เก็บเรียงกันไปเป็นวัน เดือน ปี โดยแยกหนังสือแจ้งเป็นแต่ละประเภทตามหนังสือแจ้งดังกล่าวข้างต้น

การสถิติคนเดินทางเข้าออก

ข้อ ๑ การจัดทำสถิติคนเดินทางเข้าออกในราชอาณาจักร ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ให้จัดทำตามแบบ ตม.๒๙ เป็นประจำเดือนและประจำปี โดยให้รวบรวมข้อมูลฐานจากบัญชีคนโดยสาร ตม.๓ หรือ ตม.๓๗ หรือตามบัตร ตม.ขาเข้า (ARRIVAL CARD) หรือบัตรขาออก (DEPARTURE CARD) แล้วแต่กรณี ส่วนสถิติแบบอื่นๆ ให้รวบรวมจากการปฏิบัติการตรวจหรือการปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ การจัดทำสถิติให้ถือปฏิบัติดังนี้

๑.๑ การจัดทำสถิติคนเดินทางเข้า-ออกในราชอาณาจักรไทยให้จัดทำเป็นรายเดือน และรายปี โดยเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูลฐาน จากผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ของด่านตรวจคนเข้าเมืองในกรุงเทพมหานคร และด่านตรวจคนเข้าเมืองปากน้ำ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แผนกทะเบียนและสถิติ จัดทำขึ้นตามแบบ ตม.๒๙ เป็นจำนวน ๒ ชุด เพื่อจัดส่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ ๑ ชุด เก็บไว้เป็นหลักฐานของกองตรวจคนเข้าเมือง ๑ ชุด

๑.๒ การจัดทำสถิติคนเดินทางเข้าและออกในราชอาณาจักรในส่วนภูมิภาคให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมีด่านตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่จัดทำบัญชีรายการแสดงยอดจำนวนคนเข้าออกราชาอาณาจักรในส่วนภูมิภาคให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมีด่านตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่จัดทำบัญชีรายการแสดงยอดจำนวนคนเข้าออกราชาอาณาจักรภายในจังหวัด ส่งให้กองตรวจคนเข้าเมืองเป็นประจำเดือน และประจำปี โดยทำเป็น ๓ ชุด แล้วส่งให้กองตรวจคนเข้าเมือง ๒ ชุด เก็บไว้ที่จังหวัด ๑ ชุด สำหรับประจำเดือนให้จัดส่งถึงกองตรวจคนเข้าเมืองภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป สำหรับประจำปีให้ส่งถึงกองตรวจคนเข้าเมือง ก่อนสิ้นเดือนมกราคมของปีใหม่

เมื่อแผนกทะเบียนและสถิติได้รับ แบบ ตม.๒๙ ของส่วนภูมิภาคแล้ว ให้ทำการตรวจสอบ เมื่อเห็นว่าเป็นการถูกต้องแล้วรีบแยกส่งไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ ๑ ชุด เก็บไว้เป็นหลักฐานของกองตรวจคนเข้าเมือง ๑ ชุด โดยมีชักร้า

๑.๓ จังหวัดหรืออำเภอใดที่ไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และยังไม่ได้เปิดด่านตรวจคนเข้าเมือง ให้เป็นหน้าที่ของสารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หรือผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดน หรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรแล้วแต่กรณี ทำส่งจังหวัด และให้จังหวัดรวบรวมไปส่งยังกองตรวจคนเข้าเมือง แต่ถ้าเดือนใด ไม่มีคนเข้าออกราชาอาณาจักร โดยเฉพาะในเดือนนั้นไม่ต้องทำบัญชีแบบสถิตินี้ส่งแต่ให้แจ้งเป็นหนังสือแทน

๑.๔ จังหวัดที่จะต้องทำบัญชีสถิติแบบ ตม.๒๙ นี้ ได้แก่ จังหวัดตามบัญชีรายชื่อต่อไปนี้

บัญชีรายชื่อจังหวัดที่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองประจำและสารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หรือผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนหรือ หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองแทน

ลำดับ	จังหวัด	มีพนักงานตรวจคน เข้าเมืองประจำที่	สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจ ภูธรอำเภอ หรือผู้บังคับหมวดตำรวจ ตระเวนชายแดนหรือหัวหน้าสถานี ตำรวจภูธรเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แทน
๑. ๒.	กรุงเทพมหานคร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	กองตรวจคนเข้าเมือง	อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอปราณบุรี อำเภอบางสะพาน
๓. ๔.	จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดกาญจนบุรี		อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอทองผาภูมิ อำเภอสังขละบุรี
๕. ๖. ๗.	จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดชลบุรี	อำเภอบางละมุง อำเภอสรีราชา กิ่งอำเภอเกาะสีชัง อำเภอสัตหีบ	อำเภอเมืองสมุทรสงคราม อำเภอเมืองสมุทรสาคร
๘. ๙.	จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี	อำเภอเมืองระยอง อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอโป่งน้ำร้อน	
๑๐. ๑๑. ๑๒.	จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสงขลา	อำเภอคลองใหญ่ อำเภออรัญญประเทศ อำเภอหาดใหญ่	อำเภอแหลมงอบ

ลำดับ	จังหวัด	มีพนักงานตรวจคน เข้าเมืองประจำที่	สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจ ภูธรอำเภอ หรือผู้บังคับหมวดตำรวจ ตระเวนชายแดนหรือหัวหน้าสถานี ตำรวจภูธรเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แทน
๑๓.	จังหวัดชุมพร	อำเภอเมืองสงขลา อำเภอสะเตา ตำบลทุ่งหมอต อำเภอสะเตา	อำเภอเมืองชุมพร อำเภอหลังสวน
๑๔.	จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอเกาะสมุย	
๑๕.	จังหวัดนครศรีธรรมราช	อำเภอปากพนัง	อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอลิขล
๑๖.	จังหวัดสตูล	อำเภอเมืองสตูล	อำเภอทุ่งหว้า
๑๗.	จังหวัดปัตตานี	อำเภอเมืองปัตตานี	อำเภอสายบุรี
๑๘.	จังหวัดยะลา	อำเภอเบตง	
๑๙.	จังหวัดนราธิวาส	อำเภอสู่โขงโก-ลก อำเภอเมืองนราธิวาส อำเภอดากโบ อำเภอแว้ง	
๒๐.	จังหวัดภูเก็ต	อำเภอเมืองภูเก็ต	
๒๑.	จังหวัดตรัง	อำเภอกันตัง อำเภอปะเหลียน	
๒๒.	จังหวัดพังงา	อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วป่า	
๒๓.	จังหวัดกระบี่	อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเกาะลัดดา	
๒๔.	จังหวัดระนอง	อำเภอเมืองระนอง	

ลำดับ	จังหวัด	มีพนักงานตรวจคน เข้าเมืองประจำที่	สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจ ภูธรอำเภอ หรือผู้บังคับหมวดตำรวจ ตระเวนชายแดนหรือหัวหน้าสถานี ตำรวจภูธรเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แทน
๒๕.	จังหวัดอุบลราชธานี	อำเภอกระบุรี อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอเขมราฐ อำเภอโขงเจียม อำเภอขามเฒ่า อำเภอเมืองอุบลราชธานี	
๒๖.	จังหวัดอุดรธานี		
๒๗.	จังหวัดบุรีรัมย์		อำเภอเมืองบุรีรัมย์
๒๘.	จังหวัดสุรินทร์		อำเภอสังขละ อำเภอปราสาท
๒๙.	จังหวัดศรีสะเกษ		อำเภอเมืองศรีสะเกษ
๓๐.	จังหวัดนครพนม	อำเภอเมืองนครพนม อำเภอมุกดาหาร อำเภอธาตุพนม อำเภอท่าอุเทน	อำเภอบ้านแพง อำเภอดอนตาล
๓๑.	จังหวัดหนองคาย	อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอโพนพิสัย อำเภอบึงกาฬ	
๓๒.	จังหวัดเลย	อำเภอเชียงคาน อำเภอท่าลี่	
๓๓.	จังหวัดเชียงใหม่	อำเภอเชียงใหม่ อำเภอเชียงดาว อำเภอฝาง	

ลำดับ	จังหวัด	มีพนักงานตรวจคน เข้าเมืองประจำที่	ตำรวจใหญ่หรือตำรวจสถานีตำรวจ ภูธรอำเภอ หรือผู้บังคับหมวดตำรวจ ตระเวนชายแดนหรือหัวหน้าสถานี ตำรวจภูธรเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แทน
๓๔.	จังหวัดเชียงราย	อำเภอแม่สาย	อำเภอเมืองอุตรดิตถ์
๓๕.	จังหวัดน่าน	อำเภอเชียงแสน	
๓๖.	จังหวัดอุตรดิตถ์	อำเภอเชียงทอง	
๓๗.	จังหวัดแม่ฮ่องสอน	อำเภอเมืองน่าน	
๓๘.	จังหวัดตาก	อำเภอแม่ฮ่องสอน	
		อำเภอแม่ละเรียง	
		อำเภอแม่สอด	

ข้อ ๒ เพื่อความสะดวกในการกรอกรายการในบัญชีรายการแสดงยอดจำนวนคนเดินทางเข้าและออกในราชอาณาจักร (แบบ ตม.๒๙) จึงให้คำอธิบายในการกรอกข้อความไว้ดังนี้

ตารางที่ ๑ สัญชาติ หมายถึงสัญชาติตามกฎหมาย

ให้อำนาจคนเดินทางที่รวมได้ทั้งเข้าและออกในเดือนนั้นๆ ทุกสัญชาติและทุกประเภทรวมทั้งผู้ถูกกักกันแต่ไม่รวมถึงผู้ควบคุมและคนประจำยานพาหนะกรอกลงในตารางนี้ตามประเภทของการจราจร

ตารางที่ ๒ กรอกรายการเฉพาะขาเข้าเกี่ยวแก่คนในประเภทไม่นับเป็นคนเข้าเมืองเข้ามาในประเทศโดยจำแนกตามเพศ สัญชาติ และวัตถุประสงค์ที่เข้ามาดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ เพื่อเดินทางผ่าน หมายถึงผู้ที่เดินทางผ่านเข้ามาในราชอาณาจักรไทย โดยได้รับการตรวจลงตราประเภทคนเดินผ่านราชอาณาจักร (TRANSIT VISA) หรือได้รับการยกเว้นไม่ต้องตรวจลงตรา

ข้อที่ ๒ เพื่อทัศนอาจรและพักผ่อน หมายถึงผู้ที่เดินทางเข้ามาเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน โดยได้รับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว (TOURIST VISA)

ช่องที่ ๓ ทำงานของบุคคลเอกชน หมายถึง บุคคลที่ทำงานรับค่าจ้างหรือเงินเดือนจากองค์การหรือส่วนบุคคล หรือเอกชน

ช่องที่ ๔ ทำงานของตนเอง หมายถึง บุคคลซึ่งทำงานของตนเองคนเดียว หรือด้วยความช่วยเหลือของบุคคลในครอบครัวโดยไม่จ้างลูกจ้าง

ช่องที่ ๕ ทำงานในครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หมายถึง บุคคลในครอบครัว เช่น ภรรยา บุตร ฯลฯ ซึ่งทำงานของครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง และได้ประกอบอาชีพอย่างอื่นอีก

อนึ่ง ถ้าตารางใดในแบบ ตม.๒๙ ที่ได้พิมพ์ระบุสัญชาติหรือเชื้อชาติไว้แล้ว แต่จำเป็นต้องกรอกสัญชาติหรือเชื้อชาติเพิ่มเติม (ถ้ามี) ก็ให้เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำกรอกสถิติเพิ่มเติมสัญชาติและเชื้อชาตินั้นๆ ลงไปด้วย

ข้อ ๓ สถิติเปรียบเทียบ การจัดทำสถิติเปรียบเทียบแสดงจำนวนคนเดินทางเข้าออกราชอาณาจักรโดยแยกเป็นแต่ละสัญชาติ และแต่ละประเภทเปรียบเทียบให้เป็นรายเดือนและปีทั่วราชอาณาจักร

บทที่ ๒๙
การขอพิสูจน์สัญชาติ

๘๕

ยกเลิกแล้ว โดยไปออกเป็นระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วย การขอพิสูจน์สัญชาติ

พ.ศ.๒๕๕๗
